

சிவமயம்.

அமுதசாகரரெனனும்

ஆசிரியராற்செய்யப்பட்ட

யாப்பருங்கலக்காரிகைமூலமும்

குணசாகரராற்செய்யப்பட்டவுரையும்.

இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாவளிய

ரவர்கள்

முன்னிலையில,

தில்லையம்பூர்ச

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதரால்

பரிசோதிககப்படடு

ஷேபணடிதராலும்

புத்தகபரிபாலனசபைத்தலைவராகிய

மணலி,

பெரியதம்பிமுதலியா

ரவர்களாலும்,

வாணிநிகேதன ஆச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தூந்துபிஸ்ர சித்தினாமி

இரண்டாம்பதிப்பு.

நாவு ஸாநா ம் லபா முது
11 டுத்து ஸாந் து

சுந் டோபி சித்யு ம்

உருபாவலங் காடத்திற் க
இலக்கணவிலக்கியந்ததாய்

தாண் ஸாந் டெட்டி

கணபதிதுணை.

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

•மூலமும்—உரையும்

பா யி ர ம

கந்தமடிவிலகி மலாபபிண்டிககண்ணாநிழற்கீழ்
எந்தமடிகளினையடியேத்தியெழுத்தசைசீர
பந்தமடிதொடைபாவினங்கூறுவன்பலவததின,
சந்தமடியவடியானமருடடியதாழகுழலே.

எனபது - காரிகை. நூலுரைக்குமிடத்து நூற்பெயரும், காரணமும், ஆக்கியோனபெயரும், அளவும், பயனும், உரைத்துரைக்கற்பாற்று. அறநே ல், இந்நூலெனன பெயாததோவெனின, பாளித்தியமென்னும்* பாகதவிலக் கணமும், பிங்கலமென்னுஞ் சந்தோபிசிதமும்போலக காரிகையாபபிறருய்க், குணகாங்கியமென்னுங் கருநாடகச்சந்தமேபோல மகடேஉமுன்னிலைத்தாய், அவையடக்கமுமுடையதாய், மயேசசுரர் யாப்பேபோல உதாரணமெடுத்தோ தி, இசைத்தமிழ்ச் செய்யுட டிறைக்கோவையேபோலவும், அருமறை யகத் தட்டகவோத்தின வருக்கக் கோவையேபோலவும், உருபாவதாரத்திறகுநீத கச் சுலோகமே போலவும், முதனினப் புணாததிய விலக்கியதத்தாய், வே தத்திற்கு நிருததமும், வியாகரணத்திறகுக் காரிகையும், அவியாயாபபிறகு நாலடிநாற்பதும்போல, யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற்கங்கமாய், அலங் காருமுடைத்தாகச் செய்யப்பட்டமையால், யாப்பருங்கலக்காரிகையென்னும் பெயாத்து. இந்நூல யாதுகாரணமாகச்செய்யப்பட்டதோவெனின், பண டையோருரைத்த தண்டமிழ்யாபபிற கொண்டிலாதகுறியினோர்க்குறிக்கொ ணுய்தல்காரணமாகவும், தொலைப்பனுவற றுணிபொருளுணர்ந்த நலலவை யொரை நகுவிப்பது காரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது. இந்நூல் யாவரா ற்செய்யப்பட்டதோவெனின், ஆரியமென்னும் பாரிரும்பெளவத்தைக் காரி கையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அமுதசாகர றென்னு மாசிரியராற செய்யப்பட்டது. இந்நூ லெவ்வளவைத்தோவெனி ன், இயலவகையானமூன்றும், காரிகைவகையா னுறபத்துநான்கும், கிர நதவகையாற றெண்ணுறுகிரந்தமு மிருபத்தெட்டெழுத்துமெனக்கொள்க. அவற்றுள், ஒருகிரந்தமாவது ஒற்றெழுதிதது - உயிரும், உயிரமெய்யுமாகிய

பாகதமெனபது—வடமொழிச்சிதைவு.

முப்பத்திரண்டெழுத்தாமெனக் கொள்க. அவற்றை, நேரசைமுதலாகிய காரிகை இருபத்தொன்றும், நிரையசைமுதலாகிய காரிகையிருபதுமெனக் கொள்க. நேரசைமுதலாகிய காரிகையொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்து நான்கும், நிரையசைமுதலாகிய காரிகையொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்து மெனக் கொள்க. இவ்விருதிறமுங்கூட்டி 1111 மூன்று இரண்டாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்தெட்டெழுத்தாமெனக் கொள்க. நேரசைமுதலாகிய காரிகையொற்றெழுத்தேதாரடிக் கெழுத்துப்பதினும், நிரையசைமுதலாகிய காரிகை யொற்றெழுத்தேதாரடிக் கெழுத்துப் பதினேழுமெனக் கொள்க. எனனை “அடியடிதோறுமை ருசீராகிமுதற்சீரான்கும வெண்டிளபிழையாக, கடையொருசீருமவிளங்கா யாக், நோப்தினுறே நிரைபதினேழென, ரேசினாகலிததுறையோரடிகளு முத்தே” என்றாராகலின். இந்நூலாறபயனயாதோவெனின் - யாப்பாராய தலபயன். யாப்பாராயவே - பா - தாழிசை - துறை - விருத்தங்களாலாக டுப்பட்ட அறம் பொருளினபம் வீடென்னுமவற்றின் மெய்மமையறிந்து விழு ப்பமெய்தி இமமை மறுமை வழுவாமனிகழவாராதலின் இருமைக்கும் உறு தியப்பதியாப்பெனக் கொள்க. யாப்பெனினும், பாட்டெனினும், தூக்கெனி னும், தொடர்பெனினும், செய்யுளெனினுமொக்கும். எனனை “யாப்பும, பாட் டிரு தூக்குந் தொடர்புஞ் செய்யுளை, நோக்கிறறெனப் துணங்கியோரே” எ ன்னாராகலின். இந்நூல் உறுப்பியலும், செய்யுளியலும், ஒழிபியலுமென மூ வகைப்படும். அவற்றை - இவ்வியலென்னபெயாததோவெனின், எழுத்தும், அசையும், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், எனனும் ஆறுறுப்பினையு முணாததிறமுதலான் உறுப்பியலென்னும் பெயாதது. இவ்வியலுள், இததலை க்காரிகை என்னுதலிறோவெனின், தற்சிறப்புப்பாயிரமுணாத்துதனுதலிறறு. எனனை “வணக்கமதிகார மென்றிரண்டுஞ்சொல்லச், சிறப்பெனனும் பாயிர மாம்” “தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு, மெய்தவுரைப்பது தற்சிற பபாகும்” என்னாராகலின். || கந்தமடிவில் - தாழ்குழலே, எ- து. முருகுவிர்யு மொயம்மலரசோகினகீழிருக்கும் அருகனதழுவணங்கி, எழுத்தும், அசையு ம், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், பாவும, பாவினமுமாமாறுரைப்ப ன் தளிப்புறையுஞ் சிறுமெல்லடித் ததைநெடுங்குழறறையலாய. எ-று. || இஃது பொழிப்புறையெனக்கொள்க. எனனை “பொழிப்பெனப்படுவது பொருந்திய பொருளைப், பிண்டமாகக் கொண்டிவைப்பதுவே” என்றாராகலின். கந்தமடி வில் - இணையடியேத்தி - என வணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது. எழுத்தினங்கூறு வனென வதிகாரங்கூறப்பட்டது. || “வழிபடுதெய்வவணக்கஞ்செய்து, மங்கல் மொழிமுதல வகுத்தெடுத்ததுக்கொண்ட, விலக்கணவிலக்கிய, மிடுக்கணிநி யினிதுமுடியும்” எனபவாகலின் ஈண்டு வணக்கஞ்செய்யப்பட்டது. இனி எழு த்துமுதலாகிய எட்டினையும், காரணக்குறியானவழங்குமாறு. எனனை “எழு த்பபடுதலி னெழுத்தேயவெழுத், தசைத்திசைகோடலி னசையேயசையி னையநது, சோகொளநிறறலிற சீரோசீரிரண்டு, தட்டுநிறறலிறறையேயததனை, யடுத்தாடத்தலி னடியேயடியிரண்டு, தொடுத்தனமுதலாயின தொடையே யத்தொடை, பரவிநடத்தலிற பாவேபாவொத, தினமாநடத்தலி னினமெனப் படுமே” எனவரும். பந்தமெனினும், சீளையெனினுமொக்கும். எனனை “பகு

அவற்றுள்

திருந் திருந் திருந்

செய்யுளென்று செய்வினார் டலவர்.
உறுப்பிய லோத்தும், செய்யுளிய லோத்தும்
இழியிய லோத்துமென

உறுப்பிய லோத்தே / டலாத்தியு

னவும சொன்னு
அரு பரண யடியிணை

நாயுளல்லாய்

திருந் திருந் திருந்
என்றொருநிலின்

பாயிரம்.

த்தெதிர்நிறறலிற் பரதந்தளையென, வகுத்தனாமாதோ வண்டமிழோரோ”
என்றாராகலின் பலவதத்தின் சந்தமடியவடியான் மருட்டியதாழ்குழலே.
எ-து. மகடேமுன்னிலை. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (க)

அவையடக்கம்.

தேனாகமழ்தொங்கன்மீனவன்கேட்பத்தெண்ணீரருவிக்
காணார்மலயத்தந்நந்தவன்சொன்னகன்னித்தமிழ்நாடி
யானாடாத்துகின்றேனென்றெனக்கேநகைதருமால்
ஆனவறிவினவர்கட்கென்னாங்கொலென்றாதரவே.

இ-கை. நூலினது பெருந்தனமையும், ஆசிரியரது பெருந்தனமையும்,
தனதுள்ளககுறையு முணர்த்திய முகததான் அவையடக்க முணாததுற்று.
இ-ள். தேனிறைந்த மணங்கமழ்கினறவேப்பமாலையைத்தரித்த பாண்டியன்
கேட்கக் கெளிந்த ஆனவரினையுடைய சந்தனச்சோலைசூழ்ந்த பொதியமலை
யிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற அரியதவத்தினையுடைய முதலாசிரியராகிய அகத
தியமுனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட அழிவின்றிநிலைபெற்றமுத்தமிழுள் இய
ற்றமிழினகூறுகிய யாப்பிலக்கண நூலை யானும், அவாவினால எனது புலலி
ய நாவைக்கொண்டுசொல்லாத தொடங்கினேன் இது அறிவிலியாகிய எனக
கே நகையினை வினைக்குமாயின, குறைவிலலாத அறிவினையுடையவர்க்குயா
தாகுமோ - எ-று. ஏ - அசைநிலை. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்க
து-யானாடாத்துகின்றேனென்பதற்குவேறுபொருள கூறுவாருமுளா. (உ).

சுருக்கமில்லேள்வித்துகடர்புலவர்முன்யான்மொழிந்த
பருப்பொருடானும்விழுப்பொருளாமபனிமாலிமயப்
பொருப்பகஞ்சோந்தபொல்லாககருங்காககையுமபொன்னிறமாய்
இருக்குமென்றிவவாறுகாககுமன்றோவ்விருநிலமே.

இ-கை. புலவரது சிறப்புணாததிய முகததான் அவையடக்கமுணர்த்து-
றறு. இ-ள். பனிதோய்ந்தநெடியவிமயவரையிடத்தைச்சோந்த இழிவாகிய
கரியதாக்கைப்புளளும், பொன்னிறமுற்றிருக்குமென்று பரந்தவீவ்வுலகத்தவர்
சொல்வர் இவ்வாறே குற்றந்தோந்த அளவிலலாத நூறகேள்வியை யுடைய
பதிவர்க்குமுனகுற்றமுடைய வறிவிலலாத யான கூறிய சிறப்பிலலாத பிண
டப்பொருளும், சிறந்ததுண்பொருளாம். எ-று. அன்று-ஓ-ஏ-அசைநிலை. (ஈ)

பாயிரமுற்றிற்று.

முதலாவது

உறுப்பியல்.

குறினெடிலாவிசுறுகியமூவுயிராய்தமெய்யே
மறுவறுமூவினமைதீருயிர்மெய்மதிமருடமெ
சிறுநுதற்பேரமார்க்கட்செய்யவாயையநுண்ணினை -யாய்
அறிஞருரைத்தவளபுமசைக்குறுப்பாவனவே.

இஃகை மேலதிகாரம் பாரித்தவெட்டினுள் அசைக்குறுப்பா மெழுத்
துள்ளது பெயா வேறுபாடுணர்த்து-ற்று. இ-ள். குறிலாவன - அ-இ-உ-எ-ஒ-
எனவிலை. எனனை “அ இ உ, எ ஒ வென்னுமப்பாலேநது, ‘மோரளபிசைக்
குங் குற்றெழுத்தென்ப” என்றாராகலின். நெடிலாவன - ஆ-ஈ-ஊ - ஏ-ஐ-ஓ
ஒள - எனவிலை; எனனை “ஆ ஈ ஊ ஏ, ஐ ஒ ஒள வென்னுமப்பாலேமூ, மீரள
பிசைக்கு நெட்டெழுத்தென்ப”. ஆவியாவன - அகரமுதல ஒளகார மீரூயக்
கிடந்த பன்னிரண்டெழுத்துமெனக்கொள்க” எனனை - “அகரமுதல ஒளகார
விறுவாய்ப, பன்னிரெழுத்து முயயானமொழிப’ என்றாராகலின். குறுகிய
மூவுயிராவன - குறறியலிகரமும், குறறியலிகரமும், ஐகாரக்குறுககமும். என
விலை - இவைமேலே சொல்லுதுங். ஆயதமெனபதஃகேனம், - அஃகேனமெனி
னும், ஆயதமெனினும், தனிநிலையெனினும், புள்ளியெனினும், ஒற்றெனினும்
மொக்கும; எனனை. “அஃகேனமாயதந தனிநிலைபுள்ளி, யொற்றிப - லவை
ந்நுமிதற்கே” என்றாராகலின். (வரலாறு) எஃகு - கஃசு - கஃநி - கஃது - கஃபு -
கஃறு - எனவரும். எனனை “குறியதன்முன்னராயதபுள்ளி, யுயிரொடுபுணர்த
வல்லாறனமிசைத்தே” என்றாராகலின். - இனி மெய்யாவன - ககரமுதல் எனகர
மீரூயக்கிடந்த பதினெட்டெழுத்து மெனக்கொள்க. எனனை - “ககரமுதலுன்
கரவிறுவாய்ப, பதினெண்ணெழுத்து மெய்யெனமொழிப” என்றாராகலின்.
மெய்யெனினும், உடமபெனினும், உறுபபெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெ
னினும் மொக்கும. எனனை “மெய்யுடம்புறுபபொற்றிவைதாமொருபொருட், செ
ய்யுமென்றுசெபபினாபுலவா” “மெய்யினியற்கை புள்ளியொடுநிலையல்” “எக
ரவொகரத்தியற்கையுமற்றே” “மெய்யினியக்க மகரமொடுசிவணும்” “மெய்யு
யிராக்கிற றனனுருவாகும்” என்றாராகலின். ஏகாரம் எண்ணேகாரம். என
னை “எண்ணேகார மிடைபிடிகொளினு, மெண்ணைக்குறித்தியலுமென்ம
னார்புலவா” என்றாராகலின். மறுவறுமூவினமாவன - வலலினம் - மெலலினம் -
இடையினம் - எனவிலை. வலலினமாவன, கசடதபற. மெலலினமாவன, நுஞ
ணநமன - இடையினமாவன, யரலவழள; எனனை “வலலெழுத்தென்ப, கச -
தபற” “மெலலெழுத்தென்ப நுஞணநமன” “இடையெழுத்தென்ப, யரல
வழள, என்றாராகலின் - மறுவறுமூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் அவையு
யிராமெய்யாகிய காலத்தும், அபபெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.
எனனை “விதப்புகுகிளவி வேண்டியதுவிளைகமும்” என்றாராகலின். உயிரொ
யயாவன - உயிருமெய்யுங்கூட்டியுச்சரிககப்படாநின்ற பன்னிருபதினெட்டிரு
நூற்றொருபத்தாற்றெழுத்துமெனக்கொள்க. அவையாவன - ககரமுதல் எனகரமீ
ரூயக்கிடந்த பன்னிரு பதினெட்டிருநூற்றொருபத்தாற்றெழுத்துமெனக்கொ

என்ருராகலின்,

நாணாடி" மலைதாம், திநியிய... ரன்ன"
என்ருராகலின், மலை போக்கிச்செ-
லுதும்

ம.த.வும் சார்விந் குென்றி மகிழ்த்து
சு-மராக குன்றெழுத்துக்குமுன்னுத வல்லினம்
முத்துக்குப்பின்னுதவரும் ஆய்தம்.
"கதொள்க" எனவும், "கதரமுதன்கரமீருமு-
ழையின்வந்திவாறுமுடம்பே" | கதரமெ-
ன்றி முதல் னகர மொன்றி ஆடுப்பபசுரு-
குன்றெழுத்துப் பதினெட்டும் மெய்யே
என்ருராகலின்

சுவிசு மென்னுது

எஃ. கரன்

கா. | "மெய்யோடி யையி னுமு யிரியரி யா"

சா. | "ஆளென்னி லுழியாயா டும் ஓம ஈ ஈ ஸ் டுதா டு
லின்.

... நன் ஞானம்

கூ டு டையே

கா. | "உயிரி னுபே மு மு னா த் து மு னா த் து மு னா

யால், வடு மெனி னவ் கியல் னை வ் த் து ப்

படு ஓம" என் டு ர் தாக் தை பா டி னியா

டு னத் தொ ள் த.

ளக. எனனை “உயிராறேமெயம்மூவாறே, யம்மூவாறுமூயிரோடியாப்ப, ன்ருநாறறொருபததாறுயிராமெயயே” புள்ளியிலலா வெலலாமெய்யு, முருவுருவாகியகரமொடியிர்த்ததலு, மேனையுயிரோடுருவுதிரிநதுயிர்த்ததலு, மாயீரியல வுயிர்த்தலாறே” “மெய்யின்வழிய துயிர்தோனறுநிலேயே”, எனறாராகலின். மைதீருயிராமெய்யெனறு சிறப்பித்தவதனால் ஏறியிரினளவே யுயிராமெயக் குமளவெனக்கொளக. எனனை “உயிராமெயககக — யிரளவென்ப” எனறாராகலின். மதிமருட்டிம - துண்ணிடையாயெனபதுமகடீஉமுனனிலை. எனனை “இடம்பட்டொய்குஞானகற்பினுமெனறும, அடங்காதா றென்று மடங்காத்தடங்கண்ணாய, உப்பொடுநயபாறயிராகாயம பெயதடினும், கைப்பறுபேயச்சுளாயின்காய” எனப்பிறருநதடங்கண்ணுயெனறுமகடீஉமுனனிலை சொனறு ~~குமளவெனக்கொளக~~ மதியெனபதிணடுபபிறை-ஆஃது “இருகோடொருமதியெழில்பெறயிலைச்சினை” எனறறபோலகொளக. அல்லதுஉம அறிவினைமயக்குரு சிறுதுதனமுதலாகிய வுறுப்புக்களையுடையாயெனறுமாம். அறிருருரைத்த அளபுமெனபது புலவராறசொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும். எ-று. அளபெனினும், அளபெடையெனினும், புலுதமெனினுமொகரும். எனனை “அளபேபுலுதமாயிருபெயரு, மளபெடையெனபவறிநதிசினுரோ” எனறாராகலின்-அவைபோக்கிக்கொளதும். அசைக்குறுப்பாவனவெனபது-இப்பதினமுன்றுதிறத்தெழுத்து மசைக்குறுப்பாடும்முதலு. எ-று. ஏகாரமீற்றசை; தேற்றமெனினுமமையும். எனனை “தேற்றம்வினாவேபிரிநிலையெண்ணே, யீற்றசையிவ்வைநதேகாரம்மே” எனறாராகலின். எனனை “குறினெடிளபெடையுயிருறுப்புயிராமெய, வலியமெலிய விடைமையோடாயதம, இ உ ஐ யென மூனறன்குறுக்கமோ, டப்பதினமூன்று மசைக்குறுப்பாகும்” எனறா. காககைபாடினியாருமெனக்கொளக. இனி மூவுயிராகுறுகரும, அளபெடைகளும்மாமாறுசொல்லுதும். அவற்றுட் குறியிலுகரமவருமாறு. நெடிநகீழும், நெடினொறநினகீழும், குறிலினைககீழும், குறிலிணையொறநினகீழும், குறினெடிநகீழும், குறினெடினொறநினகீழும், குறறொறநினகீழுமெனறிவவேழிடத்தாறுவல்லெழுத்தினையு மூரந்து உகரமவநதால, அது குறறியிலுகரமெனறு வழங்கப்படுமெனக்கொளக. எனனை “நெடிலேகுறிலினை குறினெடினென்றிவை, யொறறொடுவருதலொடுகுறறொற்றிறுதியென, நேழ்குறறுகரக்கிடனெனமொழிப” “எழுவகையிடத்துங் குறறியிலுகரம், வழுவினறிவருஉம வல்லாறுர்நதே” எனறாராகலின். வ-று. நாகு-காசு-காடு-காது-காபு-காறு என நெடிநகீழ் றுவல்லெழுத்தினையுமூரந்து குறறியிலுகரமவநதவாறுந், நாக்கு-காசு-காட்டி - காத்து - காடபு - காற்று - என நெடினொறநினகீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூரந்து குறறியிலுகரம்வநதவாறுந், வரகு - முரசு - முருடு - மருது - தூபு - கவறு - எனக் குறிலினைககீழாறுவல்லெழுத்தினையு மூரந்து குறறியிலுகரம்வநதவாறுந், அரக்கு - பொரிசு - தெருட்டி - குருத்து பொருட்டி - சிறறு - எனக் குறிலிணையொறநினகீழாறுவல்லெழுத்தினையு மூரந்து குறறியிலுகரமவநதவாறுந், அசோகு-பலாசு-மலாடு - கெடாது - புதாபு - விராறு - எனக் குறினெடிநகீழாறு வல்லெழுத்தினையுமூரந்து குறறியிலுகரமவநதவாறுந், நமாக்கு - தடாச்சு - பனாட்டி - கடாத்து - புதாபு - விராறு - எ

னக்குறினெடிலொற்றினகீழாறுவலெழுத்தினையு மூரது குறறியலுகடும்வந
தவாறுடி, ஆக த-கசக-கடநி-கதது-கப்பு-கறறு எனக குறறொற்றினகீழாறுவ
லெழுத்தினையு மூரது குறறியலுகரமவநதவாறுங்காணக இனிககுறறியலு
கரம அறுவகைபபநி மென்பாருமுளா. அவையாவன - ஈரொழுத்தொருமொ
ழி, உயிரத்தொடாமொழி, இடைத்தொடாமொழி, ஆயத்தொடாமொழி
வனறொடாமொழி, மெனவறொடாமொழி எனறிலை எனனை. “ஈரொழுத்தொ
ருமொழி யுயிரத்தொடாரிடைத்தொட, ராயத்தொடாமொழி வனறொடாமெ
னறொட, ராயிருமனறேயுகரங்குறுகிடன” எனறூரர்கலின. இனிககுறறியலி
கரமவருமாறு - உகரநதிரிநதநதிரியாதும யகரமோடியையினகணவநத இக
ரங்குறறியலிகரமென்று வழங்கபபநிம எனனை “வலெழுத்தாரோடெழு
வகையிடத்த, முகரமரையாம யகரமோடியையி, னிகரமுங்குறுகுமெ
ரபுலவா” யகரமவருமவழியிகரங்குறுகு, முகரக்கிளவி துவரத்தோனறாது”
~~எனறூரர்கலின.~~ வ-று. நாகியா த - காசபாது - காடியாது-காதியாது-காபி
யாது-காரியாது-எனவரும். ஒழிநதனவுமிவ்வாறெயொடடிககொளக. இனி
ததிரியாதுவநத குறறியலிகரமபருமாறு கேணமியா-செனமியாவெனககொ
ளக. எனனை “குறறியலிகரநிறறலவணநிம, யாவெனசினிமிசையுரையசை
க்கிளவிக, காவயினவருஉமகரமூரதே” எனறூரர்கலின. இனிஐகாரககுறுக
கத்திறகுசசொல்லுமாறு. அளபெடுததற்கண்ணும், தனிவேசொல்லுதற்கண்
ணு மனறியலலாதவழிவநதவைகாரந தன்னளவிறகுறுகி ஒன்றாமாததி
ரையும், ஒருமாததிரையுமாகக குறுகுமெனககொளக. அவைகுறுகுமிடத்து
மொழிமுத லிடைகடையென்முனநிடத்துவ குறுகும. எனனை “அளபெடை
தனியிரண்டலவழி-ஐ ஒள, வுளதாமொன்றரைதனிமையுமாகும்” எனறூராக
லின். (வ-று.) ஐபபசி - மைபபுறம - மடையன - இடையன-சுவளை-சவளை-
திளை-பளை-என முதலும், இடையும், கடையுங்குறுகியவாறுகண்கொளக.
எனனை “மொழிமுதலிடைகடை யெனமுனறிடத்து, மழியரைதீகா ரங்குறு
குமமே” எனறூராகலின் - இனி அளபெடைககுசசொல்லுமாறு ‘அளபெடை
யிரண்டிவகைபபநிம உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையுமென. எனனை “உயி
ரளபெடையு மொற்றளபெடையுமென, ருயிரண்டெனபவளபெடைதானே”
எனறூராகலின். அவற்றுள் - உயிரளபெடைககுசசொல்லுமாறு உயிருளநெ
டெழுத தேழுமளபெடுககும. அவை யளபெடுககுமிடத்து ஐகாரம இகரத
தோமி, ஒளகாரம உகரத்தோமி அளபெடுககும, ஒழிநதனவுந தமக்கின
மாகிய குறறெழுத்தோ டளபெடுககுமெனக் கொளக. எனனை “குனறிசை
மொழிவயினினறிசைநிறைக்கு, நெடெழுத்திம்பரொத்தகுறறெழுத்தே” “ஐ
ஒளவென்னுமாயீரொழுத்திற, கிகரவுகர மிசைநிறைவாகும்” எனறூர்; தொல
காபபியனா. அவைநாண்டித்துமவநதளபெடுக்கும - எனனை “தனிநிலைமு
தனிலை யிடைநிலையீறென, நாலவகைபபநிமளபாயவருமிடனே” எனறூராக
லின். (வ-று.) ஆ அ-நஇ-ஊஉ-ஏ-ஐஇ-ஒஒ - ஒளஉ-என இவையேழுமுகாரிநி
லையளபெடை. (ஆ அரிடம - ஈஇரிலை-ஊஉரிடம-எளரிகள-ஐஇயலி - ஒஒரிகள-
ஒளஉயியம) என இவையேழு முதனிலையளபெடை - ப-ப அகை - பரீஇயம
கழுஉமணி - பரீஎம-வகோஇயம - புரீரொகை-அபொகை - என இவை.

௩. ஐயம், "பிள்ளியின் முனுயிர் தனி
த்திய லாது | மெய் பொருதி வனு மல் வி
யல் கெடுத் தே" என வுஞ் சொன்னா
கலின்.

௫. உகரம் தீநியாது | மியாவென்னுமு
• ன்னினை யனைச்சொந்தண் மகரநீர்
ந்து நின்ன உகரம் குந்நியலிகரமே
ன்று வழங்கப் படும்; (வ-ய)

தள | மியாயித யனைச்சொல்.

தஅ. கம் வடுமாறு

கஃ. னாமென்னு மிரண்டு மல்லாத

உ௦ || ^{என்ன?} அன்பெடை தனி மிரண்ட ல்வழியை
என, உளதா மொன்னுந் தனி மையு
மாடும்" என்கு ராசலின்.

உக. "முதலிடை கடையென ழீன்றிடத் தோ
டுசொல், அத்தொடுகுதுடு மைகாற
வெழுத் தே"

உந. உடைவாள்.

உரு. துத்திரம் திலகம்.

உ௦. ஐயம், "உயிர்ப்பெழு முரைத்திரு
யால், வடுபெண்ண வியல் வைத்த
படும" என்கு ராசலின்.

உந. வெட்டெழுத்தின்பின்

உரு. உயிர்ப்பெழுது துருகுதென

1. (கூட பச்சிழ் ஷோடசக) மாகக் கூடுதல்
டாடுமனத் தொங்கி. என்னை?

2. பச்சி, வாசுனக, கீழ்நக, உளகம், வாழி,
நைதிபல், கோடுகம், மெலகல்.

3. பச்சி பச்சி

4. பச்சி மெலகல்

5. க. விலை, வினாக, விலை, வினாக

6. அன்மெய்யக

7. அன்மெய்யக

8. 'தான்வ'யென்று வழியெடுத்து, 'அரு'
தான்வ வழி ஆய்தமுயிலவெனினும்
செய்யுட்கள் ஒகைகெட்டுவரு
வித்துக்கொள்க.

9. செய்யுளகத்து அரிதாகவல்லது

10. மகாசூரகம் வரும்வனிகள்

11. மாத் திணை மெனச்சொல்ல

12. என்முடி முனொனா சொல்ல.

யேழு மிடைநிலை யளபெடை. கடாஅ-சரீஇ-கழுஉ - மிலேள - கடைஇ- அ
 ரோஒ - அநெளஉ - என இவையேழு மிறுதிநிலையளபெடை. (உயிரளபெடை
 எழுத்தினோககவேழாம. இடனோககநானகாம. எழுத்தமிடமுமுறமுநதுநோ
 கக விருபத்தெட்டாமெனசுகொளக. இனி ஒற்றளபெடைகதசசொலலுமா
 று. ஒற்றுகளுள் - ஈணநமன வயலள வாயதமெனனும் பதினொற்றாறு
 ம, குறிகீழும், குறிலிணைகீழும், வரதளபெடுகதமெனகுகொளக. எனனை
 “ஈணநமனவயலளவாயு, மெறுமிவையீரி-சுதளபெழுமொரோவழி” “வ
 னமையொழிஃகான ழஃகாநொழிந்தநா, கனமையாயதமொ டளபெழுமொ
 ரோவழி” என்றாகலின. வ-று. மங்ங்கலம-மருஞ்சு-மண்ணணு- பங்ந்து-
 அமமபு-மின்னணு தெவவவா - வெயயயா - செலலக- கொளளக- எஃஃஃ
 எனக குறிகீழ்ப்பதினொற்றாறு மளபெழுநதவாறு கண்டுகொளக. அ
 ரங்ங்கம - முரஞ்சு - முரண்ணி - பருநது - அருமமபு - முரன்னு
 குரவவவை - அராயயயா - குரலலக - திரளளகள - வரஃஃஃ - எனககு
 றிலிணைகீழ்ப்பதினொற்றாறு மளபெழுநதவாறு கண்டுகொளக. இவ்விருப
 ததிரணி புள்ளியளபெடையுஞ் செய்யுளகதகலலது * பரவைவழகதினுள்
 வாராவெனகுகொள்க. எனனை “மாததினாவகையாற்றனைதமகெடாநிலை, யா
 பபழியாமையென றளபெடைவேணும்” என்றாகலின. அறிருருநாதகவ
 ளபுமென்று சிறப்பித்தவதனால் குறறெழுத்தும், ஒற்றளபெடையும், ஒரோ
 ழ்வானு ஒருமாததினா - நெட்டெழுத்திரணிமாததினா உயிரளபெடைமு
 னுமாததினா - ஆயதமும், மெய்யும், குறறியலிகரமும், குறறியலுகரமும்,
 ஒரோவொன்றைமாததினா. ஐகாரககுறுககமும், ஔகாரககுறுககமும், ஒ
 ரோவொன்றென்றைமாததினா. மகரககுறுககமும், ஆயதக்குறுககமுமொ
 ரோவொன்று கானமாததினா எனனை “ஒன்றிரண்டொருமுனென்றைய
 னாகா, லென்றனாபொழுதிவை யிமைநொடியளவே” “கண்ணிடைகநநொ
 டியளவேமாததினா, னுண்ணிதினுணாநதோகண்டவாறே” “ஒற்றுககுமா த
 தினா யொன்றையளபெழுதாற, நெற்றககுறிலதுவேயாம்” “உன்னலகாலே
 யுன்றலலாயே, முற்றுககனமுககால விடுததலொன்றே” என்றாபிறருமெனக்
 கொள்க. (ச)

குறிலேநெடிலேகுறிலிணையேனைக்குறின்னெடிலே
 நெறியேவரினுநிராநதொற்றடுப்பினுநோநிராயென்
 ற்றியேய்புரையுமென்றோளியுதாரணமாழிவெளவேல
 வெறியேசுருநிறம்விண்டோயவிளாமென்றுவேணடுவோ.

இ-கை. நிரனிறைப பொருளகோள வகையானே ரசையுநிராயசையுமா
 மாற்றும், அவற்றிற குதாரணமாமாறும், உணாதது-ற்று. இ-ள. குறிலேநெடி
 லேகுறிலிணையேனைக் குறின்னெடிலே நெறியேவரினுநிராநதொற்றடுப்பினு நே
 ராநிராயென்றறி. எ-து. குறறெழுத்தத்தனியேவரினும், நெட்டெழுத்துத்த
 னியேவரினும், குறறெழுத்தொற்றடுத்ததுவரினும், நெட்டெழுத்தொற்றடுத்தது

வரினும், நேரசையாம். குறிலிணைநதுவரினும், குறினெடிவிணைநதுவரினும், குறிலிணைநதொற்றித்ததுவரினும், குறினெடிவிணைநதொற்றித்ததுவரினும், நிராயசையாம். எனனை “நெடிலகுறிநனியாயநின்றுமொற்றித்தது, நடைபெறுநே, ரசை நாலவகையானே” “குறிலிணைகுறினெடிநனித்ததுமொற்றித்தது, நெறிமையினானகாயவருநிராயசையே” என்றாராகலின். வேயபுரையுமென்றேளி. எ-து. மகடே முன்னிலை. உதாரணமாழி வெளவேலவெறிடே சுருநிறமவிணடோய விளாமென்று வேணடுவரோ. எ-து. நேரசைக்குதாரணம். ஆ-ழி-வெள்-வேல-எ-ம. நிராயசைக்குதாரணம். வெறி-சுரு-நிறம் - விள-ஆ-எனவுரு சொல்லுபுலவா. எ-று அகலம் - உரையிறகொள்க. அகலமெனினும், விருதசியுரையெனினு மொகடும். எனனை “அகலமெனப் தாசறக்கிளப்பின, விகலமினறி விரித்ததுபாபதுவே. என்றாராகலின். விணடோயவிளாமென்று சிறப்பித்தவதனால் நேரசை ஓரலகுபெறும், நிராயசை நாலகுபெறுமெனக்கொள்க. வ-று. ஆ - எனத்தனிநெடில நேரசையாயினவாறும், ழி-எனத்தனிககுறில் நேரசையாயினவாறும், வெள- எனக்குறறெழுத்தொற்றித்தது நேரசையாயினவாறும், வேலஎனநெடெழுத்தொற்றித்தது நேரசையாயினவாறும், வெறி - எனக்குறிலிணைநது நிராயசையாயினவாறும், சுரு எனக் குறினெடிவிணைநதுநிராயசையாயினவாறும். நிறம்-எனக் குறிலிணைநதொற்றித்ததுநிராயசையாயினவாறும், விளாம்- எனக்குறினெடிவிணைநதொற்றித்ததுநிராயசையாயினவாறுங்காண்க. இவற்றிறகுச்செய்யுளவருமாறு. ஆ “போது சாந தட்டி பொறபவேந்தி, ஆதிநாதறசோவோரா, சோதிவானநதுன்னுவாரோ” இது நேரசைநான்குமவநதசெய்யுள். ஆ “அணி நிழ லசோ கமாந தருணெறி நடாததிய, மணிதிகழவிரொளிவரதனைப், பணிபவாபவநனி பரிசறுப்பவரோ” இது நிராயசைநான்குமவநதசெய்யுள். குறிலேநெடிலே யென்னுமிககாரிகைகளைனையே யிலக்கியமாகவலகிழ்நுமிழுக்காது. எனனை “குறிலேநெடிலே குறிலிணைகுறினெடி, லொற்றெடுவருதலொடு மெயப்படநாடி, நேருநிரையுமென்று சிறபெயரோ” என்றாதொலகாப்பியனா. “கோழிவேந்தன நேரசைநிராயசை, யாழ்புனலவாழ்க்கை வெறிசுருநிறங்குரால்” என்றுதாரணமெறித்த தோதினருமுளரெனக்கொள்க. (இ)

நேரசைநாறசீரகவற்குரியவெண்பாவினவாம்
நேரசையாலிற்றமுவசைச்சீர்நிரையாலிறுப
வாரசைமென்முலைமாதேவகுத்தவஞ்சிககுரிச்சீர்
ஓரசையேநின்றுஞ்சீரம்பொதுவொருநாலசையே.

இ-கை. அவவசைகளானாகிய சீரகளதுபெயர் வேறுபாடுணர்த்து-றறு. நேரசைநாறசீரகவற்குரிய - எ-து. இரண்டசையினானாகிய நான்குசீருமாசிரியவுரிச்சீரெனப்பபிம். எ-று. அகவலெனினும், ஆசிரியமெனினுமொக்கும். எனனை “அகவலெனப் தாசிரியப்பெயரோ” என்றாராகலின். வெண்பாவினவாம் நேரசையாலிற்ற முவசைச்சீர். எ-து. நேரசையிறுதியாகிய முவசைச்சீர் நான்கும் வெண்பாவுரிச்சீரெனப்பபிம். எ-று. நிரையாலிறுப- வகுத்தவஞ்சிககுரிச்சீர். எ-து. நிராயசை யிறுதியாகிய முவசைச்சீர்நான்கும் வஞ்சியுரிச்சீர்.

கூட. நெய் நெய்யைச் சாப்பிட்டு வாய்

உரு. "நெய் நெய்யைச் சாப்பிட்டு வாய்"
"நெய் நெய்யைச் சாப்பிட்டு வாய்"
உரு. வாய் நெய்யைச் சாப்பிட்டு வாய்

உரு. "நெய் நெய்யைச் சாப்பிட்டு வாய்" என்று மிக் காரி நெய்யைச் சாப்பிட்டு வாய்
உரு. நெய் நெய்யைச் சாப்பிட்டு வாய்

கீ ரண்மண? "ந.ரதாசு யல்லா சீவதாசு சீரி
யுள், நெநிநின் வெண்னா நினைப்பின்
வருதியென், பேதினார் மாதோ வுணர்ந்தி
தினோ" கான்புறாகலின்.

கீ. வகுத்த = வகு.

கவி. உவந்தின் கடைக்கட

க. ரதாசு சீரி யுதிக்கட

கவி. உபமாந்தி

நக திப்பொய்தை.

" துணை மத்திபதிபமாகவைத்து

நவி. ம்மொறு 2

மொனப்பபிம். எ-று. வாரசைமென்முலைமாதே- எ-து. மகடேமூன்னிலை. ஓர
சையேநின்றுஞ் சீராம. எ-து. ஓரோவிடதது நேரசைதானே நின்றுஞ்சீரா
ம. நிராயசைதானே நின்றுஞ்சீராம. அவையசைச்சீமொனப்பபிம். எ-று. பொ
துவொருநாலசையே. எ-து. நாலசையினுனாகியசீர பொதுச்சீமொனப்பபிம்.
எ-று. நான்கெனபதனை யெல்லாவற்றேடுங்கூட்டி மத்திமதீபமாகப் பொரு
ளுரைத்துக்கொள்க. என்னை “நேரசைகூடிய சீரியச்சீரவை, யீரண்டென்ப ரி
யலபுணர்ந்தோரே” “மூவகைச்சீருரிச சீரிருநானகினு, ணேரிதுநான்கும் வெ
ள்ளையலலன்பாவினுளவஞ்சியினபாறப்பட்டனவே” “நாலசையானுநடைபெறு
மோரசைச்சீரிலையெய்துலஞ்சிலவிடத்துளவே” என்றாகாக்கைபாடினியூ

தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற
காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவிறகந்தங்கனியா
வாமாண்கலையலகுன்மாதேவகுத்தவஞ்சிககுரிச்சீர
நாமாணபுரைத்தவசைச்சீரககுதாரணநாணமலரே.

இ-கை. முறையானே முதனானகுசீருக்கு முதாரணமாமாறுணாதது -ற்று.
||தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவறகாம. எ-து. நோநோ-நிரா
நோ-நிராநிரா-நோநிராயாகிய தேமா-புளிமா-கருவிளம் - கூவிளம் எனனு
நானகுசீரும் ஆசிரியவுரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-று. ஆங்கடைகாயடையி
ன வெண்பாவிறகெனபது - அவை கடையிற காயெனனுஞ் சொறபெற்று-
தேமாங்காய - புளிமாங்காய - கருவிளங்காய - கூவிளங்காய எனவரு நா
ன்குசீரும் வெண்பாவூரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-று. அந்தங்கனியா - வகுத்த
வஞ்சிககுரிச்சீர. எ-து. அவ்விறநினகட்கனியெனனுஞ் சொறபெற்றுத்தேமா
ங்கனி- புளிமாங்கனி - கருவிளங்கனி - கூவிளங்கனி எனவரு நானகுசீரும்
வஞ்சி யுரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-று. வரமண்கலை யலகுன்மாதே. எ-து,
மகடேமூன்னிலை. நாமாணபுரைத்தவசைச்சீர்க்குதாரண நாணபுலரே. எ-து.
ஓரோவிடததாமென்றுரைக்கப்பட்ட ஓரசைச்சீருக்குதாரணம். நாள் என்ப
துஉம் - மீலாஎனபதுஉம் - ஆமெனறவாறு. நனை - எ-து. நேரசைச்சீருக
கும், மலர்- எ-து- நிராயசைச்சீருக்கும் உதா ^{யுமெனப்பதனை எ}
ல்லாவற்றேடுங் கூட்டி மத்திமதீபமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. வெண்பி
றை “அம்மபவளவரிநெடுங்கனாயவஞ்சிக், கொம்மபவள்கொடிமருங்குலகோ
ங்கின, அரும்மபவணமுலையொக்குமேயொககும், கரும்மபவளவாயிற்சொல”
எனனும்பொயகையார வாககினுளவஞ்சுமெனபதனை எல்லாவற்றேடுங்கூட்டி
ப்பொருளுரைத்துக்கொண்டாறபோலக்கொள்க. (எ)

தண்ணிழறண்பூநறும்பூநறுநிழறந்துறழ்ந்தால்
எண்ணிருநாலசைச்சீரவநருகுமினியவற்றுட
கண்ணியபூவினங்காயச்சீரனையகனியொடொககும்
ஒண்ணிழறசீரசைச்சீரியறசீரொககுமொண்டளைக்கே.

இ-கை. பொதுச்சீருக்குதாரணமாமாறும், அவறறதெண்ணும் பொதுச்சீரு
ம், அசைச்சீரும், செய்யுளகத்து வருங்காற்றளைவழங்குமுறைமையு முணர்த
து-றறு. தண்ணிழல - அருகும். எ-து. தேமா-புளிமா-கருவிளம் - கூவிளம்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

என்னும் நான்கினோடும், தண்ணிழல் - தண்பூ - நறும்பூ - நறுநிழலென்னு
நான்கினையும், முறையானேகொணாநதுறழ்நதாற பதினாறு "நாலசைச்சீருக்
குதாரணமாம். எ-று. தேமா புளிமா-கருவிளம்-கூவிளம் எனபன அதிகார
ததால் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. அருகும் எனபதனால் அச்சீர் செய்யுளகத்
தருகியன்றி வாராவெனக்கொள்க. வ-று. தேமாநதண்ணிழல்- புளிமாந்தண்
ணிழல் - கருவிளநதண்ணிழல் - கூவிளநதண்ணிழல். எ-ம தேமா
புளிமாநத - பூ-கருவிளநதண்பூ-கூவிளநதண்பூ. எ-ம. தேமாநறுமபூ - புளி
மாநறுமபூ - கருவிளநறுமபூ - கூவிளநறுமபூ - எ-ம். தேமாநறுநிழல் - பு
ளிமாநறுநிழல் - கருவிளநறுநிழல் - கூவிளநறுநிழல் எனவுங்கொள்க. இனி
யவற்றுள் - காயச்சீரணைய. எ-து. அநநாலசைச்சீர் பதினாறுள்ளும், பூவெ
ன்னுஞ்சொல்லிதுதியாகிய நேரீற்று 1 பொதுச்சீரொட்டிம், காயென்னுஞ்சொ
ல்லிதுதியாகிய வெண்பாயிரிச்சீரோபோலக் கொணடுவருஞ் சீர்முதலசையோ
டொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டளைபாகவும், ஒன்றதது கலித்தளையாகவும்
வழங்கப்படும எ-று. கனியொடொகரு மொண்ணிழற்சீர். எ-து. நிழலென
னுஞ்சொல்லிதுதியாகிய நிராயீற்றுப்பொதுச்சீரொட்டிம், கனியென்னுஞ்சொ
ல்லிதுதியாகிய வஞ்சியுரிச்சீரோபோலக் கொணடுவருஞ்சீர்முதலசையொடொ
ன்றினும், ஒன்றவிடினும், வஞ்சித்தளையென்றுவழங்கப்படும. எ-று. அசைச்
சீரியற் சீரொக்கும். வ-து. ஓரசைச்சீர் ஆசிரியவுரிச்சீரோபோலக் கொணடு
வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவது ஆசிரியத்தளையாகவும், ஒன்றதது இ
யற்சீர்ஒண்டளையாகவும்வழங்கப்படும. எ-று. இயற்சீரொனினும், ஆசிரியவு
ரிச்சீரொனினுமொக்கும். எனனை, "இயற்சீரொல்லாமாசிரியவுரிச்சீர்" என்றரா
கழிவ் ஒண்டளைக்கே. எ-து. ஒளளியத்தளையவழங்குமிடத்து. எ-று. ஒண்டளை
பென்பதனை இயதிவிளக்காகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. கண்ணியபூவின
பென்று சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவினுள் நாலசைச்சீர்வாரா. ஆசிரியத்து
ள்ளுந் குறறுகரம் வந்துழியன்றிவாரா கலியினுள்ளும் பெரும்பானமையுங்
குறறுகரம்வந்துழியன்றிவாரா வஞ்சியுட் குறறுகரம்வாராதேயும்வரப்பெறு
ம். வஞ்சியுள்பண்பிநாடகச்சீரோரடியுள் ளருகிகண்ணுற்றுநிறகவும் பெறு
ம. அலலவற்றுள் அருமபானமையு மோரடியுளொன்றனறிவாரா. இரண
டுவரினுங்கண்ணுற்றுநிலலா. பாவினத்துள்ளும் யயினறுவாராவெனக்கொள
க. ஒண்ணிழற்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் நிழலென்னுஞ்சொல்லிதுதியாகிய
நிராயீற்றுப் பொதுச்சீரொட்டிம், வஞ்சியுள்ளலதுவாராவெனக்கொள்க. என
னை "நாலசையனடைபெற்றனவஞ்சியு, ளீரொன்றனைதலு மேனுழியெர்ன்று
சென, ருக்லுமநிநிராயசைவநதன, கூறியவஞ்சிகருரியன்வாதலு, மாகுமெ
ன்பவநிறதினோரே" என்றா காககைபாடினியா. இனி ஒருசாரா வெண்
பாவினு ளளபெழுந்தால் நாலசைச்சீர் வருமென்பாருளராயினும், அவவாற
லகிட்டுதாரணவாய பாட்டாலோசை யூட்டுமபொழுது செப்பலோசை பிழை
ககுமென்பதூஉம், ஆண்டுச்சீருநதளையுஞ் சிதையவாறாமையா ளளபெடுபப
னவுமல்ல. அளபெடுபபினு மளபெடைகள் அலகுக்காரியம் பெறுவனவழல்ல
வென்பதூஉம், காககைபாடினியார்முதலாகியதொல்லாசிரியா துணிவு. அது
வே இநதுவாறுடையாருக்கு முடனபாடு. (அ)

௫ அனல் வந மரந்.

௧௩. கோண்டு

௧௪ அந்ருவதும் ஂன்ருதும்/யாருருகோண்,

௧௫. கோண்டு

௧௬. கோரு

௧௭ பாவிந்ருயணப்

௧௮. குணரரரி

௧௯ ப்ருபு

௨௦. துரிதயாபயாண்

௨௧. புருவனாவல்

உயர்வுக் கொடுக்கிற யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

கரு. ஆ ந பி ருந் தி. வெண் டா ள் ஏன்

கரு. பொருதலம்

கனா. மதி மதி சாங்கு

கௌ. ஆக்ஞாபவஜிப் பாவ் ஆள்.

உயி. சிவ

நா. அ. ம. வ. ர.

12. திண்டு எய் ஒட்டாவினாள்

புளிக் கிளியங்கு ணமுதலடுக்கிச்
சொன்னு முருளொனச் சொல்க
ரான்வணர்

உறுப்பியல்.

குன்றக்குறவனகவல்பொன்னாரமவெண்பாட்டுவஞ்சிக்
கொன்றுமுதாரணமபூநதாமரையென்பவோரசைச்சீர்
நன்றறிவாரிறகயவருமபாலொடுநாலசைச்சீர்க்
கன்றதென்னாரளளறபள்ளத்தினோடங்கண்வானத்துமே.

இ-கை. முறையானே ஐந்துவகைப்பட்ட சீரானும் வந்தவிலக்கியங்கட்கு முதலினைப்பண்ணாத்து - றறு. குன்றக்குறவனகவல். எ-று. ஆ 'குன்றக்குறவன காதனமடமகள், வரையாமகளிர புரையுஞ்சாயல, னையளருமபியமுலைபள, செயயவாயினள் மார்பினளசணங்கே' இச்செய்யுளில் ஆசிரியவுரிசசீரநான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. பொன்னாரம வெண்பாட்டெனப்பெயர் 'பொன்னாரமார்பிறப்புனைகழற்காற்கிளளிபோ, உன்னென்னுமுலகைகபறறினேற—'கென்னோ, மனனொடுவாயெல்லா மலருநீர்க்கோழிப், புனருடனபேரோவரும்' இச்செய்யுளில் வெண்பாவுரிசசீரநான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. வஞ்சிக்கொன்றுமுதாரணம். பூநதாமரையென்ப. எ-று. 'பூநதாமராபபேரதலமாத, தேமபுனலிடைமீனநிரிநரும், வளவயல்கடமகள் வயினமவிழ, வினைக்கமபலைமனைச்சிலம்பவும், மனைச்சிலம்பமணமுரசொலி, வயநாமபலைக்கபலாரப்பவும், நானும், மகிழ்மகிழ்தான் ஈன, புரமுதலாபபெருவணமையனே' இச்செய்யுளில் வஞ்சியுரிசசீரநான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஓரசைச்சீர் நன்றறிவாரிறகயவருமபாலொடொடபக. வெண்பாட்டறிவாரிற கயவாதிருவுடையா, நெஞ்சத்தவலமில்லா' 'பாலொடுதேனகலந்தறேபணிமொழி, வாலெயிறுறியநீர்' எனனுமிச்செய்யுட்களில் இலா. எ-ம. கீர்-எ-ம. அசைச்சீர்களாயினவாறு கண்டுகொள்க. நாலசைச்சீர்க்கன்றதென்னாரளளற பள்ளத்தினோடங்கண் வானத்தும. எ-று. 'அளளறபள்ளத்தகண்சோனாடு, வேங்கைவாயில் வியன்குன்னாரன' எனனும் பழமபாட்டினுள் ஓரடியுளிரண்டுநாலசைச்சீர்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. 'அங்கண்வானத்தமாரசரும், வெங்களியானே வேலவேந்தரும், வடிவாக்கந்தன மங்கைபரும், கடிமலநோந்தக்கதழநிறைஞ்சு, சிங்கஞ்சுமந்த மணியகையிசை, கொங்கைரசோகினகுளிரகிழற்கீழ்ச, செழுநீரப்பவளத் திரள்காமபின், முழுமதிபுரையுமுககுடைநீழல், வெங்கண்வினைப பகைவிளவெய்சப, பொன்புனைபெருமடலபுனைவனைப்ப, அனந்தசதுட்டயமவையெய்த, நனந்தலையுலகுடனவையநீங்க, மந்தமாருதமருங்கசைப்ப, அந்தரதுநறுபிநின்றியமப, இலங்குசாமரையெழுந்தலழர், நலங்குளாபூமழைநனிசொரிதர, இலிநெரு, நருணெறிநடாத்தியவாதிதன், திருவடிபரவுதுஞ்சித்திபெற்றபொருட்டே' இச்செய்யுளில்- நாலசைச்சீரபதினானும் அடிதோறுமுதற்கண்ணேவந்தவாறு கண்டுகொள்க. இ-று. எ-நேரீற்றுப்பொதுச்சீரினறு தனவருஞ்சீரமுதலசையோடொனதுவறு வெண்சீர்வெண்டளையாகவும், ஒன்றுததுகலித்தளையாகவும், நிராயீற்றுப்பொதுச்சீரினறு தனவருஞ்சீரமுதலசையோடொன்றிறும், ஐந்துவிழினும் வஞ்சி, நனைபுகவுங்கொண்டுவழங்கப்படும. எ-று. இவ்வாறு'இ-று. 'குன்றக்காபண்புதோழி, விளியிசைமுதலுற மென்றிசுவயெல்லாம், தெனியவந்த செறுறைச்செய்துறை' எனறுதாரணமெரிந்தோற்றொன்கொள்க. அன்றிதென்னாரளளறபள்ளத்தினோடங்கண் வானத்தும.

தண்சீர்தனதொன்றிறன்றளையாந்தணவாதவஞ்சி
வண்சீர்விகற்பமும்வஞ்சிக்குரித்துவல்லோர்வஞ்சுத்த
வெண்சீர்விகற்பங்கலித்தளையாய்விடும்வெண்டளையாம்
ஒண்சீரகவலுரிசுசீர்விகற்பமுமொண்ணுதலே.

இ-கை. நின்றசீரின் றறசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையுந் தம்முளொன்று
வதும், ஒன்றாததுமாகிய வேழ்தளையுமாமாறுணாதது-றறு. || தண்சீர்தனதொ
ன்றிறன்றளையாம். எ-து. தனசீர்நின்று தனவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்
றுவது தனறளையாம். எ-று. எனவே ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்று தனவருஞ்சீர்மு
தலசையோடு நேராயொன்றுவது நேரொன்றாசிரியத்தளையாம். நிராயாயொ
ன்றுவது நிராயொன்றாசிரியத்தளையாம். வெண்பா வுரிச்சீர்நின்று தனவரு
ஞ்சீர்முதலை யோடொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டளையாம். வருசியுரிச்சீர்
நின்று தனவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவது ஒன்றிய வருசித்தளையாம்.
எ-று. தணவாதவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனசீர்நின்று பிறிதா
கிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவது உந் தனறளையே சிறப்பினராயினு
மெனக்கொள்க. வருசிவண்சீர்விகற்பமும் வருசிகுரித்து. எ-து. வருசி
யுரிச்சீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றாதது உம். ஒன்றாதவரு
சித்தளையாயாம் - எ-று. வண்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் - வருசியுரிச்சீர்நி
ன்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாதது உம், ஒன்றாதவஞ்சித்தளையே
சிறப்பினராயினுமெனக்கொள்க. வல்லோரவகுத்த வெண்சீர்விகற்பங்கலி
த்தளையாய்விடும். எ-து. வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முதலசையோ
டொன்றாதது கலித்தளையாம். எ-று. வல்லோரவகுத்தவென்று சிறப்பித்தவ
தனால், வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாத
து உம், கலித்தளையே சிறப்பினராயினுமெனக்கொள்க. வெண்டளையாமொண்
சீரகவலுரிச்சீர் விகற்பமும். எ-து. ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்று தனவருஞ்சீர்முத
லசையோடொன்றாதது இயற்சீர்வெண்டளையாம். எ-று. ஒண்சீரொன்று சிற
ப்பித்தவதனால் ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொ
ன்றாதது உம், இயற்சீர்வெண்டளையே சிறப்பினராயினுமெனக்கொள்க. ஒண்
னுதலென்பது மகடேமுன்னிலை. என்னை? “இயற்சீரிரண்டு தலைப்பெயர்முள்
ள, விகற்பமில்லாய் விரவிநடப்பி, னதற்பெயராசிரியத்தளையாகும்” வெண்சீ
ரொன்றலுமியற்சீர்விகற்பமும், மென்றிரண்டென்பவெண்டளைக்கியலபே” “இ
யற்சீரிரண்டு தலைப்பெயர்முள், விகற்பவகையது வெண்டளையாகும்” “உரி
ச்சீர்தனு ஞ்ரைத்தமையனறிக, கலக்குநதளையெனக் கண்டிசினோ” “வெ
ண்சீரிறுதிக கிணையசைபினவரக, கண்டனவெல்லாங் கலித்தளையாகும்” “த
னசீரிரண்டு தலைப்பெயர்முளொத், தொன்றினுமொன்ற தொழியினும்வரு
சியின, பந்தமென்பபெயா பகரப்படுமே” என்றார் காக்கைபாடினியார். (ய)

திருமழையுள்ளர்ரகவல்சிலைவிலங்காகும்வெள்ளை
மருளறுவஞ்சிமந்தாநிலம்வந்துமைதோகலியின்
தெரிவுறுபந்தநல்லாய்செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணென்ப
துரிமையின்கண்ணின்மையோரசைச்சீருக்குதாரணமே.

உரு. துறம்

உரு. "வெண் டீர்". எ. ச. னர் பிழியிலிவை.

உரு. மும் முன்

உரு. தலை 17 | வெண் டீர் பிழியிலிவை

வாரின், வெண் டீர் வெண் டலை யரு

மென்ப"

சும டருங்க

சும. தாமவந்த / மருவது என்றதனால், வந்த
சித்தனாயால் வந்த வந்திப்பாடி. சிறப்
புடைத்து

சும. மைநீர்க்கலி என்ற அதனால், கலித்
தனாயால் வந்த கலிப்பாடி சிறப்
புடைத்து.

உருன் ரொகொக.

சும. அளவொரு ரொகடி யென்ற அத
னால், அளவடி மன்றை எல்லா அடி
யினுஞ் சிறப்புடைத்து.

சும. " இந்நீர் குறுவடி சிந்தடி முச்சி,
அளவடி ரொகடி நாந்தி னாஞ்சீர்க்,
கிழிய ரொகடி யென்றி, நி ரொகடி

இ - கை. அததளைகளான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனிலைபுணர்த்து-
ற்றுதிருமழை யுள்ளாரகவல். எ-து. “ஆதிருமழைதலைஇயவிருணிற்விசம்பி
ன, விண்ணதிரிமிழிசைகடுபபப, பண்ணமைநதவாதேர்சென்றவாதே” இதுநி
னாயொன்றாசிரியத்தனையானவந்தசெய்யுள். ஆதி “உள்ளாரகொலலோதோழிமு
ள்ளுடை, அலங்குருகையீநதினசிலமபிபொதிசெங்காய, ஆகிலபொதிபவளமே
யககும, அகிலபடுதள்ளியங்காடிநதோரோ” இதுநேரொன்றாசிரியத்தனையான
வந்தசெய்யுள். சிலைவிலங்காகுமவெளளை. எ-து. வெ. “சிலைவிலங்குநீள புரு
வருசெனொருசியநோக்கி, முலைவிலங்கிறென்றுமுனிவாள, மலைவிலங்கு,
தாரமாலையாப்தனிமைபொறுககுமோ, காரமாலையணகூடும்மபோது” இதுவெ
ணசீர வெண்டனையானும், இயறசீரவெண்டனையானும்வந்தசெய்யுள் மருளறு
வஞ்சிமந்தாநிலமவந்தது. எ-து. “மந்தாநிலமவந்தசைபப, வெணசாமரைபு
டைபெயாதரச, செந்தாமரைநாணமலாயிசை, எனவாங்கினி, நொதுங்கியவி
றைவனை, மலமொழிமெயகளின் வணங்குதுமகிழநதே.” இதுமபககற் வகு
த்தவஞ்சித்தனை ஒன்றாதனும், ஒன்றியதுஉமாக வந்தசெய்யுள்.” இமதீரகலி
யினறெரிவுறுபந்தம் - செலவப்போரககதககண்ணன். எ-து. க-பா “செலவ
ப்போரககதககண்ணன் செவிரத்தெறிநதகினவாழி, முலைத்தாராமமனனா
முடித்தலையமுருககிப்போய, எலலைநீவியனகொணமுவிடைநுழையுமதிய
மபோல, மலலலோங்கெழிலயானைமருமம்பாயநதொளித்ததே.” இதுமயகக
மில்லாதகலித்தனையானவந்தசெய்யுள். நல்லாய. எ-து. மகநீஉமுன்னிலை. உரி
மையினகண்ணினமையோரசைசசீருககுதாரணம். எ-து. வ வி “உரிமை
யின்கண்ணினமையால, அரிமகாமழைககண்ணா, செருமதிசெய்திமையால,
பெருமைகொன்றவென்பவே.” இமமுசசீரடிவஞ்சிவிருதகததுணமழையென
னு நிராயசைசசீரியறசீரோபோல நின்றவருஞ்சீரமுசலசையோடொன்றமை
யினியறசீர வெண்டனையாயிற்று. செயயென்னும் நேரசைசசீரியறசீரோபோ
லநின்ற வருஞ்சீர முதலசையோடொன்றினமையினாசிரியத்தனையாயிற்று.()

பிற வரும் வந்தவழிநினைப்பதொன்ற

குறளிஞ்சீரடிசிந்துமுசசீரடிநாலொருசீர்

அறைதருகாலையளவொடுநேரடியையொருசீர்

நிறைதருபாதநெடிலடியாரெடுமெனபனைத்தோட

கறைகெழுவேறகணலலாயமிககபாதங்கழிநெடிலே.

இ-கை. அததளைகளானவந்தவடிகளதுபெயாவேறுபாடுணர்த்து-றறு. குற
ளிஞ்சீரடி. எ-து. இருசீரானவந்தவடி குறளடி யெனப்படும். “~~இருசீரானவந்தவடி~~
~~இருசீரானவந்தவடி~~ இருசீரானவந்தவடி. எ-து. முசசீரானவந்தவடி சிந்தடியெனப்படும். நந,
லொருசீரறை தருகாலையளவொடுநேரடி. எ-து. நாறசீரானவந்தவடியளவடி
யென்றும், நேரடியென்றுஞ்சொல்லப்படும். இவ்வாறுசீர்நிறைதருபாதநெடில
டியாம. எ-து. இருசீரானவந்தவடி நெடிலடியெனப்படும். எ-து. நெடுமென
பனைத்தோடகறைகெழுவேறகணலலாய. எ-து. மகநீஉமுன்னிலை. மிககபா
தங்கழிநெடில. எ-து. இருசீரினமிககசீரான வருமடியெல்லாவ கழிநெடிலடி
யெனப்படும். எ-து. அகலம் உளையிறகொளக. எனனை “குறாடிநதடியிரு

சீர்முச்சீ, ரளவடிநெடிஸடிநாறசீகாருசீர், நிரனிறைவகையானிறுத்தணாகொ
ளலே. “கழிநெடிஸடியேகசடறககிளபபி, னறுசீமுதலாஸையிரணடரு, வரு
வனபிறவுமவகுததனர்கொளலே” எனபன யாப்பருங்கலம். (102)

தினாத்தவிருதுகுறளசிந்தளவடிதேமபமுதது
விரிககுநெடிஸடிவேனெடுங்கண்ணிவென்றனவினையின்
இனாககுங்கணிகொண்டமுவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும்
கரிககைககவானமருப்போமுலைமாதாகழிநெடிஸே.

இ-சை. அவ்வடி-களானவந்த விலக்கியங்கடகுமுநனைப்பணர்த்து-றறு.
தினாத்தவிருதுகுறளசிந்தது. எ-து. வ-து. “தினாத்தபுசாலிகை, தினாத்தபோ
னிறை, தினாப்பதேனகளே, விரைக்கொணமலைபாய.” இதுகுறளடியான
வந்தசெய்யுள். வ-வி. “இருதுவேற்றுமையினமைப்பாற, சுருதிமேற்றுறக்கத்தி
னே, டரிதுவேற்றுமைப்பாகவே, கருதுவேற்றுடககையினாய்.” இதுசிறந்தடியா
னவந்த செய்யுள். அளவடிதேமபமுததெனபது-க-வி. “தேம்பமுததினியநீர்
முன்றுநதீம்பலா, மேமபமுததளிந்தனசுனையுமவேரியும், மாமபழககளிகளும்
துத்தணடடமும், தாமபமுததுளசில தவளமாடமே.” இது அளவடியான
வந்தசெய்யுள். விரிககுநெடிஸடி வென்றனவினையின். எ-து. க - து” வென்
றனவினையினறெகையாயவிரிந்ததுசனக, னென்றாயப்பரந்தவுணாவின்னொழி
யாதுமுற்றும், சென்றனநிகழுஞ்சுடாருமொள்மொத்தியாகி, நின்றனடிககீ
ழப்பணிந்தாரவினைநீங்கிநின்றார்.” இது நெடிஸடியானவந்தசெய்யுள். இரைக்
குங்கணிகொண்டமுவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும். எ-து. “இரைக்கு மரு
றைப பறவைக ளெனப்பெய ரினவண்பி புடைகுழ, நுரைக்களென்னுமக்கு
ழம்புகடிகழந்தெழுதுடங்கியவிலயத்தால, திரைக்கரங்கன்றசெழுமலைச்சந்த
னத திரைக்கைககாரமேலவைத, தரைக்குமற்றி துருண்கடற்றிறையொடுபொ
ருதலத்தவியாதே” இது அறுசீக்கழிநெடிஸடியானவந்தசெய்யுள். “கணிகொ
ண்டலாந்தநறவேங்கையோடுகமழ்கின்ற காரத்தளிதழால, அணிகொண்டலாந்
தவன்மலைசூடியகிலாவிஞ்சுகமழ, மணிஞண்டலங்கள்ளுபாலாவநதுவரை
யாகமீதுதிவளத, துணிகொண்டிலங்குசுடாவேலினோடுவருவானிதெனகொறு
ணிலே” இது எழுசீக்கழிநெடிஸடியானவந்தசெய்யுள். “முவடிவினாலிரண்
டுசூழ்சுடருநாணமுமுதுலகமுடிமுனையிர நாறிக, தாவடிவினாலிலங்குகுவண்
குடையினீழறசுடரோயுன்னடிபோற்றிச்சொல்லுவதொன்றுண்டால், சேவடி
கடாமரையினசேவிதழகடண்டசசிவந்தனவோ சேவடியினசெங்கநீராகள்பாய
ப, பூவடிவுகொண்டனவோபொங்கொளிகளசூழந்து புலங்கொளாவாலெமக
கெம்புண்ணியாதங்கோவே.” இதுஎணசீக்கழிநெடிஸடியானவந்த செய்யுள்.
இடங்கைவெஞ்சிலைவலங்கைவாளியினதிரந்ததாரையிலங்குமாழியினவில
ங்கியோண, முடங்குவாலுனை மடங்கனமீயிசை முனிரதுசென்றுடன் முரண்
டராசனைமுருக்கியோள், வடங்கொணமெனமுலை துடங்குதுண்ணிடைமடந்
தைசுந்தரிவளங்கொளபூமழைமகிழந்தகோன், தடங்கொடாமரையிடங்கொள்
சேவடிதலைக்குவைப்பவா தமக்குவெந்துயாதவிராககுமே.” இது ஒன்பதின்சீ
ராக கழிநெடிஸடியானவந்த செய்யுள் “கொங்குதங்குகோதையோதிமாநரோ
டுகூடிநீடுமோடைநெற்றி, வெங்கணயானேவேந்தர்போந்துவேச்சீசாராகவென

க.ப. என்னை நெடுநீ நிலையாகப் பதினெழுந்
தொன்றிய வென்ப வுணர்ந் திகிலெனின்
காஞ்சை என்முர் பிழந் ழெனத் தொன்னை

க.க. 'வேனென நெண்ணி' என்பது மகிழ்
முன்னினை.

ந.ந. விலங்கிடுயான்
க.க. முருகுத்தெயான்

15. புது.

௮. ம; ௩ அம்மை பக ஜம்
௮௮

௯௦. சாண் புது யாடல் இது உடல்

150. புது

1501. பரிவல்

(ஆங்க.)

றுநின்றதுதாழ், அங்கு புலவமாதயாயவாதி நூலின்தியோதுமாதியாய, செ
ங்கணமாலேகாலேசெனறுசோவாசோதுசோநதசித்திதானே" இதுபதின்
சோககழிநெடிடடியானவநதசெபயுள். மறறுமெனபதனூபதினசீரினமிகருவ
ருவனவுமுள, அவையாபபருங்கலவிருகதியுடகண்டுகொள்க. ~~செனெடுககண~~
~~னிஎன்பதும்~~, கரிக்கைககவானமருபபோமுலைமாதானபதுடி மகேஉமுன
னிலை. கழிநெடிவே. எ-து. இவையெல்லாங் கழிநெடிடடியாம. எ-று. விரிக்
கு நெடிடடிபெனறுபிததவதனூ, எண்சீரின மிககசீரானவருமடிகள்
சிறப்பில்லெனககொள்க எனனை "இரண்டுமுதலாவெட்டிருகத, திரண்டசீரா
னடிமுடிவுடைய, விறந்துவரினும்டிமுடிவுடைய, சிறந் வல்லசெய்யுளுள்ளே"
என்றா காககைபாடினியா. (யுக)

வெள்ளைக்கிரண்டடிவஞ்சிககுமூன்றடிமுன நகவற
கௌளபபடாககலிககீரிரண்டாகுமிழிபுர்ப்போ
உள்ளககருத்தினளவேபெருமையொண்போதலைத்த
கள்ளககருநெடுங்கடசரிமெனகுழறக்காரிகையே.

இ-கை. அவவடிவரையறையானவநத நான்குபாவிறகுந் சிறுமைபெரு
மையுணர்த்து-றறு. வெள்ளைக்கிரண்டடி. எ-து. வெண்பாவிறகிரண்டடியேழி
மை. எ-று. வஞ்சிககுமூன்றடி. எ-து. வஞ்சிப்பாவிறகு மூன்றடிபெரிதுமை
எ-று. மூன்றகவற. எ-து. ஆசிரியப்பாவிறகு மூன்றடிபெரிதுமை. எ-று.
எள்ளபபடாககலிககீரிரண்டாகும, எ-து. கலிப்பாவிறகுநான்கடியேசிறுமை,
எ-று. இழிபு. எ-து. நான்குபாவிறகுஞ்சிறுமை. எ-று. உரைப்போருள்ளக
ருத்தினளவேபெருமை. எ-து. நான்குபாவிறகுமபெருமைககலை பாடுவோ
னது பொருணமுடிவுக்குறிப்பே வரையறையிலலை. எ-று. ஒண்போதலைத்தகா-
ரிகையே. எ-து. மகேஉமுன்னிலை. எள்ளபபடாககலிக்கென்று சிறப்பிததவத
னூ, துள்ளலோசையிறசிறிதுவழுவாது நாதசோநாலடியானவருவது தரவு
கொச்சககலிப்பாவெனறும், துள்ளலோசையிற சிறிதுவழுவி நாதசோநாலடி
யானவருவது கலிவிருத்தமெனறும், தெரிநதுணரப்படுமெனககொள்க. வெ
ள்ளைக்கிரண்டா மகவறகுமூன்று கலிக்கடிநான்கௌளபபடா வஞ்சிப்பாவி
றகு மூன்றமிழிபென்று பாக்களைமுறையிறகூறுதுதலை தமிழாற்றமாகக் காரி
கைசொல்லவேண்டிய தென்னையோவெனின, தலைதமிழாற்றநதநதுபுணாந்து
ரைத்தலெனனது தநதிரவுத்தியாகலின, அன்றியும் மயேச்சராமுதலாகியவொ
ரு சாராசிரியாவஞ்சிப்பாவிரண்டடியானும் வரப்பெறுமென்றொனபதுஉம,
ஆசிரியப்பா விரண்டடிச்சுரிதகமாய வரப்பெறுமென்றொனபதுஉம, அறிவித்
தற்கெனககொள்க. எனனை "வெண்பாவாசிரியங்கலியேவஞ்சியென, துண
பாவுணாநதோராவலுங்கலை, யிரண்டுமூன்றுநான்குமிரண்டு, திரண்டவடி
யின்சிறுமைககலை" எனறெறித்தோதிய மயேச்சரா வஞ்சிச்சிறுமைககு
காட்டுமபாட்டு "பூநதண்சினைமலா மலகியபொழிற்பிணடி, வேந்தனபுகழப
ரவாதவாவினைவெல்லா" அதனூ, "அறிவனதமிழிணைபாவிப, பெறுகுவாயா

வரும்பிறவிபின்னேறியே” இதனை முச்சீரடிவஞ்சியாக வலகிட்டு இரண்டடியா மாறுகண்டுகொளக. என்னை “ஒருதொடையீரடி வெண்டாச்சிறுமை, யிரு தொடைமுனறு மடியினிழிநது, வருவனவாசிரிய மிலலெனமொழிப, வஞ்சி யுமபபா வழக்கினவாகும்” “நான்காமடியினு முன்றாநதொடையினுந, தாழந துகலிப்பா தழுவுதலிலவே” “உரைப்போரகுறிப்பினை நீக்கிப்பெருமை, வரை த்திததுணையென வைத்துனாயிலலென, றுரைத்தன மாதோ வுணர்நதரசினே ரே” என்றா காக்கைபாடினியா.

(யசு)

அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபகவற்கிழிபு

முதுக்குறைந்தாங்குறையர்க்கலியின்
திறத்தாங்குறையர்க்கலியின்
புறத்தாங்குறையர்க்கலியின்
புறத்தாங்குறையர்க்கலியின்

இ-கை. அவ்வடிவனாபுறையான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனனைப்புண ராதது-றறு. அறத்தாறிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு. எ-து. வெ “அறத்தாறிது வென வேண்டாசிலிகை, பொறுத்தானோநதா னிடை” இஃதிரண்டடியா ன், வெணபாவிறகுச சிறுமை வந்தவாறு. அகவற்கிழிபுகுறித்தாங்குறையபின் முதுக்குறைந்தாம். எ-து. ஆ “முதுக்குறைந்தனளே முதுக்குறைந்தனளே, முதுக்குறைந்தனளே. முதுக்குறைந்தனளே” இஃதுமுனற டியான அகவற்கிழிபுகுச சிறுமைவந்தவாறு, குறையாககலியின் நிறத்தாறி து செவ்வையுடைநாள். எ-து. க-பா “செவ்வையுடைநாள்-முருமமபா யநதொளித்தே” இஃதுநான்கடியாறகலிப்பாவிறகுச சிறுமைவந்தவாறு. செ வகணமேதிவஞ்சிசசிறுமை. எ-து. வ “செவகணமேதிகரும்புழக்கி, அங்கண் லத்தலாருநதிப, பொழிறகாஞ்சிநிழறறுயிலும, செமுநீர்நலவயற்கழனியூரன, புகழதலாபுபெருவணமைபனே” இஃதுமுனறடியான் வஞ்சிப்பாவிறகுச சிறுமைவந்தவாறு. புறத்தாங்குறையர்க்கலியின்ருவேயன்னபூங்கொடியே. எ-து. மகடேமுன்னிலை ஆங்கு-அகை.

(யரு)

எழுவாயெழுததொன்றின்மோனையிறுதியியைபிரண்டாம்
வழுவாவெழுததொன்றின்மாதேயெதுகைமறுதலைத்த
மொழியான்வரினுமுரணடிதோறுமுதனமொழிகுண
அழியாதளபெடுததொன்றுவதாகுமளபெடையே.

இ-கை. அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிப்புமோனை, ஒருஉமோனை, கூழைமோனை, மேற்கதுவாயமோனை, கீழ்க்கதுவாயமோனை, முற்றமோனை, எ-ம். அடியியைபு, இணையியைபு, பொழிப்பியைபு, ஒருஉவியைபு, கூழையியை பு, மேற்கதுவாயியைபு, கீழ்க்கதுவாயியைபு, முற்றியைபு, எ-ம். அடியெது கை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒருஉவெதுகை, கூழையெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முற்றெதுகை, எ-ம். அடிமுர ண், இணைமுரண், பொழிப்புமுரண், ஒருஉமுரண், கூழைமுரண், மேற்கது வாய்முரண், கீழ்க்கதுவாய்முரண், முற்றமுரண். எ-ம். அடியளபெடை, இ ணையளபெடை, பொழிப்பளபெடை, ஒருஉவளபெடை, கூழையளபெடை, மேற்கதுவாயளபெடை, கீழ்க்கதுவாயளபெடை, முற்றளபெடை. எ-ம். அந்

2. வர்த்து இப்பா இரண்டாய் பானிந்து இ'இரிமத்
சுரிததததததன் வந்தவரது திண்டுமே வந்த.

தக. 4959 ன் வடுமன் ?

நாடு: குறை யாகத் தலி, என் னு திருப் பிற் று தருவ்,
கலித தண னு ன்வ ரு லு த திருப் படைத் து.

உத: ௩ தனிச் செருங்கு உருது. சுருதி, துருதி
 ௩.௩

2.24. 6 மார்ச் 1957

உ. விதற்பங்குலம்

அ. சீரை முதற் சீராகக் கொண்டு, அசை
சீரின் முடிவெழுத்தானும் அசை
அசை சீரானும்

கக. அமைபு

உஉ. அமைபுமுதலான

உஉ. அமைபுமுதலான

உக. அமைபுமுதலான அமைபுமுதலான

உக. அமைபுமுதலான அமைபுமுதலான

உக. அமைபுமுதலான

தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை. எ-ம். கிடந்த தொடையும, தொடைவிகற்பமாமாறுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார். அவற்றுள் - இக்காரிகை அடிமோனையும், அடியியையும், அடியெதுகையும், அடிமுரணும், அடியளபெடையுமாமாறுணர்த்து-ற்று எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனே. எ-து. அடிதோறு முதலெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடிமோனேத் தொடையெனப்படும்-எ-று. எழுவாயெனினும், ஆதியெனினும், முதலெனினும், மொக்கும்.) மோனையெனினும், முதறெழுடையெனினும் மொக்கும். இறுதியியைப். எ-து. அடிதோறுபுதுககண்ணினறவெழுத்தானும், சொல்லானும், ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அடியியைபுத்தொடையெனப்படும். எ-று. இரண்டாம்வழுவாவெழுத்தொன்றினெதுகை. எ-து. அடிதோறுமுதற்கண் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியெதுகைத் தொடையெனப்படும். எ-று. மாதே-எ-து-மகடீஉமுன்னிலை. (இரண்டாமெழுத்தொன்றினெதுகையெனது வழுவாவெழுத்தெனறுமிகுத்துச்சொல்லியவதனால் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரினு முதலெழுத்தெல்லாதமமுள்ளாத வளவினவாயவநதுகட்டென்பதற்குப்படென்பதல்லது பாட்டென்பதெதுகையாகாது - காட்டென்பதற்குப்பாட்டென்பதல்லது பட்டென்பதெதுகையாகாதெனக்கொள்க.) மறுதலைத்தமொழியானவரினு முரண-எ-து-அடிதோறுமுதற்குச்சொல்லானும், பொருளானும்றுதலைப்படத்தொடுப்பது அடிமுரணடையெனப்படும். எ-று. மொழியான்வரினுமெனறவும்மையாற் பொருளானவரினுமென்பதாயிற்று. அடிதோறும் - எ-து- மத்திமதீபமெனக்கணக்கொள்க. முதன்மொழிககண்ணுழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகு மளபெடையே-எ-து-அடிதோறுமுதற்கணுயிரானும், ஒற்றானுளபெடுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியளபெடைத்தொடையெனப்படும்-எ-று. அழியாதெனறுமிகுத்துச் சொல்லியவதனால் நானகுயிரளபெடையும, இரண்டொற்றளபெடையும, தமமுள்ளொன்றிவரத்தொடுப்பது சிறப்புடைத்து. தொடைவிகற்பத்துள், நானகுயிரளபெடையும, இரண்டொற்றளபெடையும, தம்முண்மறு தலைப்படத்தொடுப்பினு மிழுககாது. என்னை? “முதலெழுத்தொன்றின்மோனையெதுகை, முதலெழுத்தளவோ டொத்ததுமுதலா, வஃதொழித்தொன்றினுகுமெனப்” என்றா பலகாயனா! “இறுவாய்யாப்பினஃ தியைபெனமொழிப்” என்றா கையனா! “மொழியினுமபொருளினுமுரணுதனமுரணே” என்றார் தொல்காப்பியனா! “அளபெடைத்தொடைக்கே யளபெடையொன்றும்” என்றா நத்தத்தனா. (108)

அந்தமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதியடிமுழுதும்

வந்தமொழியேருவதிரட்டைவரன்முறையான்

முந்தியமோனைமுதலாமுழுதுமொவ்வாதுவிட்டால

செந்தொடைநாமமபெறுநறுமென்குழற்றேமொழியே

— இ-கை. அந்தாதித்தொடையும், இரட்டைத்தொடையும், செந்தொடையுமாமாறுணர்த்து-ற்று. அந்தமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதி-எ-து. அடிதோறு மிறுதிக்கண்ணினற எழுத்தானும், அசையானும், சீரானும், அடியானுமற்றையடிக்காதிதாகத்தொடுப்பது அந்தாதித்தொடையெனப்படும்-எ-று, அடிமு

முதம்வந்தமொழியே வருவதிரட்டைவான்முறையான்-எ-து. ஓரடிமுழுதீம், ஒருசொல்லே வரத்தொடுப்பது இரட்டைத்தொடையெனப்படும்-எ-று. வான்முறையானென்றுமிகுத்துச்சொல்லியவதனால், ஈற்றெழுத்தொன்றுகுறையினு மிழுக்காது - நூற்சீரின் மிக்குவரப் பெறுதெனக்கொள்க. முந்தியமோனைமுதலா முழுதுமொவ்வாதுவிட்டாறசெந்தொடை நாமம்பெறும். எ-து. மேற்சொல்லப்பட்ட மோனைமுதலாகியதொடையும் தொடைவிகற்பமும் போலாது, வேறுபட்டதொடுப்பது செந்தொடையெனப்படும். எ-று. முந்தியமோனையென்று சிறப்பித்தவதனால் அசையும், சீரூ தமமுண்முகத்தலைபட்டதொடுப்பது சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க, நறுமெனகுழறித்மொழியே-எ-து. மகடேமுனனிலை. எனனை “அடியுஞ்சீருமசையுமெழுதது, முடிவுமுதலாச்செயுண்மொழியினஃ, தந்தாதித்தொடையென்றதைதல்வேண்டும்” (என்றார் நத்தததனார்) “ஒருசொல்லடிமுழுதுமவருவதிரட்டை” (என்றார்)மயேச்சுரா “சொல்லியதொடையொடுவேறுபட்டியலிற, சொல்லியறபுலவரதுசெந்தொடையென்ப” என்றா (தொலகாப்பியனார்.) “அசையினுஞ்சீரினு மிசையினுமெல்லா, மிசையாதாவதுசெந்தொடைதானே” என்றார்தாக்கைபாடினியாரா.

(108)

மாவும்புண்மோனையியைபின்னகைவடியேரெதுகைக்
கேவின்முரணுமிருள்பரந்தீண்டளபாஅவளிய
ஒவிலந்தாதிபுலகுடனொமொக்குமேயிரட்டை
பாவருஞ்செந்தொடைபூத்தவென்றாகும்பணிமொழியே.

இ-கை. அடிமோனைமுதலாகிய தொடைகளான்வந்த விலக்கியங்கட்கு முதனினைப்புணர்த்து-றறு. மாவும்புண்மோனை-எ-து. ஆ “மாவும்புள்ளும் வதி வயிற்படர, மாநீர்விரிந்த பூவுங்குமப, மாலைதொடுத்தகோதையுங்கமழ, மாலைவந்தவாடை, மாயோளினனுயிர்ப்புறத்திறுத்தறறே.” இஃதடிதோறு முதலெழுத்தொன்றி வரத்தொடுத்தமைபான் அடிமோனைத்தொடை. எ-று. இயைபின்னகை. எ-து. ஆ “இன்னகைததுவாவாயக்கிளவியுமணங்கே, நன் மாமேனிச்சுணங்குமாரணங்கே, ஆடமைத்தோளி கூடலுமணங்கே, அரிமதர்மழைக்கணு மணங்கே, திருநுதற்பொறித்த திலதமுமணங்கே” இஃதடிதோறுமிறுதிச்சீரொன்றிவரத்தொடுத்தமையான் அடியியைபுத்தொடை. எ-று. வடியேரெதுகைக்கு. எ-து-இ-வெ. “வடியேர்கண்ணீர்மல்கவான்பொருட்க ட்சென்றார், கடியார்கனங்குழாயகாணாகொல்காட்டின், இடியினமுழக்கஞ் சியீர்ங்கவுள்வேழம், பிடியின்புறத்தசைத்தகை.” இஃதடிதோறுமிரண்டாமெழுததொன்றிவரத்தொடுத்தமைபான் அடியெதுகைத்தொடை. எ-று. ஏவின் முரணுமிருள்பரந்து-எ-து-ஆ. “இருள்பரந்தன்ன மாநீர்மருங்கில, நிலவுருவி த்தன்னவெண்மணலொருசிறை, இரும்பினன்ன கருங்கோட்டுப்புனனை, பொன்னினன்ன நுண்டாதிறைக்கும், சிறுகுடிப்பரதவாமடமகள, பெருமதர்மழைக்கணுமுடையவாலணங்கே” இஃதடிதோறுமுதற்கண்ணே மறுதலைப்பட்டத் தொடுத்தமைபான் அடிமுரண்டொடை. எ-று. ஈண்டளபாஅவளிய-எ-து. ப-வெ. “ஆஅவளியவலவன்றன்பாரப்பினே, டிஇரினாயுங்கொணடா

4. ~~உருத்த~~ - செல்லிய

த.த. ௦744, ௭710 / ௮771௮௮௮.௮௮௮௮௮௮ / ௦1௦௦1௮௮

32. எவ்வளவு 0° உள்-நீர், இர

பி. பி., ஸ்ரீமதி பஸ்தாக்கார்

கரு. என்ருர் நெடியூர்

உரு. வரி யின்

உ.பெடை ஏன்.பி

தெற்றிபெடை ?

நெ. தெத்தித்தீர் ஏதா
தாயினுமிசுத்தா
மித்திவாய்ப்பெட

நற் குறைபட்ட
முதுநாயிதின்
எதெதொன்றி

உரு முதலியின ஐந்தாம்
உரு ஐந்தாம்,

உரு. ஐந்தாம்

உரு. ஐந்தாம்

உரு. ஐந்தாம்

உரு. ஐந்தாம்

உரு. பிழைமெனச்சொல்க.

உரு

உரு. வழங்குவர்

உரு. நான்கு தீர்க்கண்தும்

உரு. ஐந்தாம்

புள்ளியுட், லேநதியாயலைப்பத்துஞ்சாதிறைவன்றோள், மேளவலைப்பட்ட
நம்போனறுநதரீல், ஒலுழக்குநதுயா” இஃதடிதோறுமுதற்கண்ணையளபெ
யித்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் அடியளபெடைத்தொடை. எ-று. ஒவி
லநதாதியுலகுடனும்-எ-து-ஆ! “உலகுடனவிளக்குமொளிதிகழவிாமதி, மதிந
லனழிககும் வளங்கெழுமுககுடை, முக்குடைநீழறபொறபுடையாசனம், ஆ
சனத்திருநத திருநதொளி நிவன், ஆசனத்திருநததிருநதொளியறிவனை, அறி
வுகேருளளமோடரு தம்மபுரிநது, தன்னியமாநததென்ப, பன்னருஞ்சிற
பபினவின்மிசையுலகே இஃது நானகநதாதித தொடையும் வரதசெய்யுள்
ஒக்குமேயிரட்டை-எ-து-ஆ-சி-வெ. “ஒக்குமேயொக்குமேயொக்குமேயொக்
கும், விளக்கினிறசீறெரி யொக்குமேயொக்குமும், குளக்கொட்டிப்பூவினிறம்”
இஃதோரடிமுழுதுமொருசொல்லே வரததொடுத்தமையால இரட்டைத்தொ
டை-எ-று. பாவருஞ்செநதொடைபூத்தவெனருகும்-எ-து-ஆ! “பூத்தவேங்கை
வியனசினையேறி, மயிலினமகவுநாடன. நன்னுதற்கொடிச்சிமனத்தகத்தோ
னே” இதுமோனைமுதலாகிய தொடையு, தொடைவிகற்பமுமபோலாதுவே
றுபடத்தொடுத்தமையாறசெநதொடை-எ-று. பணிமொழியே. எ-து. மகரீ
உ முன்னிலை. (யஅ)

இருசீர்மிசையிணையாகும்பொழிப்பிடைபிடொருவாய்

இருசீரிடையிடத்திலிகுழைமுதலிறுவாய்

ஈருசீரயலிஸ்மேல்கீழவகுத்தமைதீர்கதுவாய்

வருசீர்முழுவதுமொன்றின்முற்றமுமென்பமற்றவையே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகியமூபபதைதநதுதொடைவிகற்பமுமாமாறு
ணர்த்து-ற்று. இருசீர்மிசையிணையார்கும்-எ-து- முதலிருசீர்ககண்ணும் மோ
னைமுதலாயினவரததொடுபபது இணையெனப்பபிம்-எ-று. பொழிப்பிடைபிட
எ-து- முதற்சீர்க்கண்ணும், முன்னருசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்
தொடுபபதுபொழிப்பெனப்பபிம்-எ-று. ஒருவாயிருசீரிடையிட்டது-எ-து-நடு
விருசீர்ககண்ணுமினறி முதற்சீர்க்கண்ணும் இறுதிச்சீர்ககண்ணும், மோனை
முதலாயினவரததொடுப்பது ஒருஉவெனப்பபிம்-எ-று. ஈறிலிகுழை-எ-து- இ
றுதிச்சீர்க்கணின்றி யொழிநதமுன்றுசீர்ககண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்
தொடுபபதுகூழையெனப்பபிம்-எ-று. முதலிறுவாயவருசீரயலிஸ்மேல்கீழ்
வகுத்தமைதீர்கதுவாய-எ-து- முதலயற்சீர்க்கணின்றியொழிநதமுன்றுசீர்க்க
ண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுபபது மேற்கதுவாயென்றும, ஈற்றய
ற்சீர்க்கணின்றிஒழிநத முன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடு
பபதுகீழ்க்கதுவாயென்றும, சொல்லப்பபிம்-எ-று. இதுநிரனிறையெனக்கொள்
க. என்னை? “கடையயனமுதலயல்கதுவாயகீழ்மேல்” எனருர்அவிரயனார், முதல
யறகீழ்க்கணிலலாததனைகீழ்க்கதுவாயென்றும, ஈற்றயற்சீர்க்கணில்லாதத
மேற்கதுவாயென்றும, வேண்டினுர்கையனார்முதலாகிய ஒருசாராசிரியொ
ன்பத்தறிவித்தறகுமைதீர்கதுவாயென்று விதப்புரைத்தானொனக்கொள்க. வரு
சீர்முழுவதுமொன்றின் முற்றமுமென்ப-எ-து-எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் மோனைமு
தலாயினவரததொடுபபது முற்றெனப்பபிம். எ-று. மற்றவையே. எ-து. இ

இணைமோனை முதலியமுப்பத்தைநது தொடைவிகற்பமும்-எ-று. இது இறுதி விளக்கெனக்கொள்க. சோமுமுதுமொன்றின்முறமுமெனனது வருசீனொன்றுசி றப்பித்தவதனும், இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைநது தொடைவிகற்பமு ம், அளவடிக்கண்ணேவழங்கப்படுமென்பதுஉம், இணையியபுமுதலாகிய ஏழு விகற்பமும், இறுதிச்சீரோமுதறசீராகக்கொண்டு வழங்கப்படுமென்பதுஉம், அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. எனனை. “இருசீர்மிசைவரததொடுப்பதினையே,” முதலொடுமுனருஞ் சீர்த்தொடைபொழிப்பே, சீர்நடிடைதபதொடுப பதொருஉதொடைமுவொருசீருமுதலவரத்தொடுப்பது, கூழையினமனா குறியுணராதோ” “முதலயறசீரொழித் தல்லன்முனறின, சீர்வரததொடு ப்பது மேற்கதுவாயே” “நறறயறசீரொழித்தெல்லாநதொடுப்பது, கீழககது வாயின் கிழமையதாகும்” “சீர்தொறுநதொடுப்பதுமுறறென்பபடுமே” (யக)

இமோனைவிகற்பமணிமலர்மொய்த்துடனாயியபிற்

கேனையெதுகைக்கினம்பொன்னின்னவினிமுரணிற்

கானவிகழ்ஞ்சீறடிப்பேரதளபெடையின்

தானவிகழ்முந்தாட்டாஅமரையென்பதாழ்குழலே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைநது தொடைவிகற்பங்களால் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதலிணைப்புணாத்து-றறு. மோனைவிகற்பமணிமலா. எ-து-ஆ. “அணிமலரசோகின் றளிராநலங்கவற்றி, அரி குரற்கிண்கிணியரற் றுஞ்சீறடி, அம்பொற்கொடிஞ்சிறெடுநதேரகற்றி, அகன்றவலகுலநதுணைநு ங்குல், அரும்பியகொங்கை யவவளையமைத்தோள், அவர்மதியனைய திருநுத லரிவை, அயிலவேலனுக்கியம்பலைத்தமர்-த, கருங்கயனெடுங்கணைக்கமென், திருநதியசிறதையைத்திறைகொண்டனவே” இதனுளிணைமோனைமுதலாகிய ஏழு விகற்பமும்முறையானே வந்தவாறுகண்கொள்க. மொய்த்துடனாயியபி ற்கு-எ-து-வ. “மொய்த்துடனறவமுமுகிலேபொழிலே, மறறதனயலே முத லுறழ்மணலே, நிழலே யினியத நயலதுகடலே, மாதாநகிலேவலலேயியலே, வில்லேநுதலேவேறகணகயலே, பலலேதளவம்பாலேசொலலே. புயலே குழ லேமயிலேயியலே, அதனால, இவவயினிவ்வுருவியங்கலின், எவவயினோருமிழ ப்பார்தநிறையே.” இதனுள் இணையியபு முதலியவேழுவிகற்பமும் முறை யானேவந்தவாறு கண்கொள்க. ஏனை யெதுகைக்கினம்பொன்னின்ன- எ-து-ஆ. “பொன்னின்ன பொறிசுணங்கேநதிப், பன்னருங்கோங்கி னன்ன லங்கவற்றி, மின்னிவ ரொளிவடநதாங்கிமன்னிய, நன்னிறமென்முலை மின் னிடைவருத்தி, என்னையுமிடுக்கண் பின்னுவித்தினனடை, அன்னமென்பெடை போலபபனமலாக், கன்னியமபுன்னை யின்னிழற்றுன்னிய, மயிலேசாயல்வா ணுதல், அயிலவேலுண்கணைமமறிவுதொலைத்தனவே.” இதனுளிணையெதுகை முதலாகியவேழுவிகற்பமும் முறையானேவந்தவாறுகண்கொள்க. இ-ஈ மு ரணிற் கானவிகற்பமுஞ் சீறடிப்பேரது-எ-து-ஆ. “சீறடிப்பேரகலஞ்சொ ல்குபு, சுருங்கியதுசுப்பிறபெருகுவடநதாங்கிக், குவிநது சுணங்கருமபிய கொ ங்கைவிரிந்து, சிறியபெரிய நிகாமலாக்கோதைதன், வெள்வளைத்தோளுஞ்சே, யரிககருங்கணும, இருக்கையுநிலையுமேநதெழிலியககமும, துவாவாய்ததீஞ்

௩. சிறப்பித்தது
௪. இவ்வாய்

௧. இதைச் சீர்தொடை-கீடு எழுத கற்பழம்
பெறுதினான் முகலாகக் காட்டினார் தை
ஸ் முதலாகிய ஒருசாராநிரியொன்க
தொன்க.

௧௧. முன்னு, மிசையத் / சைவம், "மோவண்
பெறுதக முன்னியை பனடுபடை,
பாத மிவண்டோ பொழிப்பொடொ
தேதத் தொடை, கழை கருவாய்.
மிசையுதாடங் கீழ்கூர், கீழ்க்
முற்றெடு சிவனுமற்றைவைய" எ
னவு ஒரு செ-ரன்னு ராகலின்.

மா. வள்ளுர் நீதினீசர்

கம். வரினீ, தம்முள் மயங்காதே வர
வேண்டும்.

தந்தந் தேனார் கருககங் கநினைழல், குநிடு
யீரதை தேமாத தண்ணிழல், குன்றந்
தண்கீர் திரமழை குனிந், திரைத்த
வெண்ண யுத்தா நெழுபா, யந்த
மாணு மிருகீர் மோண, பென்றிலை
யிருபதா முயப்பிய லாகம்"

சொல்லு முவந்தெனைமுனியாது, என்றுமின்னணமாகுமதி, பொனநிகழ்நெடு வேற் போர்வல்லோயே.” இதனுள்ளினைமுரண் முதலாகியவேழுவிதறபமும், முறையானே வந்தவாறுகண்டிகொள்க. அளபெடையின்றானவிகறபமுநதாட் டாஅமரையென்ப-எ-து. “தாஅட்டாஅமரை மலருழக்கிப. பூஉக்குவளைப் போஒதருநதிக். காஅயச்செநநெற கறிததுபபோஒய்’மாஅத தாஅண மோஒ ட்டெருமை, தேஎம்புனலிடைச சோஒர்பாஅல், மீஇனாஅநதுகளுநு சீஇ ர், ~~சாஅனாஅநீஇனிஇ~~ ணரன்செயதகேணமை, ஆய்வளைததோளிக்கலராநா உவ. இத்தலுள்ளிளையளவெனமுதலாகிய வேழுவிதறபமும், முறையானே வந தவாறுகண்டுதொள்க. தானவிகற்பமென்றுசிறப்பித்தவதனால், இரண்டளபெ டையுமவரப்பெறும் தாழ்குழலே-எ-து. மகஜேமுனனிலே.

முதலாவது உறுப்பியன்முற்றிற்று.

கந்தமுந்தேனுஞ்சுருக்கமுங்காதறகுறில்குறிலே
சந்தமுநதீரசைதேமாநதணகுனறநதணசீர்திருவும
சாநதவிழகோதாய்குறடினாவெள்ளை ககறததெழுவாய
முமாவமிருசீருமோனையுமாமுறுபபே.

இஃது-உறுப்பியற்செய்யுட்களின் முதனினைப்புககாரிகை.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்.

வெண்பாவகவல்கலிப்பாவளவடிவஞ்சியென்னும்
ஒண்பாவடிசுறள்சிந்தென்றுரைப்பவொலிமுறையே
திண்பாமலிசெப்பல்சீர்சாலகவலசென்றோங்குதுள்ளல்
நண்பாவமைந்தநலமிகுதுங்கனறுநுதலே.

என்பதுகாரிகை. இவ்விய லென்ன பெயர்த்தோவெனின், வெண்பா, வெள னொத்தாழிசை, வெணடுறை, வெளிவிருததம், ஆசிரியப்பா, ஆசிரியததாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருததம், கலிப்பா, கலிததாழிசை, கலிததுறை, கலி விருத்தம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சிததாழிசை, வஞ்சிததுறை, வஞ்சிவிருததம், மருட பாவெனக்கிடந்த செய்யுட்களையாமா றுணர்த்திற்றுதலாற செய்யுளியலென னும பெயர்த்து. இவ்வியலுள் இக்காரிகை யெனனுத லிறோவெனின், வெண பர், ஆசிரியம், கலி, வஞ்சியெனனும் நான்குபாவிற்சும, அடியுமோசையுமா ழாறுணர்த்து-றறு. வெண்பாவகவல்கலிப்பாவளவடி-எ-து-வெண்பாவும், ஆசி ரியப்பாவும், கலிப்பாவும், நாதசீரடியான்வரப்பெறும்-எ-து. வஞ்சியெனனு மோண்பாவடிசுறள்சிந்தென்றுரைப்ப - எ-து - வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும், வரப்பெறுமென்று சொல்லுவா புலவர்-எ-து. வஞ்சியென னு மொண்பாவெனறுசிறப்பித்தவதனால், வெண்பாவின ஈறறடியும், நேரிசை

யாசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடியும், கலிவெண்பாவின் ஈற்றடியும், முச்சீர் இன்வரப்பெறுமென்றும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இடையடிகள் இரண்டும், பலவும், குறளடியானும் சிந்தடியானும், வரப்பெறுமென்றும், ஒருசார் அம் போதரங்க வறுபபும், இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும்வரப்பெறுமென்று நன்கொள்க. அராகவறுபபுகள் நாதசீரினமிக்குவருவனவுமுளவெனக்கொள்க. அவைபோகநித தத்கம் இலக்கணச்சூத்திரத்துள்ளேகாட்டித் தும். எனனை 'கலியொடுவெண்பா வகவலகூறி, னளவடிதனனா னடக்குமறறவைடு 'சிந்தடிக்குறளடி யென்றிரண்டடியான, வருசிநடக்கும்வடிகிணையுடைய' 'என்ற ராகலின். ஒலிமுறையேதின்பாமலிடு சீர்சாலகவலசென்றோங்குதுள்ள னண்பாவமைந்தநலமிகுதுங்கல்-எ. ரபா செப்பலோசையானவரும், ஆசிரியப்பா அகவலோசையான்வரு ரபா துள்ளலோசையானவரும், வருசிப்பா துங்கலோசையான்வரும்-எ-று. நறுதுதலே-எ-து. மகடேமுனன் னை. திண்பாமலிசெப்பலென்று சிறப்பித்தவதனால், செப்பலோசைமுன்றுவ கைப்பபும். ஏந்திசைச் செப்பலும், துங்கிசைச்செப்பலும், ஒழுகிசைச்செப் பலுமென. எனனை 'வெண்சீர்வெண்டனையான்வரும்யாப்பை, யேந்திசைச் செப்பலெனமனாபுலவா.' 'இயற்சீர்வெண்டனையான்வரும்யாப்பைத, துங்கி சைச்செப்பலெனமனாபுலவா.' 'வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விகற்பமு, மொ னறியபாட்டே யொழுகிசைச்செப்பல.' 'என்றாராகலின். அவற்றிறகுச்செய்யு ள்வருமாறு-வெ. 'யாதானாடாமாலுராமாலெனனொருவன, சாந்தனையுங் கல்லாதவாறு' இதுவெண்சீர்வெண்டனையானவந்தமையால் ஏந்திசைச் செப் பலோசை-வெ. 'பாலொடு-வாலெயிறுறியநீர்' இது இயற்சீர்வெண்டனையான் வந்தமையால், துங்கிசைச்செப்பலோசை-வெ. 'கொல்லானபுலாலைமறுததா னைக்கைகூப்பி, எல்லாவுயிருந்தொழும்' இது இரண்டுதனையும் விரவிவந்தமை யால் ஒழுகிசைச்செப்பலோசை. சீர்சாலகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், அ கவலோசைமுன்றுவகைப்பபும் ஏந்திசையகவலும், துங்கிசை யகவலும், ஒ ழுகிசையகவலுமென. எனனை 'நேர்நேரியற்றனையான்வரும்கவலு, நிராநி ராயியற்றனையான்வரும்கவலு, மாயிருதனையுமொத்தாகியவகவலு, மேந்தறு ங்கலொழுகலென்றிவை, யாயந்தநிரனிறையாகுமெனப்' என்றாராகலின். அ வற்றிறகுச்செய்யுளவருமாறு-ஆ 'போதுசாந்தம-துன்னுவாரோ' இதுநேரொ ன்ருசிரியத்தனையானவந்தமையால் ஏந்திசையகவலோசை, ஆ 'அணிநிழல- பரிசறுப்பவரோ.' இதுநிரையொன்றாசிரியத்தனையானவந்தமையால் துங் கிசையகவலோசை. ஆ 'குன்றக்குறவன-சுணங்கே.' இது இரண்டுதனையும் விரவி வந்தமையால் ஒழுகிசையகவலோசை. சென்றோங்குதுள்ளலென்று சி றப்பித்தவதனால் துள்ளலோசைமுன்றுவகைப்பபும். ஏந்திசைத்துள்ளலும். அகவற றுள்ளலும், பிரிந்திசைத்துள்ளலுமென. எனனை 'ஏந்திசைத்துள்ளல் கலித்தனையியையின், வெண்டனைதன்றனை யென்றிரண்டியையி, நொன்றியு வகவற றுள்ளலென்றோதுப' 'தன்றனைபிறதனை யென்றிவையனைததும், பா ருந்திவரினேபிரிந்திசைத்துள்ளல்' என்றாராகலின். அவற்றிறகுச்செய்யுள்வரு மாறு-க 'முருகவிழ்தாமரைமலர்மேனமுடியிமையோர்புடைவரவே, வருசின நாதநுமறைநூல்வழிபிழையாமனமுடையார், இருவினைபோய்விழமுனியாதெ

இரியகாதுயையறியா, நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவார்சோதியினிடையே”
 இதுகலித்தனையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்துள்ளோசை-க-“செலவப்போ
 ா-ஒளித்ததே” இது வெணசீர்வெண்டனையும், கலித்தனையும், விரவி வந்தமை
 யால் அகவற்றுள்ளலோசை-க-“குடநிலைத்தண்புறவிறகோவலொடுததாரபபத்,
 தடநிலைபபெருந்தொழுவிற்றகையேறமரமபாயநது, வீங்குமணிககயிரொரிஇ
 ததாங்குவனத்தென்போய்க், கலையினொடுமுயலிரியக்கடிமுலலைமுறுவலிபப,
 எனவாங், கானொடுபிழ்விபபெருமபுதனமுனையும், கானுடைத்தவாதோசென
 றவாறே” இதுபலதனையும் விரவிவந்தமையால் பிரிந்திசைத்துள்ளலோசை.
 நணபாவமைந்தநலமிகுதாங்கலென்று சிறப்பித்தவதனால், தாங்கலோசை மு
 னறுவகைப்பபும். ஏந்திசைத்தாங்கலும், அகவற்றுங்கலும், பிரிந்திசைத்தா
 ங்கலும்மென. எனனை-“ஒன்றியவஞ்சித தனையேவரினு, மொன்றுவஞ்சிததனை
 யேவரினு, மென்றிவையிரணம பிறவுமயங்-னு, மேந்தலகவல பிரிந்திசைத
 தாங்கலென, ருயந்தநிரனிறையாகுமெனப என்றாராகலின. அவற்றிறகுச்செ
 யயுள்வருமாறு-வ-“வினைத்திண்பகைவிழ்ச்செற்றவன, வனப்பங்கயமலாததா
 ளினை, நினைத்தன்பொடுதொழுதேத்தினா, நாளும, மயலாராநாறகதிமருவார,
 பெயராமேற்கதிபெறுகுவாவிரைநதே.” இது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையானவந்த
 மையால் ஏந்திசைத்தாங்கலோசை-வ-“வானொடுதொழுவனடாமகாத, ரேனா
 டர்மலர்மேல்வந்தரு, ளானாவருள் கூறறிவனைக், கானாடலாகொண டேத்தவ
 ணங்குநர், பலாபுகழ்முத்தி பெறுகுவாவிரைநதே.” இது ஒன்றிவஞ்சித்தனை
 யான வந்தமையால் அகவற்றுங்கலோசை-“மந்தாநிலம-மகிழநதே” இதுப
 ளுத்தனையும் விரவிவந்தமையாற பிரிந்திசைத்தாங்கலோசை. (க)

வளம்படவென்பதுவெள்ளைக்ககவற்குதாரணஞ்செங்
 களமபடக்கொன்றுகலிக்கரிதாயகண்ணார்கொடிபோல
 துளங்கிடைமாதேசுறமறிதொன்னலத்தின்புலம்பென்
 றுளங்கொடுநாவலரோதினர்வஞ்சிக்குதாரணமே.

இ-கை. அவ்வடிகளானும், ஓசைகளானுமவந்த இலக்கியங்கட்குமுதனா
 பபுணாத்து - ற்று. வளம்படவென்பது.வெள்ளைக்கு-எ-து-“வளமபடவேண
 ாதார் யார்யாருமில்லை, அளந்தனபோகமவரவராற்றான, விளங்காயதிரட்டி
 னூரிலலைக்களங்கனியைக், காரொனசசெய்தாருமில்”இஃதளவடியானும், செப்ப
 லோசையானும், வந்தஇன்னிசைவெண்பா. அகவற்குதாரணஞ்செங்களம்பட
 க்கொன்று -எ-து-“செங்களம்படக்கொன்றவுணாததேயதத, செங்கோலம
 ின்செங்கோட்டியானை, கழறொடிஇசேளயக்குன்றம், குருதிபபூவினகுலைககா
 தட்டே”இஃதளவடியானும், அகவலோசையானுமவந்த நேரிசையாசிரிப்பா.
 கலிக்கரிதாய-எ-து-“அரிதாயவரனெய்தியருளியோர்க்களித்தலும்,பெரிதாய
 பகைவென்றுபேணாத்தெறுதலும்,புரிவமர்காதலிறபுணாச்சியுநதருமெனப,
 பிரிவெண்ணிப்பொருள்வயிற் சென்றநங்காதலா, வருவர்கொல்வயங்கிழாய்
 வலிப்பல்யான்கேளுநீ” இதுதரவு, அடிதாங்குமளவின்றி யழலன்னவெமமை
 யாற், கடியவேகனங்குழாய்காடென்றார்க்காட்டிள், துடியடிக்கயந்தலைக்கல
 ககியசின்னீரைப, பிடியூட்டிப் பினனுண்ணங் களிற்றெனவு முரைத்தனோ.

இனபத்தினிகநதொர்இ யிலேதீயநதவுலவையால், துன்புறுஉந தகையவேகா
 டென்றார்க்காட்டுள, அனபுகொண்மடபபெடை யசைஇயவருத்ததை, மெ
 னசிறகராலாறறுமபுறவெனவுமுரைத்தனோ, கனமிசைவேயவாடககனைகதா
 தெறுதலால், துன்னருஉந தகையவேகாடென்றார்க்காட்டுள, இன்னிழலினை
 மையால் வருந்தியமடபபினைககுத, தன்னிழலைக்கொடுத்தளிககுங கலையெ
 னவுமுரைத்தனோ. இவைமுனறுநதாழிசை, எனவாங்கு, தனிச்சொல. இனை
 நலமுடையகானஞ்சென்றோ, புனைநலமவாட்டுன ரலனாமனைவயிற, பலலியு
 மபாங்கொத்திசைத்தன, நலவெழிலுண்கணுமாபிமாபிடனே.” இதுசுரிதகம்.
 இஃதளவடியானும், துள்ளலோசையானும், வநதமையால் நேர்ச்சையொத்தா
 ழிசைக கலிபபா. கணனாகொடிபோற றுளங்கிடைமாதே-எ-து - மகடீஉமு
 னனிலை. சுறமறிதொன்னலத்தினபுலமபென றுளங்கொடுநாவலரோதினா வ
 ளுசிககுதாரணமே எ-து “சுறமறிவனதுறையெல்லாம், இறவீன்பனவிலெ
 லலாம், மீன்றிரிவனகிடங்கெல்லாம், தேனருழ்வனபொழிலெல்லாம், எனவா
 றகு, தண்பனைதழீஇயவிருககை, மணகெழுநெடுமதினமன்னனாரோ.” இஃதி
 ருசீரடியானும், துளங்கலோசையானும் வநதமையால், குறளடிவளுசிபபா.
 “தொன்னலத்தினபுலமபலேபபத தொடித்தோணமேல், பன்னலத்தகலநதொ
 லையபபரிவெயதி, என்னலத்தகையிதுவென்னவெழிலகாடடிச, சொன்னலத்
 தகைபபொருளகருத்தினிறசிறநதாங், கெனபபெரிதும், கலங்களுய்திவிடு
 பபவும், சிலம்பிடைச்செலவுஞ்சேணிவநதறறே” இதுமுசசீரடியானும், துங்
 கலோசையானும், வநதமையாற சிந்தடிவளுசிபபா. உதாரணமே மென்பது
 இதுதிவிளககா கககொள்க.

ஈரடிவெண்பாக்குறள்குறட்பாவிரண்டாயிடைக்கட்
 சீரியவான்றனிசசொல்லடிமூய்ச்செப்பலோசைகுன்று
 தோரிரண்டாயுமொருவிகற்பாயும்வருவதுண்டேல்
 நேரிசையாகுநெரிசுரிபூங்குழனேரிழையே.

இ-கை. குறளவெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, பஃ -
 ரெடைவெண்பா, நேரிசைச்சிந்தியலவெண்பா, இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா
 எ-ம். நேரிசையாசிரியபபா, இணைக்குறளாசிரியபபா, நிலைமணடிவாசிரியபபா,
 பா, அடிமறிமண்டிலவாசிரியபபா, எ-ம். நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிபபா,
 அமபோதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிபபா, வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிபபா, க
 லிவெண்பா, வெண்கலிபபா, தரவுககொச்சகக்கலிபபா, தரவினைக்கொச்சகக்
 கலிபபா, சிஃருசைககொச்சகக்கலிபபா, பஃருழிசைகொச்சகக்கலிபபா, மயங்
 கிசைக்கொச்சகக்கலிபபா, எ-ம். குறளடிவளுசிபபா, சிந்தடிவளுசிபபா, எ-ம்.
 புறநிலைவாழ்த்துமருட்பா. கைக்கிளைமருட்பா, வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா,
 செவியறிவுறுஉமருட்பா, எ-ம். கிடந்தபாவிகற்பங்களுட்செப்பலோசையு
 டைத்தாய, சுறறடிமுசசீராய, ஏனையடிநாறசீராய, வெண்சீரும், இயற்சீரும்
 வநது, வெண்டனைதட்டு, வேறறுத்தனைவிரவாது, காசு, பிறப்பு, நாள. மல்
 றென்னும் வாயபாட்டாலிறும வெண்பாவினை அடியானும், தொடையானும், ஓ
 சையானும், பெயாவேறுபாடுணர்த்துவானெடுத்திக்கொண்டா. அவற்றை,

இக்காரிகை, குறாவெண்பாவும், நேரிசைவெண்பாவு மாமாதுணாத்துற்று
 ஈரடிவெண்பாக்குறள்-எ-து - இரண்டடியான்வருமவெண்பாகுறள்வெண்பா
 வெணப்பபிம் - எ-று. என்னை. “தொடையொன்றடியிரண்டாகிவருமேற், குற-
 ளின்பெயர்க்கொடைகொள்ளப்படுமே” என்றாகாக்கைபாடினியா. “உருவுத்
 ண்டெள்ளாமையெண்ணிமுருளபெருந்தோக், கச்சாணியன்னுருடைத்து” “உ
 டையாரமுன்னிலலாரபோலேகதறுங்கறறா, கடையோகலலாதவர்” இவையி
 ரண்டடியான இரண்டுவிதப்பதத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும் வந்தகுறள்வெ
 ண்பா. குறுப்பாவிரண்டா யிடைக்கட்சீரியவானறனிச்சொல்லடிமுயச செப,
 பதலோசை குன்று தோரிரண்டாயுமொருவிகற்பாயும வருவதுண்டேனேரிசை
 யாகும-எ-து- இரண்டிகுறள்வெ ண்பாவாயநடுவுமுதற் றெடைக்கேற்றதனிச்
 சொல்லாலடிநிரம்பிச், செப்பலோசைவழுவாதுமுதலிரண்டடியும், ஒருவிகற்ப
 மாயக், கடையிரண்டடியு மற்றொருவிகற்பமாயவரினும், நான்கடியும், ஒருவிக
 ற்பமாயவரினும், இருகுறணேரிசைவெண்பாவெணப்பபி - எ-று. வ-று. “தட
 மணிதாமசாயினுதாடலவன, இடமணிச்செவ்வதனைக்கண்டு, பெடை
 னெண்பி, பூழிகதவடைக்கும் புதனாரோபொயகடிந, தூழிநடாயினுனா”
 “அரியவகாணிகாடடுவாராயாரோ, பெரியவகாவயிரங்கொண்டு, தெரியில,
 கரிய வகாநிலையா காய்ந்தாலென செய்வார, பெரியவகாவயிரங்கொண்டு.”
 இவை இரண்டிகுறள்வெண்பாவாய நடுவுமுதற்றெடைக்கேற்றதனிச்சொல்லா
 ணடிநிரம்பிச் செப்பலோசைவழுவாது இரண்டுவிதப்பத்தானும், ஒருவிகற்ப
 த்தானும்வந்த இருகுறணேரிசைவெண்பா. சீரியவானறனிச் சொல்லடிமுயெ
 ன்று சிறப்பித்தவதனால், முதற்குறட பாவினோடு தனிச்சொல்லிடை வேறு
 பட்டுவிட்டிசைப்பின் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களை ஒற்றுமைப்படப்பற்
 ருசிட்டுவிளக்கின்றபோல, முதற்குறட்பாவினிறுதிககண்ணெனும், இரண்டும
 அசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்பட்டு இரண்டுவிதப்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானு
 ம் வருவனவுமுள், அவைஒருசாராசுடைநேரிசைவெண்பா வெணக்கொளக.
 வ-று. “தாமசாயினுதாடித்தண்டிவலைச்சேறனேநது, தாமசாயினுற்றமேதா
 னுமும், தாமசாபோற், கண்ணன்முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடியென, கர
 ண்ணாவுஞ்செய்யுங்கருத்து” “கருமமுமுளபடாப்போகமுநதுவவாத, தருமமு
 ந்தக்கார்க்கேசெய்யா, ஒருநிலையே, முட்டினறிமுன்று முடியுமே லஃதெனபவ
 பட்டினம்பெற்றகலம்” இவைமுதற் குறட்பா விறுதிக்கண ஈரசையானும்,
 ஓரசையானும், ஆசிட்டி இரண்டு விகற்பத்தானவந்த, ஆசுடைநேரிசைவெண்க
 பா. ஆர்த்தவறிவினரான்டினோராயினும், காததோம்பித்தமமையடக, சாதே
 த்தொறுஉம, தீத்தொழிலேகன்றித்திரிதநதெருவைபோற், போதத், கடடியுட
 வினார்” “வஞ்சியேனென்றவனறனுருகாததானயானுமவன, வர இதுபலவிக
 பதினால்வாய்நேர்ந்தேன, வஞ்சியான, வஞ்சியேனவஞ்சியெஞ்செருவென்ற
 ம்வஞ்சித்தான, வஞ்சியாயவஞ்சியார்கோ” இவை முதற்குறற்றறந தொழில
 ககண் ஓரசையானும், ஈரசையானும், ஆசிட்டி ஒருவிகற்பமாவேடா, ஆற்று
 டைநேரிசைவெண்பா. நெரிசரிபூகமுழனேரிழையே-எ-து ப்பஃறெடைவெண்
 வெண்பாவகவல கலிப்பாவளவடி வஞ்சியென்னுங் காதினினுரிருவரவருள
 செப்பலோசையான வருமெனும், ஈண்டுக்கெடபலோ

கூறியது-கூறியதுகூறிற்றுகாது. என்னை! “கூறியதுகூறினுங்குற்றமில்லை, வே
றொருபொருளைவிளக்குமாயின்” என்றாராகலின் ஒருசார்பிறபாக்களைத்தத்த
ம் உதாரணவாயபாட்டாலஓன்சயூட்டும்பொழுது, தத்தமோசையிறசிறிதுவ
முவிவருவனவுளவாயினும், வெண்பாவிற்சுச்சிறிதும் செப்பலோசைவமுவலா
காதென்று யாப்புறுத்தற பொருட்டாகவும், செப்பலோசையிற் சிறிதுவமு
விவந்தநேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களைஒருபுடை யொப்புமைநோக்கி வெ
ண்டிறைப்பாற்படுததுவழங்கினும், இழுக்காதெனபதறிவித்தற காகவுமெனக்
கொள்க-என்னை “தத்தமபாவினததொப்பினங்குறையினு, மெரளுறொன்றொ
வ்வாவேறறுமைவகையாற, பாததம்வண்ணமேலாவாயிற, பண்போலவிகறப
ம்பாவினத்தாகும்” *குறட்பாவிர்ண்டடி நால்வகைத்தொடையான, முதறபா
தனிச்சொலின் டிமுஉயிரண்டு, விகற்பினடபபனநேரிசைவெ பா’ என்றாரவிந
யனார்! இரண்டாமடியினதீறொருஉவெயதி, முரண்டவெதுகையதாயினுமாகா,
திரண்டுதுணியாவிடை னிபோழநது, நிரநதடிநானகின நேரிசைவெண்பா.”
என்றாகாககைபாடினியார.

உருவுகண்டெள்ளாவுடையாகுறணமடவாயதடமண்
டரியவகைகீணடிருகுறணேரிசைதாமனாயின
கருமமுமாராததவுமவஞ்சியுங்காமாதனிச்சொன்முன்னு
நெரிதுண் கருங்குழனேரிழையாசிட்டநேரிசையே

இவவுசைச சூத்திரக்காரிகையின்வழியே குறள்வெண்பாவிற்றும், நேரிசை
வெண்பாவிற்றும், ஆசுடைநேரிசைவெண்பாவிற்றங்காட்டிய இலக்கியங்களை
முதனினைத்துக்கொள்க. (ங)

ஒன்றும்பலவுமவிகற்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொல
இன்றிநடப்பினஃதின்னிசைதுன்னுமடிபலவாயச
சென்றுநிகழ்வபஃறொடையாஞ்சிறைவண்டினங்கள்
துன்றுங்கருமென் குழற்றுடியேரிடைத்துமொழியே.

இ-கை. இன்னிசைவெண்பாவும், பஃறொடைவெண்பாவும்மாறுணாத
ஏ-றறு. ஒன்றுமபலவும் விகற்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொ லின்றிநடப்பி
ஃதின்னிசைதுன்னும-எ-து-ஒருவிகறபத்தானும், பலவிகறபத்தானும், வந
நான்கடியாய்ததனிச்சொல்லிலலாமல் நடப்பினஃதின்னிசைவெண்பாவென
டிம-எ-று-வ-று! வைகலும்வைகல்வரககண்டுமஃதுணரார், வைகலும்வைக
லி-குமென்றின்புறுவர், வைகலும்வைகறறம்வாழநாணமேலவைகுதல, வை
கலிப்ப, ணராதார்”! “துகடர்பெருஞ்செல்வநதோன்றியக்காறொட்டுப்பக
கிசைக்கெ, பல்லாரோடுண்க, வகடுறயார்மாட்டுநிலலாதுசெல்வம், சகடக்கா
புறநிலைவாழ், இவைநான்கடியாயத் தனிச்சொல்லினறி ஒருவிகறபத்தான்,
‘செவியறிவுறு’ வண்பா! “கடற்குட்டம்போழவர்கலவாபடைக்குட்டம், பாப
டைத்தாய, ஈற, க்கிறகுநதோமில், தவக்குட்டந்தன்னுடையானீநதுமவைத்
வநது, வெண்டி நதுவிடும்”! “இன்றுகொலன்றுகொலென்றுகொலென்
னென்னும் வாயபா. கூறறமென்றெண்ணி, ஒருவுமின்றியவையொலலுமவகை
சையானும், பெயாடாரறம்” இவை நான்கடியாய்த்தனிச்சொல்லின்றிப

பலவிகற்பத்தானவந்தஇன்னிசைவெண்பா - ஒன்றல்லனவெல்லாம் பலவென்ப
 துதிமிழநடையாகலின். எனனை! “ஒன்றல்லவைபல தமிழ்நடைவடநா, லிரண்
 டல்லவ்பலவென்றிசினோ” என்றாகலின், துன்னுமெனறுமிகுததுச்சொ
 லலியவுதனால், இரண்டாமடியினிதுதிதனிச்சொற்பெற்றுமூன்றுவிகற்பத்தான
 வருவனவும், மூன்றாமடியினிதுதிதனிச்சொற்பெற்று இரண்டுவிதகற்பத்தானவ
 ருவனவும், தனிச்சொல்லின்றிப்பலவிகற்பாகி, அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை
 பெற்றுவருவனவும், பிறவாற்றானுநேரிசைவெண்பாவிற்சிறிதுவேறுபட்டுநான்
 கடியானவருவனவும், இன்னிசைவெண்பா வெண்பபடிம - வறு-! “அங்கண
 விசுமபிண்கனிலாப்பாரிககுந, திககஞ்சுசானேருமொப்பாமற, நிங்கன,
 றுவாற்றஞ்சானேரூரூகாற்றாத்தெருமநது, தேயவொருமாசுநின்” “மலிதே
 ரரூன்கச்சிபுமாகடலுநதமமுள, ஒலியும பெருமையு மொக்கு, மலிதேரான்,
 கச்சிபடுவ கடல்படாகச்சி, கடலபடுவ வெல்லாமபடும” இவையிரண்டாமடி
 யினிதுதிதனிச்சொற்பெற்று மூன்று கற்பத்தானவந்த இன்னிசைவெண்பா-
 “வளமபடவேண்டா-செயதாருப் பதுமூன்றாமடியினிதுதிதனிச்சொற்பெ
 றது இரண்டுவிதகற்பத்தான வந்த இன்னிசைவெண்பா! “இன்னுமையேண்டி
 னிரவெழுக, இநநிலதது, மன்னுதலவேண்டி னிசைநடுக, தன்னோடு, செலவ
 துவேண்டினறஞ்செயக, வெலவது, வேண்டினவெகுளிவிடல்” இவையடிதோ
 றுந தனிச்சொற்பெற்றுமூன்றுவிகற்பத்தானவந்தஇன்னிசைவெண்பா-! “மமை,
 யினறிமாநிலத்தாககிலலை, மழையும், தவமிலாரிலவழியிலலை, தவமும, அர
 லாரில்வழியிலலை, அரசனும், இலவாழ்வாரிலவழியில” இஃதடிதோறுமொருஉ
 த்தொடைபெற்று நேரிசைவெண்பாவிற் சிறிதுவேறுபட்டு வந்தமையானஇ
 ன்னிசைவெண்பா. பிறவுமவந்தாழிக்கண்கொளக. எனனை! “தனிச்சொற்றழு
 வலவாகிவிகற்பம், பலபலதோனறினுமொன்றேவரிது, மிதற்பெயரினனிசை
 யென்றிசினோ”! “ஒருவிகற்பாகித்தனிச்சொலினறிய, மிருவிகற்பாகித்தனி
 சொலினறியுந, தனிச்சொற்பெற்றுப பலவிகற்பாகியுந, தனிச்சொலினறிப
 பலவிகற்பாகியு, மடியடிதோறுமொருஉத்தொடையடைனவு, மெனவைநதா
 குமினனிசைதானே. என்றார்பிறருமெனக்கொள்க. அடிபலவாயசசென்றுநிக
 ழ்வபஃறொடையாம- எ-து-நானகடியினமிக்க பலவடியான்வருவது பஃறொ
 டைவெண்பாவெனப்படும. எ-று. நேரிசைவெண்பாவிற்றும், இன்னிசைவெ
 ண்பாவிற்றும், நானகடியேயுரினமசொன்னமையான் நான்கடியினமிகபலவ
 டியால் வருமெனபதாற்றலாற போந்தபொருளெனக்கண்கொளக. வ - று.
 உடய்கமெல்லாக் கழனியாவையகத்துச, செய்யகமே நாற்றிசையினறேயங்க
 ள், செய்யகத்து, வானகரும்பேதொண்டைவளநாடு, வான்கரும்பின, சாறே
 யநநாட்டுத்தலைபூராக, சாறட்ட, கடடியேகச்சிப்புறமெல்லாங், கடடியுட்,
 டானேற்றமானசருகககாமாமணியே, ஆனேற்றனகச்சியகம்” இதுபலவிக
 ர்ப்த்தானவந்தஏழடிப்பஃறொடைவெண்பா! “சேற்றுக்கானிலஞ்செருவென்ற
 வேந்தன்வேல, கூற்றுறழ்மொய்ம்பிற பகழிபொருகயற, ரேற்றந தொழில
 விடிவுதமமுடபுமாற்றம், வேற்றுமையினறியே யொத்தனமாவேடா, ஆற்று
 ககாலாடியார்கண்” இஃதுஐந்தடியான்வந்த ஒருவிகற்பப்பஃறொடைவெண்
 பா! “பனமாடக்கூடனமதுநாடுநதெருவில், என்னோடுநினறாரிருவரவருள

ஞம், பொன்னோடைநனறென்றணலளேபொன்னோடைக், கியானைநன்றெ
ன்றாஞமநிலையளையானை, எருத்தத்திருநத விலங்கிலேவேறெனனன், நீருத
தா நன்றென்றேனறியேன்” இஃது ஆறடியானவநத பலவிகறப்ப பஃரெ
டைவெண்பா. இனி ஏழடியின்மிக்கபஃரெடை வெண்பாக்களை யாப்பருங்க
லுவிருத்தியுட்கண்டுகொள்க. சென்றுநிகழ்வவென்று சிறப்பித்தவதனால், செ
ப்பலோசையிற சிறிதுவழுவிவந்த பஃரெடைவெண்பாக்களை ஒருபுடையொ
ப்புமைநோக்கிவெண கலிப்பாற்படுததுவழங்கினு மிழுக்காதெனபதறிவித்தற்
கெனக்கொள்க. சிறைவண்டின்னங்கடுன்றுங் கருமென்குழறறுடியேரிடைத்து
மொழியே-எ-து-மகடேமுனனிலை. என்னை? “தொடையடியித்துனை யென்னு
ம்வழக்க, முடையதையின்றி யுறுப்பழிவிலலா, நடையது பஃரெடைநாமங்
கொளலே. என்றா கர்க்கைபாடினியார.

வைகலுமவைகறுகடர்கடற்குட்டமினறுமங்கண
எய்துமல்தோவளமழையினன்னவினனிசைபோல
வையகமெல்லாமபலவிகற்பேறறதுசேறெருருகால
பையரவலகுறபனமாடமபஃரெடைபபலவிகறபே

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியேஇன்னிசைவெண்பாவிற்றகும்,பஃ
ரெடைவெண்பாவிற்றகும்.காட்டியிலக்கியங்களைமுதலினைத்துக்கொள்க.(ச)

நேரிசையின்னிசைபோலநடந்தடிமுனறின்வந்தால்.

நேரிசையின்னிசைச்சிந்தியலாகுநிகரிலவெளளைக்

கோரசைச்சீருமொளிசேர்பிறப்புமொண்காசுமிற்ற

சீருடைச்சிந்தியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே.

இ-கை. நேரிசைச்சிந்தியலவெண்பாவும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவு
ம், எல்லாவெண்பாவிற்றகுமீருமாறுமுணர்த்து- நறு.நேரிசையின்னிசைபோல
நடந்தடிமுன்றின வந்தானேரிசையின்னிசைச் சிந்தியலாகும்-எ-து-நேரிசை
வெண்பாவேபோல இரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொற்பெற்று இருவிகறபத்
தானும், ஒருவிகறபத்தானும்,முன்றடியான்வருவன,நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்
பாவெனவும், இன்னிசைவெண்பாவேபோலத்தனிச்சொலின்றிஒருவிகறபத்தா
னும், பலவிகறபத்தானும், முனறடியானவருவன இன்னிசைச் சிந்தியல் வெ
ண்பாவெனவும் வழங்கப்படும-எ-று என்னை? “நேரிசைச்சிந்தி மின்னிசைச்
சிந்திமென், நீரடிமுக்காலிருவகைப்படுமே” என்றாராகலின். வ - து. “நற
கொற்றவாயினறுகுவளைத்தாகொண்டு, சுறறுமவண்டார்ப்பப புடைத்தா
ளே, பொற்றேரான், பாலைநல்வாயின்மகள்” “அறிநதானையேத்தியறிவாங்க
றிநது, சிறநதாக்குச் செவ்வனுரைப்ப, சிறநதாரா, சிறநதமையாராய்நதுகொ
ண்டு” இவை யிரண்டாமடியினிறுதிதனிச்சொற்பெற்று இருவிகறபத்தானும்,
ஒருவிகறபத்தானும்வநத நேரிசைச்சிந்தியலவெண்பா. “நறுநீலநெய்தலுங்
கொட்டியுநதிணடிப, பிறநாட்டுப்பெண்டிர் முடிநாறும்பாரில, அறநாட்டுப்பெ
ண்டிரடி” இது தனிச்சொலின்றி ஒருவிகறபத்தானவநத இன்னிசைச்சிந்திய
ல்வெண்பா. “சுளையாழவம்மி மிதப்பவரையனைய, யானைக்குநீத்துமுயற்குநி
லையென்ப, கானகநாடனசுனை” “முல்லைமுறுவலிததுக்காட்டினமெல்லயே,
சேயிதழ்க்காநதடுபிப்பீன்றபோயினா, திண்டோவரவுரைக்குங்கார” இவைத
னிச்சொலின்றிப் பலவிகறபத்தானவநத இன்னிசைச்சிந்தியலவெண்பா.

நற்கொற்றவாயிலநதானையுநறும்பூங்குழலாய்
சொறபெற்றநேரிசைச்சிந்தியலாஞ்சுரையாமுவம்மி
நிறறற்குரியநறுநீலவெய்தலுமுல்லையுமென்
நெறறப்படாதனவிண்ணிசைச்சிந்திசிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியே நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்
பாவிற்கும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை
முதலினைத்துக்கொள்க. நிகரிலவெள்ளைக் கோரசைச்சீருமொளியோ பிற
பபுமொணகாசுமிறற சீருடைச் சிந்தடியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே-எ-து-
அலலாவெண்பாவிற்றகு நாளென்னும நேரசைச்சீரானும், மலவொணனு நிரா
ய்சைச்சீரானும், காசுபிறப்பெனனு யலுகரமீருகிய நே
ரீறறியறசீரானும், இற்றமுச்சீரடியேயீறறடியாவதெனறுதெளிக-எ-று. வெ
ணபாவி னிறுதிச்சீர்க்குக் குறறியலுகரமீருக வேறுதாரண மெடுததோதிய
னும், அசைச்சீர்க்குதாரணம வேறுகாட்டிப்போந்தனும், வெணபாவினை
அலகிட்டுதாரணவாய்பாட்டா னேசையூட்டிமபொழுது, பிறவாய்பாட்டா
னேசையூட்டலாகாதாகலினெனக்கொள்க. இனியவவாறறுனேசையூட்டிமா
று. “பாலொடு-நீர்” என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே, கூவிளம், கூவிள
ம், தேமா, கருவிளம், கூவிளம், கூவிளம், நாள-என்றேசையூட்டிக் “நன
றறிவாரில்-அவலயிலா” என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம் தேமா
புளிமா கருவிளங்காய் தேமா புளிமா மலர் என்றேசையூட்டிக் “மங்கலமெ
ன்பமனைமாட்சிமற்றத,னனகலனனமக்கட்பேறு” எனபதனை அலகிட்டுமுறை
யானேகூவிளம் தேமா புளிமாங்காய் கூவிளம் கூவிளம் தேமாங்காய் கா
சு என்றேசையூட்டிக் “அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, பகவனமுதறறேயு
லகு” எனபதனை-அலகிட்டுமுறையானே புளிமா புளிமா புளிமாங்காய் தே
மா புளிமா புளிமா பிறபபு என்றேசையூட்டிக், பிறவெண்பாக்களையும், இவ்
வாறலகிட்டு டோசையூட்டிச்செப்பலோசை வமுவாமற்கண்டுக்கொள்க. நிகரில்
வெள்ளைக்கென்று சிறப்பித்தவதனால், குறளவெண்பாவினை ஓரடிமுககாலென்
றும், சிந்தியல் வெண்பாவினை ஈரடிமுக்காலென்றும், நேரிசைவெண்பாவினை
முவடிமுக்காலென்றும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை முவடிமுக்கா
லென்றும், பஃறொடைவெண்பாவினைபபலவடிமுக்காலென்றும், பெயரிட்டுவ
ழங்குவ ரொருசாராசிரியனொனக்கொள்க. ஒளிசோபிறபபு மொணகாசுமென்
று சிறப்பித்தவதனால் காசுபிறப்பெனனும்வாய்பாட்டான முறறியலுகரமீரு
கிய நேரீறறியற்சீரிறுதியாகிய முச்சீரடியானுமிறுவனவுமுள ஒருசாவெண
பாவென்ப தறிவித்தற்கெனக்கொள்க. வ-று. “மருசுசூழ்சோலை மலைநாடமு
த்தாலும், அஞ்சொன்மடவாக்கருளு” இதுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டான
முற்றியலுகர மீருயிறறவெண்பா. “இனமலாககோதாயிலங்குநீர்சசோபபன,
புனைமலாத்தாரகலம்புல்லு” இதுகாசென்னுமவாய்பாட்டான முறறியலுகரமீரு
யிறறவெண்பா. இவைசெய்யுளியலுபையா காட்டியவெனக்கொள்க. எனனை
“செப்பலிசையெனவெண்பாமறறவை, யநதடிசிந்தடியாகலுவவடி, யநதமசை
ச்சீராகவும்பெறுமே” என்பதியாபபருங்கலம். “குறறியலுகரமுமுற்றியலுகர
மும்,பெறறவாய்பாட்டானின்றிறுமென்ப.” என்றாராகலின், “மாவாழபுலிவா

யாபபருங்கலக்காரை.

மூசரமுளவாகமணியிறவா, யோவாதளபெடுத்து உங்கெழுஉவுமுதாரணமாய்
நாவார்பெரும்புகழ் நத்தத்தா யாபபினடநத்துபோல, தேயவா முகரம்புநத
வியற்சீ ரிங்குச் செப்பியதே” இக்காரிகைச் சூத்திரத்துள் ஓசையூட்டுதற்
ருத்தாவது - மாவாழசுரம், புலிவாழ சுரமென்னும். வஞ்சியுரிச்சீரிரண்டுமு
வாகவைத்து ஒருபயனோக்கிதனுமணி கெழுஉமணி என்றளபெடுத்து நே
நிவாகியவஞ்சி யுரிச்சீர்க்குதாரண மெடுத்தகக்காடடினா நத்தத்தனார் மு,
லாகிய வொருசாராசிரியா, அதுவேபோல இந்நூலுடையாருந் தேமா பு
மாவென்னு மிரண்டுநேரீற்றியற்சீருமுளவாக வெண்பாவி னிறுதிச்சீர்க்கு
தாரணவாய்பாட்டானோசையூட்டுதற்பொருட்டாகக்குற்றியலுக்கமீருகிய கா
சுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டானேரீற்றியற்சீரீருக வேறுதாரணமெடுத்தோதி
னானக்கொள

அநதமிலபாதமளவிரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச்

செந்துறையா துந்திருவேயதனபெயர்சீர்பலவாய்

அநதங்குறைனவுஞ்செந்துறைப்பாட்டினிழிபுமங்கேழ

சுநதஞ்சிதைந்த குறஞங்குறளினத்தாழிசையே.

இ-கை. குறளவெண்பாவிற் கினமாகிய துறையும், தாழிசையுமாமாறு
ணாதது - நறு. அநதமிலபாதமள விரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச் செந்
துறையாகும்- எ-து- இரண்டடியாய்த்தமுள்ள வொத்துவருவது வெண்செ
நதுறையென்றும், செந்துறை வெள்ளையென்றும், பெயரிட்டு வழங்கப்படும்
எ-து. அநதமிலபாதமென்று சிறப்பித்தவதனால், விழுமியபொருளும், ி
முகியவோசையுமுடைத்தாய வருவதென்கொள்க. எனனை “ஒழுகியவோசை
யினோத்தடியிரண்டாய, விழுமியபொருளது வெண்செந்துறையே. என்பதி
யாபபருங்கலம் வ-று.” “ஆகலியுலகத்து மக்கட்கெல்லாம், ஒதலிற்சிறந்த
ன ரெழுககமுடைமை” “கொன்றைவேயநத செல்வனடியினை, என்றுமேத்
தித்தொழுவோமியாகம்” இவை விழுமியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமாய
வநதமையான வெண்செந்துறை. திருவே-எ-து- மகடீஉமுனவிலை. சீர்பலவா
யநதங் குறைனவும்-எது- நாற்சீரினமிகக் பலசீரானவநது அடியிரண்டாய
நற்றடி குறைநதுவருவன குறட்டாழிசை யெனப்படும் - எ-து. இரண்டடி
யெனப்பதிகாரம் வருவித்துக்காக்கப்பட்டது, குறட்டாழிசையெனினும், தா
ழிசைக் குறளெனினு மொக்கும். சீவரை யறையிலாமையால் என்ததுச்சீ
ரானும், அடியானும் வரப்பெறு மெனக்கொள்க, வ-று. “நண்ணுவார்வினை
நையநாடொறு” நற்றவாக்கரசர்நாயனநற, கண்ணினடியேயடைவார்களாக
ற்றவரோ” “நீலமாகடனீயவாரதிநாநினறபோறபொங்குப பொன்றுமாவகவை,
காலம்பலகாலஞ்சென்றுஞ்செல்வாயாக்கைகழிதலுமே” எ-ம். இவைநற்றடி
க்குறைநது இரண்டடியாய்ப் பலசீரானவநதமையால், குறட்டாழிசை. செந்
துறைப்பாட்டினிழிபும. எ-து. அடியுண்டாய் அளவொத்துவிழுமியபொரு
ளும், ஒழுகியவோசையுமினறி இவ்வாறே செந்துறைவெள்ளையிறசிதைநதுவ
ருவனவெல்லாஞ்செந்துறைச்சிதைவுத்தாழிசைக்குறளெனப்படும். எ-து. வ-று
“பிண்டியினீழறபெருமானபிடாததலை, மண்டலந்தோனதுமாலவாழியனனாய்”

“அறுவாக்கறுவரைப் பெற்றுங்கெளந்தி, மறுவறுபத்தினிபோல வையினீ,
ரே” இவைவிழுமியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமினறி இரண்டடியுந்தமமு
ளொத்துவந்தமையிற் செந்துறைச்சிதைவுத்தாழிசைக்குறள். அங்கேழ்சந்த
ஞ்சிதைந்தகுறளும் குறளினத்தாழிசையே. எ-து. செப்பலோசையிறச்சிதைந
துவேற்றுத்தளைதட்டுக் குறளவெண்பாவிற் சிதைந்தவருவனவெல்லாங் குற
ளவெண்பாவிற்றினமாகிய குறட்டாழிசையெனப்படுமே. “வண்டார்பூங்கோ
தை வீரிவளைக்கைத்திருந்துதலாள், பண்டையலள்ளலபடி” இதுசந்தஞ்சிதை
த்தாழிசைக்குறள். எனனை! “அந்திக்குறைனவுஞ்செந்துறைச்சிதைவுஞ், சந்த
பிகுறளுந்தாழிசைக்குறளே” “உரைத்தனவிரண்டுங்குறட்பாவினமே.” எ
பன யாப்பருங்கலம். (சு)

மூன்றடியானுமுடிந்தடிதோறுமுடிவிடத்துத
தான்றனிச்சொற்பெறுந்தண்டாவிருத்தமவெண்டாழிசையே
மூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிறுமூன்றிழிபேமுயாவாய
ஆன்றடிதாஞ்சிலவந்தங்குறைந்திறுமவெண்டுறையே

இ-கை. வெளிவிருத்தமும், வெண்டாழிசையும், வெண்டுறையுமாய்
ணர்த்து-றறு. மூன்றடியானு முடிந்தடிதோறுமுடிவிடத்துத தான்றனிச்சொ
ற்பெறுந்தண்டாவிருத்தம்-எ-து-மூன்றடியானுமுற்றுப்பெற்று அடிதோறும்,
ஒருசொல்லேயிற்றுக்ககட்டனிச்சொல்லாய வருவது வெளிவிருத்தமெ
பும்-எ-று. மூன்றடியானுமென்றவும்மையால் நான்கடியானும் வரப்பெறுமெ
னக்கொள்க. தண்டாவிருத்தமென்றுசிறப்பித்தவதனால் நான்கடியுட்பட்ட
நகரதுவேறையவருவது ஈண்டுத்தனிச்சொல்லெனக்கொள்க. எனனை! “ஒருமூ
ன்றொருநான்கடியடிதோறுந், தனிச்சொற்றழுவிரடப்பதுவெள்ளை, விருத்த
மெனப்பெயர் வேண்டப்படுமே. என்றா காகைபாடினியார். வ-று! “கொ
ண்டனமுழங்கினவாற்கோபம்பரந்தனவாலெனசெய்கோயான, வண்டிவரிபா
டவாரதளவம் பூத்தனவாலெனசெய்கோயான, எண்டிசையுந்தோசையிருத்த
கவியேங்கினவாலெனசெய்கோயான” இது மூன்றடியான எனசெய்கோயா
னென்னுந் தனிச்சொற்பெற்றுவந்தவெளிவிருத்தம். “ஆவாவென்றேயஞ்சின
ரார்ந்தாரொருசாரார், கூகுவென்றேகூவிளிகொண்டாரொருசாரார், மாமா
வென்றே மாயந்தனா நீந்தாரொருசாரார், ஏகோநர்கீனசேயதுமென்றொரு
சாரார்” இதுநான்கடியாய் ஒருசாராரொன்னுந்தனிச்சொற்பெற்று வந்த
வெளிவிருத்தம். வெண்டாழிசையேமூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிறும-எ-து-
மூன்றடியாய்ற்றடி வெண்பாவேபோல முச்சீரடியானிறுவது வெண்டாழி
சையென்றும், வெள்ளொத்தாழிசையென்றும், வழங்கப்படும-எ-று. எனனை
! “அடியொருமூன்றுவந்தந்தடிசிறதாய், விடினதுவெள்ளொத்தாழிசையாகும்.
என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று! “நண்பிதென்று தீயசொல்லாமுனபுநின்றமு
ரிவுசெய்யார, அன்புவேண்டுபவா” இதுமூன்றடியாசிரியத்தளையானவந்தவெ
ண்டாழிசை. மூன்றிழிபேமுயாவாயானறடிதாஞ்சிலவந்தங்குறைந்திறுமவெ
ண்டுறையே-எ-து-மூன்றடிச்சிறுமையாய் ஏழடிப்பெருமையாய் இடையிடை
நான்கடியானும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும்வந்து பின்பிறசிலவடிசிலகோகு

ஹைநதுவருவனவெண்ணிறையெனப்படும்-எ-று. ஆன்றடிதாமென்று சிறப்பித்
 தவதனால், முன்பிற்சிலவடியோரோசையாயும், பின்பிறசிலவடி மற்றோரோ
 சையாயும், வருவனவொருசாவேற்றொலிவெண்ணிறையெனக்கொள்க. என்
 னை? மூன்றடிமுதலாவேழடிகாறும்வந, தீற்றடிசிலசிலசீர்தபநிறபினும், வே
 ற்றொலிவிரவின்னும் வெண்ணிறையாகும் என்பதுயாப்பருங்கலம். வ-று. “குழ
 லிசையவணடினகங் கோழிலையசெங்காநதட்குலைமேறபாய, அழலெநியின
 முழுகினவாலநதோ வளியவெனறயல்வாழமநதி, கலுழ்வனபோனெஞ்சயாந
 துகல்லருவிதுஉம், நிழலவநானனாடனீப்பனோவலலன்” இது நானகடியா
 ய் நறறடியிரண்டும், இரண்டிசோருறைநதுவநத ஓரொலிவெண்ணிறை. “தாளா
 னரலலாதாதாம்பலராயக்காலெனனாமைனனும், யாளியைக்கண்டஞ்சியானை
 தனகோடிண்டும், பீலிபோறசாய்ந்து விழும்பிலிறறியாங்கே” இதுமூன்
 றடியாய் நறறடியிரண்டும் இரண்டிசோருறைநதுவநதஓரொலிவெண்ணிறை. “மு
 ழங்குதினாககொறகைவேநதன முழுதுலகுமேவலசெய முறைசெயகோமா
 ன, வழங்குதிநலவாணமாறன் மாச்செழியனருககரியவைவேலபாடிக, கலங்
 கிநினருொலாங்கருதலாகாவணம், இலங்குவாளிரண்டினுலிருகைவீசிபபெயா
 ந, தலங்கனமாலையவிழநதாடவாடுமிவள, பொலங்கொளபூநதடங்கட்கே பு
 ரிநதுநினருொலாம், விலங்கியுள்ளநதபவிநிநதுவேருபவே” இதுஏழடியாய்
 முதலிரண்டடியும் அறுசீராய் ஓரோசையாய்ப, பின்பிலைநதடியும் நறசீரா
 ய வேற்றோரோசையாயவநதவேற்றொலிவெண்ணிறை. ஐந்தடியானும் ஆறடியா
 னும், வருவன யாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கணிக்கொள்க. மூன்றடியாயவெள
 னைபோனறிறநதாழிசை முனறிழிபேழ ஆன்றடிதாருசிலவநதததடிகளவை
 குறைநது, தோனறுநதுறைவெள்ளைதண்டாவிருத்தநதனிச்சொல்வநது, மூன்
 றடியானுமுடியுமுடியுமொரநானகினுமே.” என்று வெண்பாவிறகினமாகியதா
 ழிசை துறைவிருத்தங்கட்கு முறையானே இலக்கணஞ்சொல்லாது தலைதி
 மாறறமாகக் காரிகைசொல்லவேண்டிய தென்னையோவெனின, ஒருசாரவெ
 ண்ணிறையின நறறடியொன்றொருசீர குறைநதுவருவனவுளதெனபதுஉம், வெ
 ள்ளொத்தாழிசையின முதலிரண்டடியு நானகுசீரானவருமெனபதுஉம், சி
 ந்தியல்வெண்பா வொருபொருண்மேன் முனறடுக்கி வருவனவெல்லாம் வெ
 ள்ளொத்தாழிசையென்று வழங்கப்படுமெனபதுஉம், அறிவிததற்கு வேண்ட
 ப்பட்டது. தலைதிமாறறநதநது புணாநதுரைததலெனபது தநதிரவுத்தியாக
 லான வ-று. “வெறியுறுகமழ்கணணி வேநதர்கட்காயினும், உறவுறவருமவழி
 யுரைப்பனவுரைப்பனமற, செறிவுறுதகையினா சிறநதனரிவாநமக, கறிவுறு
 தொழிலொன்றல்லவைசொல்லனமின, பிறபிறநிகழ்வனபின்” இது நறறடி
 யொன்றொரு சீராகுறைநதுவநத ஓரொலிவெண்ணிறை. வெள்ளொத்தாழிசை
 முதலிரண்டடியும் நறசீராயவருவதுநீண்பிதென்னுமில்லக்கியததுட்கண்டுகொ
 ள்க, “அன்னுயறங்கொனலங்கிளாசேட்செனனி, ஒன்னுருடைபுறம்போல ந
 லங்கவாநது, துன்னுநறநதுவிடல் - ஏடியறங்கொனலங்கிளாசேட்சென
 னி, கூடாருடைபுறம்போலநலங்கவாநது, நீடானறுநதுவிடல் — பாவாய
 நங்கொனலங்கிளாசேட்செனனி, மேவாருடைபுறம்போலநலங்கவாநது, கா
 வான்றுநதுவிடல்.” இவைசிறதியல்வெண்பா, ஒருபொருண்மேன் முனறடு

மசயபுளியல்.

க்சி வந்தமையான வெள்ளொத்தாழிசை. எனனை 'நாடிமுககா' லிசைகொ
ளநடந்து, மூன்றுடனடுக்கித்தோன்றினொத்தாழிசை. எனனா மயேச்சுரர்,
கொண்டன்முழங்கினவாவாவிருத்தங்குழலிசைய
வண்டினமவெணடுறைதாளாமுழங்கொடிதாழிசையே
நண்பிதென்றாகலிகொன்றைவெண்செநதுறைநீலநண்ணும
பிண்டியறுவாவண்டாவெறிதாழிசைபெயவளையே.

இவ்வரைச் சூத்திரக காரிகையினவழியே வெண்பாவினங்கட்குக் காட
டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

கடையயற்பாதமுசசீர்வரினேரிசைகாமருசீ
இடைபலகுன்றினினைக்குறளெல்லாவடியுமொத்து
நடைபெறுமாயினிலைமணடிலநடுவாதிநந்தத
தடைதருபாதத்தகவலடிமறிமணடிலமே,

அகவலோசையோ டளவடித்தாகியும், இயற் றினமும், அயற்சோவி
ரவியும், தன்றனைதழுவியும், பிறதனைமயங்கியும், நிரைநடுவாகியவஞ்சியுரிச
சீர் வருதலிலலா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானும், தொடையானும், ஓசை
யானும், பொருளானும், பெயாவேறுபாடுணாததுவானெடுத்தகொண்டா
அவற்றை, இக்காரிகை, நேரிசையாசிரியப்பாவும, இனைக்குறளாசிரியப்பா
வும, நிலைமணடிலவாசிரியப்பாவும, அடிமறிமணடில வாசிரியப்பாவுமாமாறு
ணாதது-றறு. கடையயற்பாதமுசசீர்வரினேரிசை-எ-து ஈற்றயலடிமுசசீரா
ன்வருவது நேரிசையாசிரியப்பா-எ-று. எனனை: "அநதவடியினயலடிசுநதடி,
வநதனநேரிசையாசிரியம்மே, எனபதியாப்பருங்கலம்" -வ-று: "நிலத்தினும
பெரிதேவானினுமுயாநதனறு, நீரினுமாரளவினறேசாரற, கருங்கோற்குறிஞ்சி
பழுகொண்டு, பெருந்தேனீழைக்குநாடனெடுநடபே" இஃதீற்றயலடிமுசசீ
ரான்வந்தமையானேரிசையாசிரியப்பா. காமருசீ ரிடைபலகுன்றினினைக்குற
ள-எ-து- ஈற்றடியும், முதலடியும், ஒழிந்த இடையடிகள் இரண்டுமபலவும,
குறளடியானும், சிந்தடியானும், வருவனஇனைக்குறளாசிரியப்பா-எ-று. என
னை: "அளவடியநதமுமாதியுமாகிக, குறளடிசுநதடியென்றவிரண்டு, பிடைவர
நிறபதினைக்குறளாகும்,, என்றாகாக்கைபூடினியா. வ-று: "நீரினறணமை
யுநதீயினவெம்மையும், சாரச்சாரந்து, தீரத்தீருஞ், சாரனாடனகேண்மை, சார
ச்சாரச்சாரந்து, தீரத்தீரத்தீரப்பொல்லாதே" இதுமுதலடியும்ஈற்றடியுநாறசீரா
ய்இடையடியிருசீரானும், முசசீரானுமவநத இனைக்குறளாசிரியப்பா. "சிறி
யகட்பெறினெயெமக்கீயுமன்னே, பெரியகட்பெறினே, யாம்பாடத்தான் மகி
ழ்நதுண்ணுமன்னே, சிறுசோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே, பெருஞ்
சோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே, எனபாடுதடிபடுவழியெல்லாம், எழ
க்கீயுமன்னே, அமபாடுவேனுழைவழியெல்லாம், தானிறகுமன்னே, நாநத
நாறுநதனகையால, புலவுநாறுமென்றலை தைவருமன்னே, அருங்கலையிரும
பாணரகனமணடைத துளையூர்இ, இரப்போரகையுருமபோகிப, புரப்போரபு
னகண பாரவைசோர, அஞ்சொணுண்டோச்சிப புலவா நாவிற, சென்றுவீழ

நதனறவன், திருநிறத்தியங்கியவேலே, அரசாகக்கொந்தையாணமிளன்கொல
லோ, இனிப்பாநிருமில்லை, பாடுநருக்கொன்றீருநருமில்லை, பணித்துறைப்ப
கன்றை நறைகொணமாமலா, சூடாதுவைகி யாங்குப பிறர்க்கொன, நீயா
துவீயு முயிர்தவப்பலவே” இஃகிடையிடையே யிருசீரடியு முச்சீரடியுமாய்
வந்தமைபால் இணைக்குறளாசிரியப்பா. காமருசீனொன்று சிறப்பித்தவதனா
ல் ஆசிரியப்பாநானகிறகும் ஏ பென்னு மசைச்சொல்லானிறுவது சிறப்பு
டைத்து, பிறவெழுத்து மீருயவரபபெறுமாயினுமெனக்கொளக. எனனை “அ
சுவலிசையனவகவன்மற்றவை, ஏ ஓசுஆவென்னையென்றிறுமே என்றாநொல்
காப்பியனார். எல்லாவடியு மொத்து நடைபெறுமாயி நிலைமண்டிலம். எ-து.
எல்லாவடியுநதம்முள்ளவொத்து நாறசீரடியாய்வருவது நிலைமணடிலவாசிரி
யப்பா-எ-று. வ-று “வேரலவேலிவோக்கோடபலவின, சாரஞ்செவவியை
யாகுமதி, யாரஃதநிதிசினோசாரற, சிறுகோடபபெருமபழந தூங்கியா
ங்கிவள, உயிராதவசசிறிதுகாமமோபெரிதே” இஃ தெல்லாவடியும் நாறசீரா
யளவொத்து வந்தமையால் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா. மணடிலமெனினும்,
நிலைமணடிலமெனினு மொக்கும். நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிறகு எனென்
னு மசைச்சொல்லானிறுவது சிறப்புடைத்து மறறொருசா ரொற்றினனும்,
உயிரினனும், ருயவரவும பெறுமெனக்கொளக. எனனை “ஒத்தவடித்தா யு
லையாமரபொடு, நிறபதுதானேநிலைமண்டிலமே. எனெனகிளவியை யீருப்
பெறுதலு, மன்னபிறவுமநதநிலைபெற, நிறகவுமபெறுஉ நிலைமணடிலமே”
என்றாசலின. நடுவாதிநதத் தடைதருபாதததகவ லடிமறிமணடிலமே
எ-து. எல்லாவடியுமுதனடுவிதுதியாகவுச்சரிப்பினுமோசையும்பொருளும் பி
ழையா லருவதடிமறிமணடில ஆசிரியப்பா. எ-று. எனனை “மனப்படுமடி
முதல” நினைமணடிலமே” என்பதியாப்பருங்கலம். உரைப்போருறிப்பினுண
ாவகையளி, யிடைப்பான முதலீறெனறிவைதமமுண, மதிககப்படாதன ம
ணடிலயாப்ப.” என்றாகாக்கைபாடினியார. வறு. “சூரலபமபியசிறுகான்
யாதே, சூரமசுளிராரணங்கினோ, வாரலென்னையானருசுவலே, சாரஞ்சு
நீவரலாதே” இஃதெல்லாவடியு முதனடுவிதுதியாகவுச்சரிகக, ஓசையுமபொ
ருளும் பிழையாதுவந்த அடிமறிமணடில ஆசிரியப்பா.

நேரிசையாகுநிலத்தினுமெனபதினைக்குறடபா
நீரின்கிறியநிலைமையதர்நிலைமணடிலப்பா
வேரலென்றாகுமவினாமலாக்கோதைவில்லோறுதலாய
சூரல்பமபெனபதடிமறியாகத்துணிநதனோ.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்குங்கா
ட்டிய இலக்கியங்களை முதனனைத்துக்கொள்க. (அ)

தருக்கியருழிசைமுன்றடியொப்பனநான்கடியாய்
எருத்தடிநெந்துமிடைமடககாயுமிடையிடையே
சுருக்கடியாயுந்துறையாங்குறைவினொலசீரகவல்
விருத்தங்கழிநெடினன்கொத்திறுவதுமெல்லியலே.

இ-கை. ஆசிரியத்தாழிசைபும, ஆசிரியத்தறையும், ஆசிரியவிருத்தமுமா
மாறுணர்த்து-றறு. தருக்கியறுழிசைமூன்றடியொப்பன-எ-து. மூன்றடியா
யத்தம்முள்ளவொத்தவருவன ஆசிரியத்தாழிசை. எ-று. தருக்கியலென்று
சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒருபொருண்மேன மூன்றடிககிவருவன சிறப்பு
டையன; தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. எனனை? “மூன்றடிபொத்த
தம்முடிவினவாயவிடி, னூன்றவகவறறுழிசையாகும” எனபத்யாபபருங்கலம்.
வ-று? “கன்றுகுணிலாக கனிபுகுத்தமாயவன, இனறுநமமானுளவருமேல
வனவாயிற, கொன்றையநதீங்குமலகேளாமோதோழி. பாமபுகபிறுக்ககூட்க
டைநதமாயவன், நாகுநமமானுளவருமேலவனவாயி, ஆம்பலநதீங்குமலகே
ளாமோதோழி. கொல்லயஞ்சாரநருநதொசித்தமாயவன, எல்லநம்மானுள்
வருமேலவனவாயில, முலகையநதீங்குமலகேளாமோதோழி” இவையொரு
பொருண்மேன மூன்றடிககிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை? “வானுறசிமிநதனைவை
யகமளநதனை, பானமதிவிடுததனை பலலுயிரோம்பினை, நீன்றவண்ணநினனி
காகழொழுதனம்” இதுதனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை. நானகடியா யெரு
த்தடிநைந்து மிடைமடக்காயமிடையிடையே சுருக்கடியாயுநதுறையாம-
எ-து. “நான்கடியாய நற்றயலடி குறைந்து வருவனவும், நான்கடியாய்நற
யலடி குறைந்திடைமடக்காயவருவனவும், நான்கடியாயிடையிடையுறைந்து
வருவனவும், நான்கடியாயிடையிடையுறைந திடைமடக்காய வருவனவும்,
ஆசிரியத்துறை. எ-று. நான்கடியாயென்பதனையெல்லாவற்றினோடு கூட்டி
யிடையிடையென்பதனை யொருகாலிருதலையுங் கூட்டி மத்தமபேமாகப
பொருளுரைத்துக்கொள்க. சீவரையறுத்தலொமயால எனைத்தச சீராமம்,
அடியாயவரப்பெறுமெனக்கொள்க. வ-று? “கனாபொருகானயாற்றந கல்ல
தொமமுள்ளிவருவிராயின, அரையிருளயாமத்தடுபுலியே நஞ்சியக நுபோ
க, நரையுருமேறு நுககைவேலஞ்சுறுமமை, வரையரமங்கையாலெளவுதல
ஞ்சுதும் வாரலையோ” இதுநான்கடியாயநற்றயலடிகுறைந்துவந்த ஆசிரியத்து
றை? “வண்ணுளபூந்தாரவளங்கெழுசெம்புட்சேயவடிவேபோலத, தண-ள்
ப்பூம்பிண்டித்தழையேநதிமாவின்விதநனைநதோனயாரோ, தண-ள்
பூம்பிண்டித்தழையேநதிவந்துநம், பண்டைப்பதிவினவிப்பாங்குபடமொழிந்தப-
ர்நதோனனறே” இதுநான்கடியாய நற்றயலடிகுறைந திடைமடக்காயவந்த
ஆசிரியத்துறை? “கொன்றாநதமைநத குருமுகத்தெழிநிறக குருதிக்கோட்
டன விருந்தாட்பெருங்கைக குன்றமென வனருமெனக குமுறுநின்றனகொ
டுநதொழிலவேழம வென்றாநதமைநத விளங்கொளி யிளம்பிறைத்துளங்கு
வாளிலங்கெயிற நழலுளைப்பருஉத்தா ளந்ரும வானெனவெதிருங்குறறென
ச் சுழலாநின்றன சுழிககணயாளி, சென்றாநதமைநத சிறுதுதிவளஞ்சீர்ப
பொறியெருத தெறுழவலிப புலவுநாறழலவாயப புனலாமெனக் கனலாமெ
னப புகையா நின்றன புலிமானேறறை, என்றங்கிவையிவையியங்கலினெந
திறத்தினிவரலவேண்டலந தனிவரலெனத்தலை விலககலி னிறுவனா மிசைந
யெறிகுறும்பிடை யிதுவென்னெனவது நோனாகரவிர விடைகளவுளமது க
றறோரோதுங்கறபனறே” இதுநான்கடியாயமுதலடியமுன்றாமடியும் பதினா
ன்குசீராயலலாத வடியிரண்டும பதினாறசீராயிடையிடையுறைந்து வந்த ஆசி

ரியத்துறை. “இரங்குகுயின்முழவாவினனிசையாழ்தேனா, அரங்கமணிபொழி
 ‘லா வாடும்போலுமிளவேனில், அரங்கமணிபொழிலாவாடுமாயின், மரங்கொ
 ன்மணநதகன்றா நெஞ்சமென்செயத்திளவேனில்” இதுநானகடியாயிடையி
 டை குறைந்திடைமடக்காயவநத ஆசிரியத்துறை. எனனை. “கடையதனயல
 டி, கடைதபுநடையவு, நடுவடிமடக்காய நானகடியாகி, யிடையிடை குறை
 னவு மகவற்றுறையே” எனபதியாப்பருங்கலம். குறைவிரெலசீ ரகவல விரு
 த்தங்கழிநெடி னா, கொத்திறுவது-எ-து. கழிநெடிநெடியானவநத ஆசிரிய
 ளவொத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தம். எ-து. குறைவிரெலசீரென்று சிறப்பித்
 தவதனால் எண்சீரினமிகக சீரானவநத அடியெலலாரு சிறப்பிலவெனககொ
 ள்க. வ-று. “விடருகுழாவினிடையுடங்க மினவாளவீசிவிரையாரவேங், கட
 ன்குழநாடன்காளிங்கன கதிர்வேலபாடுமாதங்கி, வடருசோகொங்கைமலைதாந
 தாமவடிக்கணணீலமலாதாநதாந, தடநதோ ளிரணடும வேயதாநதா மென
 னுந தன்கைத தணணுமையே” இஃதறுசீரககழிநெடிநெடியானவநத ஆசிரிய
 விருத்தம். கணிகொண்ட. எ-து. எழுசீரககழிநெடிநெடியானவநத ஆசிரியவி
 ருத்தம். மூவடிவினால. எ-து. எண்சீரககழிநெடிநெடியானவநத ஆசிரியவிரு
 த்தம். இடங்கைவெஞ்சிலை. எ-து. ஒன்பதினசீரககழிநெடிநெடியானவநத ஆசி
 ரியவிருத்தம். கொங்குத்தங்கு. எ-து. பதினசீரககழிநெடிநெடியானவநத ஆசி
 ரியவிருத்தம். எனனை. “கழிநெடிநெடியானகொத்திறினவிருத்தம், தமிழா
 மரபினதகவலாகும். எனபதியாபபருங்கலம். மெல்லியலே. எ-து. மகலேமு
 னனிலே,

கனறுகுணிலவானுறத்தாழிசையாங்கரைபொருகான
 எனறதுமவண்டிளாபூநதாரிரங்குகுயின்முழவாக்
 கொன்றாநதமைநதவகவற்றுறைகுறையாவிருத்தம்
 பினருழகுழலிவிடங்கணிமூவடிவாதிவவே.

இவ்வுரைச சூத்திரககாரிகையின்வழியே ஆசிரியப பாவினங்கடக்குக்கா
 ட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (க)

தரவொன்றுதாழிசைமூன்றுதனிசசொற்கரிதகமாய்
 நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைககலிநீர்த்திரைபோல்
 மரபொன்றுநேரடிமுச்சீர்குறணடுவேமடுபப
 தரவொன்றுமல்குலதம்போதரங்கவொத்தாழிசையே.

துள்ளலோசைத்தாய, நேர்நீறியறசீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரி
 ச்சீரும்வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பா வரிச்சீரமிக்கு நேரடித்தா
 யக் கலித்தனையும், அயற்றனையுநதட்டுத் தரவுதாழிசையெனது முதலுறுப
 பும, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் சுரிதகமென்னுந துணையுறுப
 பு முடைத்தாய, ஒத்தாழிசைக்கல், வெண்கல், கொச்சகக்கல் யென்னும
 வேறுபாட்டாறகிடநத, கலிப்பாக்களை உறுப்பினுனும், ஓசையானும், பொரு
 ளானும், பெயாவேறுபாடுணாததுவா வெளித்துக்கொண்டா, அவற்றுள்,
 இக்காரிகை, நேரிசையொத்தாழிசைககலிப்பாவும், அம்போதரங்கவொத்தா

ழிசைக்கலிப்பாவுமாமாறுணர்த்து-றறு. தரவொன்ன தாழிசைமூன்றுதனிச
சொறசுரிதகமாய நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கலி. எ-து. மூன்
னெருதரவுவநது, அதன்பின்பு மூன்றுதாழிசைவநது, அதன்பின்னெருதனி
'ச'சொல்வநது, அதன்பின்னாசிரியத்தானுவது, வெணபாவானுவது, ஒருசுரித
கவுறுபபுபெற்றுவருவது நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா-எ-று. தரவொன்ன
னும், எருத்த மெனினு மொக்கும். தாழிசை யெனினும், இடைநிலைப்பாட
டெனினு மொக்கும். தனிசசொலெனினும், விடடிசையெனினும், கூனெனினு
ம, துனிநிலை யெனினு மொக்கும். சுரிதகமெனினும், மடக்கியலெனினும், வா
ரமெனினும், வைபபெனினும் போக்கிய லெனினு மொக்கும். என்கை. "தநது
மூன்னிறறலிற றாவேதாழிசை, யொத்தாழிசைநின்ற. தொத்தாழிசையே, த
னிக்'ரநிறறலிற றனிசசொறகுனிதிறா, நீர்ச்சுழிபோல நின்றசுரிததுதலிற,
சோர்ச்சியிலபுலவா சுரிதகமெனப்" என்றுகாரணகருநிசொன்னொருமுளொ
னக்கொள்க. இனிததரவுதாழிசைக்கடிவரையறையாமாறு சுருங்கிற்று மூ
ன்றடியெனனுங் காரிகையுட்போக்கிச் சொல்லுதலும். உ-று. "வாணெய்து
ண்பனிகுரவண்ணமவேருயத்திரிநது, தோணெய்தகைதுறநதுதுன்பங்கூட
சபபினவாயப, பூனெய்துமுலைகண்டுமொருடபிரிதலவலிப்பவோ. இதுத
ரவு-சூருடையகடுங்கடங்குள்சொலறகரியவென்பவாற, நீருடைநலநதொலை
யப்பிரிவாரோபெரியவோ.—சேணுடையகடுங்கடங்குள்சொலறகரியவென்பவா
ல, நாணுடையநலநதொலைய நடப்பாரோ நலமில்லோ—சிலம்படைநதலெங்
கானஞ்சீரிலவேயென்பவாற, புலம்படைநதநலநதொலையப்போவாரோபொரு
ளில்லோ. இவைமூன்றுதாழிசை. எனவாகு, தனிசசொல. அருளெனும்பில்
ராயப்பொருள்வயிற்பிரிவோ, பன்னெய்திங்காலமுமவாழியா, பொன்னெய்த
தேரொநதநாணையிறபொலிந்தே" இதுசுரிதகம். தரவுமூன்றடியாய்ததாழி
சைமூன்று மிரண்டிரண்டடியாய்த் தனிசசொறபெற்று மூன்றடியாசிரியச
சுரிதகத்தாலிறற நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பா. வெள்ளைச்சுரிதகத்தால்
ற்றன்யாப்பருங்கலவிருத்தியுடகண்கொள்க என்கை. "தரவுதாழிசை தனிச
சொறசுரிதகமெனுநான்குறுபபினதொத்தாழிசைக்கலி" என்றாகலின். "தா
வொன்னுகித்தாழிசைமூன்றுயத, தனிசசொலிடைகிடந்துசுரிதகநதமூவ, வை
த்தமரபின் தொத்தாழிசைக்கல்" என்றா மயேச்சுரா. நீர்த்திறைபோன மர
பொன்றுநேரடி முச்சோகுறண்டு வேம்பிப்பதது அம்போதரங்கவொத்தாழி
சை. எ-து. கரைசாரககரைசார வொருகாலைக்கொருகாற சுருங்கிவருகின்ற
நீர்த்தரங்கம்போல நாறசோடியும், முச்சோடியும், இருசோடியுமாகிய அசைய
டிகளைத்தாழிசைக்குந தனிசசொறகு நடுவே தொடுத்தது தரவுதாழிசைஅம
போதரங்கம் தனிச்சொல சுரிதகமெனனும் ஐந்துறுப்புடைத்தாயவருவது அ
ம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. எ-று. அவ்வொன்றுமல்குல்-எ-து. மக
டேமூன்னிலை. மரபொன்று நேரடியென்றுசிறப்பித்தவதனால், அசையடிதா
ன ஈரடியாலிரண்டும் ஓரடியானாகும், முச்சோலெட்டும், இருசோறபதினா
றுமாயவருவது சிறப்புடைத்தது, எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்டன,
நான்குமெட்டிமாகச்சுருங்கி வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. என்கை. "நா
டியிரண்டுமோரடிநான்கு, முச்சோட்டியிருசீரீரட்டியு, மச்சோகுறையினுமம

போதரங்கம்” என்றாகலின. அம்போதரங்கமெனினும், அசையடியெனினும், பிரிந்திசைககுறளெனினும், சொறசீரடியெனினும், எண்ணெனினும்மொககும் எனனை. “அனையவாகியவசையடிநானகுந, தனியொடுதாழிசை யிடைவருமென்ப” அவறறைபபேபுண, அளவெண, இடையெண, சிறறெண்ணென்றுபெயரிடடுவழங்குவாருமுளா. வ-று “கெடலருமாமுனிவாகிளாநதுடன் ரொழுதேததக, கடலகெழுகனைசுடரீற கலநதொளிர்ம வாலுனைய, அழலவிசுழலசெங்கணரிமாவாயமலைநதானைத, தாரொடுமுடிபிதிரத்தமனியப + பொடிபொங், வாரபுனலிழிகுருதி யகலிடமுடனனைபபக, கூருகிரான்மாபிடநதகொலைமல்தகைகையோய-இது தரவு. முரசதிராவியனமதுரை முழுவதுநதலைபணிபபப, புரைதொடிததிரடிண்டோட்போமலைநத மறமல்லா, அடியொடுமுடியிறுபபுண டயாநசுவாநிலஞ்சேரப, பொடியெழுவெங்களததுபபுடைததது நினபுசுழாமோ. கலியொலிவியனலகங்கலநதுடன்நிநடுங்க, வலியயலவிராழி மாறெதிரநதமரு -சொரவு, மாணுதாருடம்போடு மறமபிதிரவெதிபாசனசெ, சேணுபரிருவிசுமபிறசெகுதததுநினசினமாமோ, படுமணி யினநினைகள பரநதுடன்நிநதோடக, கடுமுரணெதிராமலைநதகாரொலியெழிலேறு, வேரினொடுமருபபொசிய வீழநதுதிறமவேருக, இம்மலிபெருநதொழுவினிறுதததுநினனிகலாமோ. இவைமுனறுந தாழிசை — இலங்கொளிமரகதமெழினமிகுலியனகடல, வலமபுரிததடகைகயின மாஅனினனிறம. விரியினாககோங்கமும வெநதெரிபசுமபொனும், பொருக ிறட்டோய்புரையுநினனுடை. இவைநாறசீரடியிரண்டம்போதரங்கம். இவைபேரெண. “கணகவாகதிமுடிகனலுஞ்சென்னியை, சணசுடருறுபகை தவிநதவாழியை. ஒலியியலுவணமோங்கியகொடியினை, வலமிருசகடமாறறியவடியினை. இவையோரடிநானகம்போதரங்கம். இவை அளவெண, போரவுணாககடநதோயநீஇ, புணாமருதமபிளநதோயநீஇ, நீரகலமளநதோயநீஇ, நிழறிகழைமபடையோயநீஇ, இவை முசசீரடிநானகம்போதரங்கம். இவை யிடையெண. ஊழிநீஇ உலகுநீ, உருவுநீஇ, அருவுநீஇ. ஆழிநீஇ, அருளுநீஇ, அறமுநீஇ, மறமுநீஇ. இவையிருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம். இவை சிறறெண-எனவாங்கு, தனிசசொல். அடுதிறலொருவநிற பரவுது மெங்கோன, தொடுகழற கொடுமபூட்பகட்டுழின்மாரபிற; கயலொடுகலநதசிலையுடைக்கொடுவரிப, புயலுறழதடங்கைபபோவேலசசுதன, தொனறுமுதிரகடலுலகமுழுதுடன், ஒன்றுபுரிதிகிரி யுருட்டுவோனெனவே” இதுசரிதகம், இஃதெட்டுமபதினறுமென்று சொல்லபபட்ட முசசீரடியும், இருசீரடியும், நானகுமெட்டுமாயவநத அம்போதரங்க ஒததாழிசைக் கலிபபா “நலங்கிளாதிருமணியு நனபொன்னுங் குயின்றழகாரா, இலங்கெயிறறழலரிமானெருத்தஞ்சேரணையினமேல, இருபுடையுமியக் கரச ரிணைக்கவரியெடுததசைபப, விரிதாமந துயலவருஉம் வெணகுடை மூன்றுடனிழற்ற, வண்டரற்றநாறகாதம வகைமாணவயாநதோங்கும், தண்டனிராபபூமபிண்டிககீழததகைபெறவீறறிருநதனையே” எனனும் அம்போதரங்கவொததாழிசைக்கலிபபாவினுளெட்டும பதினறுமென்று சொல்லபபட்ட அம்போதரங்கங் குறையாதேவநசவாறு யாப்பருங்கலவிருத்தியுடகண்டுகொள்கே. எனனை. “நீரததிராபோலவிரலேமுறைமுறை, யாககஞ்சருங்கியசையடி

தாழிசை, விட்டிசைவிரியத்தொடுநதுசுகரிதகந, தாழ்சித்தொடுநதுதரவினோ
டேனவும், யாப்புறறமைநதுவம்போதரங்கம்" எனறா காகைபாடினியார்

வாணெடுங்கண்பனிநேரிசையாகுமதர்ததிருண்டு
சேணுறவோடிக்குழையிடறிச்செருசசெய்யுமவிழி
நாணுந்திருவுமறிவுஞ்செறிவுமுடையநலலாய
ஏணுகெடலருமாமுனியம்போதரங்கமென்னே.

இவ்வரசாசனத்திரக் காரிகையினவழியே நேரிசையொத்தாழிசை, ககலிப
பாவிறகும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசை ககலிபபாவிறகுங்குடிபுலககி
யங்களை முதனினேத்துக்கொள்க. (ய)

அசையடிமுன்னரராகமவந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல
வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைககலிவானறனைதட
டிசைதனதாபிபுமவெண்பாவியைந்துமினபானமொழியாய
விசையறுசிந்தடியாலிறுமாய்விடினவெண்கலியே.

இ-கை. வண்ணக வொத்தாழிசைககலிபபாவும், வெண்கலிபபாவாமாறு
ணர்த்து-றறு. அசையடிமுன்னரராகமவந தெல்லாவ யுப்புமுண்டேல வசை
யறுவண்ணகவொத்தாழிசைககலி. எ-து. அம்போதரங்கவுறுப்பிறகுந தாழி
சைககுநடுவே அராகவுறுப்புபெறறுத்தரவு, தாழிசை, அராகம, அம்போத
ரங்கம, தனிச்சொல, சுகரிதகமெனனு மாறுறுப்பினையுமுடைத்தாயவருமெனி
னதுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிபபாவெனப்படும. எ-று. அராகமெனினும், வ
ண்ணகமெனினும், முடுகியலெனினும், அடுக்கியலெனினும்மொககும், வசையறு
வண்ணகமென்று சிறப்பித்தவதனால், அராகவுறுப்புத்தானளவடி முரலாகிய
எல்லாவடியானும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. அடிவரையறையாவதுசிறுமை
நானகடி பெருமையெட்டடி இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியா
னும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. எனனை "அளவடிமுதலா வனைத்தினுநானக
டி, முதலாயிரட்டியு முடுகியனடககும்" எனறாராகலின. வ-று. விளங்குமணி
பபசும்பொன்னினவிசித்தமைத்துக்கதாக்கானறு, துளங்குமணிக்கனைகழறகா
றறுமலரீநறும்பைநதாரப, பருஉத்தடக்கைமதயானைப பனையெருத்தினமி
சைத்தோனறும், குருஉக்கொண்டமணிபூனையகுறையிரநதுமுனனாட்கண்,
மாயாதவனப்பினையாயமகிழ்வார்க்குமெல்லார்க்கும், தாயாகித தலையளிக்குந
தண்டிறையூரகேள். இதுதரவு. காட்சியாறகலப்பெய்தி யெத்திறத்துங்கதிப
பாகி, மாட்சியார்க்கறியாத மரபொத்தாங்காவினாற, பிணிநலம்பெரிதெய்திப
பெருநதடநதோள்வனப்பழிய, அணிநலநதனியேவந தருளுவதுமருளாமோ.
அன்பினாலமிழ்தனைஇயறிவினாறபிறிதின்நிப், பொன்புனைபூணைமபசப்பெய்தப்
பொழிலிடத்துப, பெருவரைத்தோளருளுதறகிருளிடையையாயக, கருவ
ரைத்தோளகதிபபிக்குங்காதலுங்காதலோ, பாங்கனையேவாயிலாப பலகாலு
ம்வந்தொழுகுந, தேங்காதகரவினையுந தெளியாதவிருளிடையகட, குடவராவே
யத்தோளினைகள்குளிரப்பிப்பானறமியையாயத, தடமலாததாரருளுநினறகுதி
யுநதகுதியோ. இவைமுன்றுநதாழிசை. தாதுறுமுறிசெறி தடமல ரிடையிடையிட

தழலென விரிவனபொழில், போதுறுநறுவிரை புதுமலர் தெரிதருகருநெய்தல
 விரிவனகழி, தீதுறுதிமறுகெனநனிமுனிவன துணையொடுபிணைவன துறைமூ
 துறுமொல்கலி நுரைதருதினையொடு கடிதொடர்புடையதுகடல். இவைநா
 னகும் அராகம். கொறிநதிறலுடையன, சுறவேங்கைபதனால, இயங்கழி
 யிராவருதலவேண்டாவென்றிசைத்திலமோ. கருநிறத்துறுதொழிற கராமபெ
 ருதுடைமையால, இருணிற் றத்தொருகர்னிலிராவாரலெனநிலமோ. இவைநாற
 சீரீரயிரண்டழபோதரங்கம். நானெடு கழிநதனருற் பெண்ணரசி நலதத
 கையே, துஞ்சலுமொழிநதனருற் றெழுத்தோளி தடங்கண்ணை, அரநுருடு
 கழிநதனருந் சரிருநுமாயிழைக்கே, நயப்பொடுகழிநதனரு ன்னவது நன்னுத
 றகே. இவைநாறசீரோரடிநானகம்போதரங்கம். அததிறததாலசைநதனதோ
 ள. அலாதற்குமெலிநதனகண். பொயததுளையாறபுலர்ந்ததுமுகம். பெர்னனி
 றததாறபோததனமுலை. அழல்புலசைநததுநகை. அணியினுலொசிறத்தி
 டை. குழலினுனிமிநததுமுடி. குறையினுற்கோடிற்றுநிறை. இவைமுச்சீரோ
 ரடியெட்டமபோதரங்கம். உட்கொண்டதகைத்தொருபால் உலகநிறதவலத
 தொருபால். கட்கொண்டதுளித்தொருபால். கழிவெயதும்படித்தொருபால்.
 பரிவுறுஉநதகைத்தொருபால். படிவுறுஉமபசப்பொருபால். இரவுறுஉந்துய
 ரொருபால், இளிவநதவெளிற்றொருபால். மெலிவுறுஉநதகையொருபால். வி
 ளாப்புவநதடைநதொருபால். பொலிவுசென்றகனெருருபால். பொறைவநது
 கூர்நதொருபால். காதலிறகதிரப்பொருபால். கட்டடாத்துயரொருபால், ஏதி
 ல்சென்றணைநதொருபால். இயனாணிற்செறிவொருபால். இவை யிருசீரோரடி
 பபதினும்போதரங்கம். எனவாந்து. தனிசசொல. இன்னதிவ்வழக்கமித்திற
 மிவணல, மென்னவுமுனாட்டினனாயாகிற், கலநதவணிகைமையாயினுநலநத
 கக், கிளையொடுகெழீஇய தளையலிழ்கோதையைக், கற்பொடுகாணியபாடே,
 பொறபொடுபொலிகதும் புணாச்சிதானே" இது சரிதகம். ஆறுறுபபுற கு
 றைவின்றிவநத வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிபபா. என்னை. "அச்சொலபப
 ட்ட வறுபபோடராகவடி, வைததநடையதுவண்ணகமாகும்" என்றந் காக்
 கைபாடினியா. வானறனைதட டிசைதனதாடியும் வெண்பாவினியநதும, விசை
 யறுசிறந்தடியாலிது மாயவிடினவெண்கலியே-எ-து. கலித்தனை தட்டுக்கலியோ
 சை தழுவியும், வெண்டனைதட்டு வெள்ளோசைதழுவியுமவநது நற்றடியுச்சீ
 ரானிறுமெனினதுவெண்கலிபபர் வெனறும், கலிவெண்பாவென்றுமவழங்கப
 படும.எ-று. இனபானமொழியாய்.எ-து.மகடீஉமுன்னிலை.விசையறுசிறந்தடியெ
 ன்றுசிறப்பித்தவதனால, வேற்றுததனைதட்டருகிவரவும்பெறும்.வ-று. 'வாளா
 ரநதமழைத்தடங்கண்வனமுலைமேல்வம்பனுக்கக், கோளாரநத பூனாகறுகுழை
 புரளக்கோட்டெருத்தின, மாலைதாழ்கூரதலார் வரணமுறையானவநதேத்தச,
 சீசாலைதாழ்பிண்டிக்கீழ்ச்சூழ்நதவர்தஞ்சொன்முறையான, மனையறமுந துற
 வறமு மண்ணவாக்கும விண்ணவர்க்கும், வினையறுக்கும வகைதெரிநது வீ
 டொடு கடடிவையுரைத்த, தொன்மைசால் கழிகுணத்தெந துறவரசைத்தொ
 முதேத்த, நன்மைசால்வீடெய்துமாறு" இதுதன்றனையானுந, துள்ளலோ
 சையானும், வநதமையான் வெண்கலிபபா-ஊகடர்த்தொடிஇஊகைய் தெரு
 வில்யாமாடு, மணநசிற்பிற்காஸிற்சிறையாவடர்ச்சியபொற், கோளாரநததுவ

செய்யுளியல்.

சிப்பந்துகொண்டோடி, நோதக்கசெய்யுஞ்சிறுபட்டிமேலோராநாள், அன்னையு
மயானுமிருந்தேமாவிலுளே, உண்ணுநீர்வேட்டேனெனவந்தாறகனனை, அட
பொறசிரகத்தால் வாககிசுசுடரிழாய், உண்ணுநீருட்டிவாவெனரு ளெனயா
னும், தன்னையறியாது சென்றேனமறறெனனை, வளைமுனகைபறறிநலியத்தெ
ருமந்திட், டனனாயிவனெருவன்செயததுகாணென்றேனா, அன்னையலறிபுட
ராதரத்தனனையான, உண்ணுநீர்விககிஞனென்றேனா வனனையும், தனனைப்பற
ம்பழித்து நீவமற றெனனைக, கடைக்கண்ணாற கொலவானபோ ளேனக்கநகை
க்கூட்டி, செயதானககளவனமகன்" இது வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசை
தழுவி யொருபொருணமேல் வந்தமையாற் கலிவெண்பார். எனனை. "ஒரு
பொருணுதலிய வெள்ளடியியலாற், றிரிவினறிமுடிவது கலிவெண்பாட்டே"
என்றா, தொலகாப்பியனா. "வெண்டளை தனறளை யெனறிருதனமையின், வெ
ண்பாவியலது வெண்கலியாகும்" என்றா காககைபாடினியார. இனிப்பிறத
ளையானவருமாறு. "ஏமலாநறுங்கோதையெருத்தலைப்ப விதைஞ்சித்தன, வா
ரமலாத்தடங்கண்ணாவலைப்பட்டுவருந்தியவென, தராவரையகனமாரபனறனி
மையையறியுங்கொல, சீரமலிகொடியிடைசிறந்து" இது ஆசிரியத்தளையானா,
தனறளையானும்வந்த வெண்கலிப்பா. பிறவுமயாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டு
கொள்க.

நின்றுவிளங்குமணிப்பசும்பொன்னிதழறுறுபும
ஒன்றியவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியோசைகுனருத்
துன்றியவாளாமழையுஞ்சுடர்தொடையோமலரும்
என்றிவைவெண்கலிப்பாவிற்றிலக்கியமேந்திழையே.

இவவுரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியே அம்போதரங்கவொத்தாழிசை
க்கலிப்பாவிற்றகும், வண்ணகவொத்தாழிசைக கலிப்பாவிற்றகும், வெண்கலிப
பாவிற்றகங்காட்டிய இலக்கியங்களைமுதனினைத்துகொள்க. (யக)

தரவேதரவினைதாழிசைதாமுஞ்சிலபலவாய்
மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தனவாங்கமைத்தோள்
அரவேரகலலகுலம்பேர்நெடுங்கண்வம்பேறுகொங்கைக
குரவேகமழ்குழலாய்கொண்டவான்பெயர்கொச்சகமே.

இ-கை. தரவுகொச்சகக கலிப்பாவும், தரவினைக கொச்சகககலிப்பாவு
ம், சிஃருழிசைக கொச்சகக கலிப்பாவும், பஃருழிசைககொச்சகககலிப்பா
வும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாறுணாததுறறு. தரவேதரவி
னைதாழிசை தாமுஞ்சிலபலவாய் மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தன - எ-து -
ஒருதரவுவந்தும், இரண்டுதரவுவந்தும், தாழிசைசிலவந்தும், தாழிசைபலவ
ந்தும், தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம். தனிச்சொல், சூரிதகமெ
ன்னுமாறுறுப்பும், தமமுணமயங்கியும், வெண்பாவினோடும். ஆசிரியத்தினோ
டுமயங்கியும், வருவனவெல்லாங் கொச்சகக் கலிப்பாவென்று பெயரிட்டுவழ
ங்கப்படும். எ-று. சொல்லினமுடிவினப்பொருண்முடித்தல் எ-து. தந்திரவுத்
தியாகலின் தரவுகொச்சகமுதலாயின அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்
கொள்க. ஒருதரவு வந்தால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தரவிரண்டா
யவந்தால் தரவினைககொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், சிலதாழிசைவந்தால் சிஃ

ஸுழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவெனறும், பலதாழிசைவந்தால் பஃருழிசைக்
 கொச்சகக் ிப்பாவென்றும், தம்முண்மயங்கியும், பிறவறறினோடுமயங்கியு
 ம், வருவ வல்லா மயங்கிசைக்கொச்சகக் கலிப்பாவெனறும், வழங்கப்ப
 டும். தாழு ன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனிச்சொல்லும், சுரிதகமு
 ம், இடைய ட வரபபெறுமெனக்கொள்க. மரபேயியனறுமென்று சிறப்பித்
 தவதினால், வரலாற்றுமுறைமையோடுங்கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறை
 ந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள்வாராவெனற நேரிற்றி
 யறசீரும், ிசைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், ஐஞ்சீரடியும், வந்தோத்தரூழி
 சைக்கலிப்பாக்கீளோடொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக்கொச்சக
 க்கலிப்பாவெனறுவழங்கப்பபடும். எ-று. வாங்கமைத்தோள - குழலாய எ-து.
 மகடேமுனனிலை. கொண்டவானபெயா கொச்சகமே-எ-து. இறுதிவிளக்கெ
 னக்கொள்க. வ-று. “செவ்வப்போ-ஒளித்ததே” எ-து. சுரிதகமில்லாத தா
 வு கொச்சகக்கலிப்பா. “குடநிலை-செனறவாறே” இது தனிச்சொல்லுஞ்சுரித
 கமும், டுறறுவந்ததரவுகொச்சகக்கலிப்பா. “வடிவுடைநெடுமுடி வானவாக்
 கும்வெலற்கரிய, கடிபடுநறுமன்பந்தாச்சாலாககுங்காவலனும், கொடிபடு
 மணிமாடக்கூடலாகோமாளே இது வானவாங்கு, தனிச்சொல், துணை
 வளைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாங், கிணைமலாத்
 தாரருளுமே விதுவிதற்கோர்மாறென்று, துணைமலர்ததடங்கண்ணார் துணை
 யாகக்கருதாரோ. இதுதரவு-அதனால். தனிச்சொல். செவ்வாயப்பேதையிவடி
 றத்தெவ்வாறுங்கொலித்தெண்ணியவாறே” இது இடையிடைத்தனிச்சொற
 பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிறற தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பா. சுரிதகமில்
 லாதது வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. “பருஉத்தடக்கைமதயானைப் பணையெரு
 த்தினமிசைத்தோன்றிக்; சருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னா
 புடைசூழப், படைப்பரிமான நேரினோடும் பரநதுலவுமுறுகினிடைக, கொடி
 த்தானையிடைப்பொலிந்தான்கூடலாகோமாளே. இதுதரவு. ஆங்கொருசார்,
 உச்சியார்க்கிறைவனா யுலகமெலாங் காத்தளிக்கும், பச்சையாரமணிபடைம்பூ
 ட் புரந்தரனுப்பாவித்தார், வச்சிரங்காணாத காரணத்தான மயங்கினோ.—
 ஆங்கொருசார், அக்காலமணிநிராகாத தருவரையாற் பனிதவிாதது, வக்கிர
 னைவடிவழித்தமாயவனுப்பாவித்தார, சக்கரங்காணாத காரணத்தாற சமழ்த்
 தனோ—ஆங்கொருசார், மால்கொண்டபகைதணிப்பான மாதத்திறமயங்
 காச்செங், கோல்கொண்ட, சேவலங்கொடியவனுப் பாவித்தார, வேலதொண்
 டதின்மையால விம்மிதூராய். நின்றனனோ—இவை, மூன்றுநதாழிசை. அஃதா
 ன்று - தனிச்சொல். கொடித்தேர்த்தோனறல்கொறகைக்கோமான், நினைபு
 கழொருவன் செம்பூட்சேள, ன்னறுநனி யறிந்தனர் பலரோதானும், ஐவரு
 ளொருவனைன றறியலாகா, மைவ்வாயானை மடங்காவென்றி, மன்னவன்
 வாழியென்றேத்தத், தென்னவன்வாழிதிருவொடுமபொலிந்தே” இது சுரிதக
 ம். இது நானகடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூன்றும், சுரிதகமுமாய் இ
 டையிடைத் தனிச்சொறபெற்று நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற் சிறி
 துவேறுபட்டு வந்தமையாற சிஃருழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. “தண்மதியே
 ி முகத்தானைத் தனியிடத்துநனிகண்டாங், குண்மதியு முடை நிறையு முடன்

றளர முன்னுட்கட், கண்மதியொப்பிகையின்றிக் காரிகையை நிறைகவர்ந்
து, பெண்மதியின்மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ. இதுதரவு. இளநல
மிவள்வாடவிருமபொருட்குப்பிரிவாயேல. தளநலமுகைவெண்பற்ருழ்துழறள
ர்வாளோ—தகைநலமிவள்வாடத்தருமபொருட்குப் பிரிவாயேல, வகைநலமிவ
ள்வாடிவருந்தியிலிருப்பாளோ—அணிநலமிவள்வாட வருமபொருட்குப்பிரி
வாயேல. மணிநலமகிழ்மணிமாசோடுமடிவாளோ—நாமபிரியேமினிவென்று
நறுதுதலைப்பிரிவாயேல, ஒம்பிரியோமெனவுரைத்தவுயாமொழியுமபழுசாமோ.
குஃ தளித்தீரடோளாயகொயபுனதகிறகூ—தள, அனறளித்தவருண்மொ
ழியாலருளுவதுமருளாமோ—சிலபகலுமுடியககாறசிலம்போலிசசீறடிப்பரவி
ப், பல்பகலுநதலையளித்தபணிமொழியும பழுதாமோ. இவையாறுநதாழிசை.
எனவாவகு, தனிச்சொல். அருமபெறலிவளினுந தருமபொருள, பெ
ருமபெறலரியனவெறுக்கையுமறறே. அதனால், விழுமியதறிமதிவாழி, கெழு
மியகாதலிற் றருமபொருளசிறிதே” இதுசுரிதகம. நாலடித்தரவும், இரண்ட
டித்தாழிசையாறும, தனிச்சொல்லும, நானகடிச் சுரிதகமுமபெறுவநத
புழுழிசைக கொச்சகக்கலிப்பா—“ம ரிகளாநெடுமுடிமாயவனுநதம்முனும
போன, றண்கிளாநெடுங்கடலுங்கானலுநதோனறுமால, றுரை நிவநதவைய
ன்ன நொயப்பறைய சிறையன்னம், இரையநதிறைகூரு மேமருசார துறை
வகேள். மலையெனமழையென மருசெனத்திணைபொங்கிக், கனலெனக்காற
றென ககடிதுவநதிசைப்பினும், விழுமியோவெருளிபோல்வேலாழியிறக்கலா,
தெழுமுநநீபாரதொழுகு மேமருசார துறைவகேள். இவை இரண்டுநதரவு
கொடிபுனாயுதுழைதுசிப்பிற் குழைக்கமாநததிருமுகத்தோள, தொடிநெகிழந
த்தோள்கண்டு துறவலனையென்றியால். கணகவருமணிபைம்பூட்கயில்க
வையசிறுபுறத்தோள, தெண்பணிநீருகககண்டு தெரியலனே யென்றியால்.
நீர்பூத்தநிரையிதழக்கணினொசுநதபுருவத்தோள், பீர்பூத்ததுதலகண்டும பி
ரியலனையென்றியால். கணைவரலாற்றிருகரைபோறகைநிலலா துண்ணெகிழந
து, கணையுமென்னிலைகண்டு நீங்கலனையென்றியால். வீழ்சுடரினையேபோல
விழுமநொயபொறுககலாத, தாழுமென்னிலைகண்டு தாங்கலனையென்றியா
ல். கலங்கவிழநத நாய்கன்போற கணைதுணைபிறிதினறிப, புலம்புமென நிலை
கண்டும போகலனையென்றியால். இவையாறுநதாழிசை. அதனால், தனிச்
சொல், அடுமபழிலிறுமி னெடுமபணை மிசைதொறும, கொடும்புறமடலிடை
யொடுங்கினதருகு. செறிதருசெருவிடை யெறிதொழிலினையவா, நெறிதரு
புரவியினமறிதருநதமில். அரசடைநிசாபடைவினாசெறிமுரசென, றுறாவ
ருதியையொடுக்காபொருகடல். அலங்கொளியவிசுட ரிலங்கொளிமலாதொ
றுங், கலந்தெறிகாலொடு புலம்பினபொழில். இவைநான்குமராகம். வீடாஅ
துகழலுமெனவெளவளையு^{தெய்வ}பாயமன், கெடா அதுபெருகுமென^{தெய்வ}தேகண
மையு நிறுப்பாயோ, ஒல்லாதுகழலுமென் னொளிவளையுருசெறிப்பாயமன், நி
ல்லாதுபெருகுமென னெருசமு நிறுப்பாயோ தாங்காதுகழலுமென் றகை
வளையுநதவிறபாயமன், நீங்காதுபெருகுமென^{தெய்வ}னெருசமுநிறுப்பாயோ. மற
வாதவன்பினேன் மன்னிற் குமாறுரையாய, துறவாததமருடையேன் றுயர்தீ
ருமாறுரையாய. காதலாரமாரின்பிக்காமக்குமருநதுரையாய. ஏதிலாதலை

சாய யானுயயுமாறுரையாய். இணைபிரிந்தார்மாரபினதி யின்பக்குமருநதுரை யாய. துணைபிரிந்ததமருடையேனறுயர்தீருமாறுரையாய். இவையாறுநதாழி சை. எனவாங்கு, தனிச்சொல. பகைபோனறதுதுறை. பரிவாயினகுறி. நகை யிழந்ததுமுகம். நனிநாணிற்றுளம். தகையிழந்தனதோள. தலைசிறந்தது யார். புகைபரந்ததுமெய். பொறையாயிற்றேனையா. இவைஇருசீரோரடியெ ட்டப்போதரங்கம். அதனால், தனிச்சொல இனையதுநினையால அனையது பொழுதால, நினையலவாழி தோழிதொலையாப, பனிபொருட்கழிகவுணசண்ட, எ ன்னொடுகழிதவித துன்னியநோயே" இதுசுரிதகம். இது தரவிரன்மொழி தாழிசையாறும, தனிச்சொல்லும், அராகம் நான்கும், பெயரத்தம் ஆறுதாழி சையும், தனிச்சொல்லும், இருசீரோரடியெட்டம்போதரங்க வறுபபும்பெற று நான்கடி ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிறறுக்கலிககோதபபட்ட ஆறுறுபபும், மிக் கும், குறந்தம், பிறழந்தம், உறழந்தம், மயங்கியும், வந்தமையான் மய ங்கிசைக் கொச்சககலிப்பா. வெணபாலினோடும, ஆசிரியத்தினோடுமவந்த மயங்கிசைக் கொச்சககலிப்பா யாப்பருங்கலவிருத்தியுள்! காமர்கடுமபுன லென்னும் பழம்பாடிறகண்டுகொள்க. இன்னுமரபே பியனறுமென்று சிற ப்பித்தவதனால், ஒருபோகுமுதலா வுடையனவறறையெல்லாமிதனாற பெயா கொடுத்தக கொச்சகமென்று வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. என்னை? "எருத் தியலினறி யிடைநிலைபெற்று, மிடைநிலையினறி யெருத்துடைத்தாய, மெரு ததமிரட்டித்திடைநிலைபெற்று, மிடையதிரட்டித் தெருத்துடைத்தாய, மிடை யுமெருத்து மிரட்டுறவந்து, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையாறு, மடக்கியல் காறு மமைந்தவறுபபிற, கிடக்கை முறைமையிற கிழமையதாயுந, தரவொ டிதாழிசை யம்போதரங்க, முடுகியலபோக்கியலெனறிவையெல்லா, முறைத டுமாற மொழிந்தவையினறி, யிடையிடைவெணபாசிலபலசோந்து, மறறும் பிறபிறவொப்புறுப்பிலலன, கொச்சகமென்னுங் குறிப்பினவாகும்" என்றா ளாக்கைபாடினியார்! "தரவேதரவினை தாழிசைசிலபல, வரனமுறைபிறழ வய ற்பாமயங்கியுந, தனிச்சொறபலவாயிடையிடைநடந்து, மொத்தாழிசைக்கலி யுறுபபினிறபிறழ, வைத்தமுறையானவண்ணகவிறுவாய, மயங்கிவந்தனவு மி யங்குநெறிமுறைமையிற, கொச்சககலியெனக்கூறினாபுலவா" "ஒதபபட்ட வறுப்புவகையெல்லா, மேதபபடாமற கலிக்கியலபெயது, மிக்குங்குறைந்தும் பிறழந்துமுறழந்தும், வண்ணமுமடியுநதொடையுமயங்கியு, மடுக்கியலந்தந தொடுத்தனபலகியுந, கலிவயிறகடிந்த சீரிடைமிடைந்து, நாறசீரிந்ததீரொ டிசிவணியு, முச்சீரிருசீ ரம்போதரங்க, மச்சீரமுடிவிடையழிவிலதமுவியுந, கொச்சககலியெனக்கூறவுமபடுமே" கூறியவுறுபபிறகுறைபாடின்றித், தேநி யவிரணடுந தேவபாணியுந, தரவேயொழியினுந தாழிசையொழியினு, மிருவ துதைமுத்திறத்தெண்ணே நீங்கினு, மொருபோடுதன்ப வுணாந்திசினோ" என றுநாக்கலின்! "தரவினருகித்தாழிசைபெற்றுந, தாழிசையினறித் தரவுடைத்தா கியு, மெண்ணிடைபிட்டுச்சினனங்குனறியு, மடுக்கியலினறியடி நிமிர்ந்தொழு கியும், யாப்பினும்பொருளினும்வேறறுமையுடையது, கொச்சகவொருபோகா குமென்ப" என்றார் தொலகாப்பியனா. இவற்றிற கிலக்கியம் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

குடநிலைத்தன்செல்வப்போக்கதககண்ணன்றவுகுனரு
வடிவுடையாகுநதரவினைமன்னும்பருஉததடக்கை
இடமிகவாஞ்சிஃருழிசைதணமதியோபலவாய
மடலவிழ்கோதைமணிகிள்ராகுமயங்கிசையே.

இவவுரைச் சூத்திரக்: கையினவழியே கொச்சககலிப்பாககட்டுக்தா
ட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொளக,

‘அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற
கடிதலில்லாககலித்தாழிசையாகுங்கலித்துறையே
நெடிலடிநான்காயநிகழ்வதுநேரடியிரீரண்டாய்
விடினதுவாகுமவிருத்தநதிருத்தகுமெலலியலே.

இ-கை. கலித்தாழிசையும, சலித்துறையும, கலிவிருத்தமுமாமாறுணாத
து-றறு. அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற கடிதலில்லாகக
லித்தாழிசையாகும. எ-து. இரண்டடியும், பலவடிதும்வந்து, ஈற்றடிமிககு, அ
லுலாதவடிதமமுளொத்தும், ஒவ்வாதுமவருவது கலித்தாழிசை. எ-று. கடித
லில்லாக கலித்தாழிசையெனறுசிறப்பித்தவதனால், ஒருபொருண்மேனமுனற
பிக்கிவருவது சிறப்புடை வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொளக. வ-று.
“கொயதினைகாததுங் குளவியடுக்கததெம, பொயதறசிறுகுடி வாரனீயையந
லம்வேணடின. ஆய்தினைகாதது மருவியடுக்கததெம மாசிலசிறுகுடி வாரனீ
யைய நலமவேணடின. மென்றினைகாதது மிகுபூங்கமழ்சோலைக், குன்றசசி
றுகுடில வாரனீயையநலமவேணடின” இவையிரண்டடியாய ஈற்றடிமிககு ஒ
ருபொருண்மேல் முனறபிக்கி வந்ததனால் கலித்தாழிசை. “வாளவரிவேங
கைவழங்குஞ்சிறுநெறியெங், கேள்வருமபோதி னெழாலவாழிவெணடிங்காள
கேள்வரும்போதி னெழாலாயக்குறூலியரோ, நீளவரிநாகத தெயிறேவாழிவெ
ணடிங்காள” இஃதுஈற்றடிமிககு ஏனையடிமுனறுமொத்துவந்தகலித்தாழிசை.
அளவுதது மென்றவுமமையால ஈற்றடிமிககு ஏனையடியொவ்வாதுவரப்பெ
றுமெனவுங்கொளக. “பூண்டபறையறையப பூதமருள, நீண்டசடையானுடு
மே, நீண்டசடையானுடுமெனப, மாண்டசாயனமலைமகளகாணவேகாணவே”
இஃதீற்றடிமிககு இரண்டாமடிமுறைநதுமுதலடியும், முன்றாமடியும், ஒத்துவ
ந்தகலித்தாழிசை. சீர்வரையறுத்திலாமையால எனைத்துச்சீரானுமடியாயவர
ப்பெறுமெனக்கொளக. என்னை. “அடியெனைத்தாகியுமொத்துவந்தளவிற, க
டையடிமிகுவது கலித்தாழிசையே” என்பதியாப்பருங்கலம். “அந்தடிமிககுச
சிலபலவாயடி, தந்தமுளொப்பனதாழிசையாகும்” என்குறிக்கலித்த
றையேநெடிலடிநான்காயநிகழ்வது. எ-து. ஐஞ்சீரடிநான்காய்வருவதுகலித்து
றை. எ-று. வ-று. “யானுநதோழியுமாயமுமாபிறதுறைநண்ணித், தானுநதே
ரும்பாகனும்வந்தென்னலனுண்டான, தேனுமபாலும்போலவனசொல்லிப பிரி
வானேல்,கானும்புள்ளுங்கைதையுமெல்லாங்கரியனறே” “வென்றானவினையின
நீங்கினின்றா” இவைநெடிலடிநான்காய்வந்தகலித்துறை. என்னை. “நெடிலடி
நான்காய் நிகழ்வதுகலித்துறை” என்பதியாப்பருங்கலம். “ஐஞ்சீரடியினடித்
தொகை நான்மையோ, டெஞ்சாதியன்றனவெல்லாங்கலித்துறை” என்ற
க- இதைப்பா

கலின். நேரடியீரிரண்டாயவிடினதுவாகும்விருத்தம். எ-து. நர்தீரடிநான்
காய்வருவது கலிவிருத்தம். எ-று. திருத்தகுமெல்லியலே- எ-து-மகடேமுன
னிலை. வ-று. “வேய்தலைநீடியவெள்ளிவிலங்கலில், ஆயதலிலொன்சடராழியி
னான்றமர், வாயதலினின்றனர்வந்தனைமன்னரமுன, நீதலைசென்றுநை நீளக
டைகாப்போய.”- “தெம்பமுத்தினிய-தவளமாடமே” எனனை “அளவடிநான்
கிண்கலிவிருத்தம்மே” என்பதியாப்பருங்கலம்.

கொய்துணையாயதினைமெனநினைவாள்வரிபூண்டபறை
எய்தித் தாழிசையானுமவென்றானுங்கலிததுறையே
மைதிகழேர்திவரிநெடுங்கண்ணவனமுலையாய
மெய்தருவேய்தலைதேமபமுத்தெனபவிருத்தங்களே.

இவவுரைச்சூத்திரக்காரிகைபின்வழியே கலிப்பாவினங்கட்குக் காட்டி
புலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (யங)

குறளடிநான்கினமுனொருநகாழிசைகோதில்வஞ்சித்
துறையொருவாதுதனிவருமாயவடிநசிந்தடிநான்
கறைதருகாலையமுதேவிருத்தந்தனிசசொலவநது
மறைதலிலவாரத்தினுலிறுமவஞ்சிவஞ்சிகொடியே.

இ-றக. வஞ்சித்தாழிசையும, வஞ்சித்துறையும, வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்சி
ப்பாவிற்சீரூமாறுமுணாதது-றறு. குறளடிநான்கினமுனொருநகாழிசைகோதி
ல்-எ-து-இருசீரடிநான்காயமுனறுசெய்யுள் ஒருபொருண்மே லிக்கிவருவுன
வஞ்சித்தாழிசையாம். எ-று. கோதிலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அ
வையொருபொருண்மேல் மூன்றிக்கியல்லது வாராவெனக்கொள்க. வ-று.
“மடப்பிடியைமகவேழம், தடக்கையானவெயினமறைக்கும், இடைச்சுரமிற
ந்தார்க்கே, நடக்குமெனமனனேகாண. பேடையயிருமபோததுத, தோகை
யானவெயினமறைக்கும், காடகமிறந்தார்க்கே ஓடுமெனமனனேகாண. இரு
மபிடியையிலவேழம், பெருங்கைபானவெயினமறைக்கும், அருஞ்சுரமிழந்தா
ர்க்கே, விருமபுமெனமனனேகாண” இவைஇருசீரடிநான்காய ஒருபொருண்
மேனமூன்றிக்கிவந்தமைபால வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித்துறை யொருவாது
தனிவருமாயவிடின-எ-து-இருசீரடிநான்காய ஒருபொருண்மெல்லொன்று வ
ருவதுவஞ்சித்துறை. எ-று. வ-று. “மைசிறநதனமணிவரை, கைசிறநதனகாந
தனும், பொய்சிறநதனாகாதலா, மெய்சிறநதிலாவிளங்கிழாய” இதுகுறளடி
நான்காப் ஒருபொருண்மேற்றனியே வந்தமைபாண வஞ்சித்துறை. எனனை.
“குறளடிநான்கையிற கோவைமுனறுப, வருவனவஞ்சித் தாழிசை, னிவரிற்,
துறையெனமொழிப துணிகிசினுள். எனமுராகலின சிந்தடிநான்கறைத
ருகாலைவிருத்தம்-எ-து. முச்சீரடி நான்காயவருவது வஞ்சிவிருத்தம்-எ-று.
து-று. “சொலையாரநதசுரத்திடைக, காலையாகழலாபபவும், மாலைமாரபண
வருமாபின், நீலவுண்கணிவள்வாழுமே” இது சிந்தடிநான்காய் வந்தமைபா
ன் வஞ்சிவிருத்தம். எனனை “சிந்தடிநான்காய்வருவனவஞ்சி, யெஞ்சாவிரு
த்தமெனமனாபுலவா” என்பதியாப்பருங்கலம். தனிச்சொலவநது மறைதலி
ல்வாரத்தினுலிறும்வஞ்சி-எ-து-குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிந்தடிவஞ்சிப்பாவும்,

தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிறும்-எ-று. மறைதலிலவாரமென
று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிறுவதல்லது வெள்ளைச்
சுரிதகத்தா லிறப்பெருதெனக்கொள்க. வ-று (பூநதாமனானனும்) குறள
டிவஞ்சிப்பாநாளுமென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிறவா
றும. (1) “கொடிவாலனகுருநிறத்தனகுறுநதாளன, வடிவாளெயிறழலுளையன
வளஞ்சிரன, பணையெருத்தினிணையரிமானணையேறித், துணையிலலாத் துறவு
நெறித் கிறைவஞ்சி, எயினடி வணினிதிருநகெல்லோராகும், பயிலபடுவினை
பத்திழைப்பிடுசெப்பினோன, புணையெனத், திருவுறுதிருநத்திசைத்தாழ், விரி
வுறுநாற்கதிவீடுநனியெளிதே” இச்சிந்திடுஞ்சிப்பா. புணையென்னுந் தனிச்
சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிறவாறு வகண்டிகொள்க. என்னை? “துறு
தலிச்சயனவஞ்சிமற்றவை, யாபந்ததனிச்சொல்லாடகவலின்றமே எனபதி
யாபபருங்கலம்” அமுதே எனபதும், வஞ்சிககொடியேஎனபதும், மகடேமு
ன்னிலை.

மடப்பிடிபேடையிரும்பிடிவஞ்சியின றுழிசையாம

வடிபபுரைகண்ணினலலாயமைசிறந்தனவான றுறையாம்

தடபபெருஞ்சோலைவிருத்தமதாருநதயங்குஞ்சிக

கொடித்தொடி-பூநதாமனாகொடிவாலனுதாரணமே.

இவ்வரைச் சூத்திரக்காரிகையினவழியே வஞ்சிப்பாவினங்கட்டுக்காட்டி
ய இலக்கியங்களை முசுனினைத்துக்கொள்க. (யச)

பண்பார்புறநிலைபாங்குடைகைக்கிளைவாயுறைவாழ்த்

தொண்பாசசெவியறிவென்றிப்பொருண்மிசையுனமில்லா

வெண்பாமுதல்வந்தகவல்பின்னாகவளையுமென்றால்

வண்பான்மொழிமடவாய்மருட்பாவென்னும்வையகமே.

இ-கை. மருட்பாவாமாறுணாதது-றறு. இதனபொழிப்பு, புறநிலைவாழ
தும், கைக்கிளையும், வாயுறைவாழ்ச்சுதும், செவியறிவுறுஉமென்னும், நான்
குபொருண்மெனும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரியமீருகவருமெனின அதனைம
ருட்பாவென்று வழங்குவர் புலவர்-எ-று. வண்பான்மொழிமடவாய-எ-து.
மகடேமுன்னிலை. என்னை? “வெள்ளைமுதலா வாசிரியயிறுதி, கொள்ளத்தொ
டுப்பது மருட்பாவாகும்.” எனாராகலின். வ-று (1) “தெனறலிடைபோழ்நதுதே
னார்நறுமூல்கை, முன்றினமுகைவிரிய முகதநீர்த் தண்கோளுாக, குன்றமார்த
கொல்லேற்றூன்ற புறங்காப்ப, என்றும் தீராநண்பிறதேவா, சோசாலசெலவ
மொடுபொலிமதிசிறந்தே” இதுவழிபடுதெய்வநிறபுறங்காப்பப்பழிதீரசெல்வ
மோடொருகாலைக்கொருகாறசிறந்து பொலிமினெனறமையாறபுறநிலைவாழ்த்
துமருட்பா-என்னை? “வழிபடுதெய்வநிறபுறங்காப்ப, பழிதீரசெலவமொடுவ
ழிவழிசிறந்து, பொலிமினென்னும் புறநிலைவாழ்ததே, கலிநிலைவகையும் வஞ்
சியும்பெறு” எனார் கொல்காப்பியனார்.— (2) “திருநுதலவேர் வரும்புநதேங்
கோதைவாடும், இருநிலஞ்சேவடியுநதோயும், அரிபாரத, சேயிதமுணகணுமி
மைக்கும், ஆகுமற்றிவளகலிடத்தணங்கே” இது துணிதலை நுதலிய வொரு
தலைக்காமமாதலிற்கைக்கிளைமருட்பா. என்னை? “காட்சிமுதலாக்கலவியினு

ருதலை, வேட்கையிறபுலம்புதல்கைக்கிளையதுதான், கேட்போரிலலாக்கிளவி
 களபெறுமே” என்றாராகலின். “பலமுறையுமோம்பப் படுவனகேணமின்,
 சொலனமுறைக்கட்டோன்றிச்சுடர்மணித்தேருந்நது, நிலமுறையினுண்டநிக
 ரில்லாமாட்டுஞ், சிலமுறையலலதுசெவ்வங்கணிலலா, இலங்குமெறிபடையு
 மாற்றலுமனபும், கலந்ததங்கலவியுநதோற்றமுமேனைப, பொலன்செயபுனைக
 லனொழுவவாறனாலும், விலங்கிவருங்கூறறைவிலககலுமாகா, அனைத்தாதனீயி
 ருங்கர்ணமர், நினைத்தகக, கூறியவெமமொழிபிழையாது, தேறிநீரொழுகிற
 சென்றுபடனறருமே” இது மெய்ப்பொருளசொன்னமையாலு வாயுறைவா
 ழுத்துமருட்பா. எனனை “வாயுறைவாழத்தேவயங்கநாடின, வேம்புகடுவும்
 போல வெருசொற, ருங்குதலினி வழிநனிபயககுமென், ரோமபடைக் கிள
 வியின வாயுறுத்தனறே” என்றார் தொல்காப்பியனார். “பலயானைமன்னாரு
 ருங்கவமருழநது, கொலயானைத்தேரொடுங்கோட்டநதுநல்ல, தலையாலங்கா
 னமபொலியத்தொலையாப, புகளமபாபுககாற்றிப்பகைஞர், அதிகளம்வே
 ட்டோனமருகவடுதிறல, ஆளநிமிர்தோடபெருவழுதியெஞ்ஞானும், ஈரமு
 டையையா யெனவாயச சொறகேட்டி, உடையவுழுவரை நெஞ்சனுங்கக்கொ
 ண்டு, வருகாலுழவாககுவேளாண்மைசெய்யல, மழவரிழைககும்வகாக காணி
 தியீட்டம, காட்டுமமைச்சரையாற்றத்தெளியல, அமைத்தவரும்பொருளாற
 னறிவெளவல், இனத்தைப்பெருமபொருளாசையாறசென்று, மன்றமறுகவ
 கழாதியெனதும், மறப்புறமாகமதுளையாரோம்பும், அறப்புறமாசைப்பட்டே
 றகவறத்தால, அவையாக்கொடுநாத திருத்தநவையாக, நடடார்முழிச்சித்த
 யாதியொட்டார, செவிபுதைக்குநதீயகடுஞ்சொறகவியுடைத்தாயக், கற்றார்க்
 கினனாக்கிலலாககடிநதொழுகிச், செற்றாசசெறுத்ததுநிற சோந்தாரையாக்
 குதி, அற்றமறிநதவறிவினாய, மற்றும், இவையிவைவீயா தொழுகுநிலையாப்,
 பொருகடலாடை நிலமகள், ஒருகுடைநீழற்றுஞ்சுவண்மனனே” இதுவியப்
 பின்னி, உயாநதோகண்வியநதொழுகுதலகடனெனவரசாககுரைத்தழைய
 செவியறிவுறுஉமருட்பா. எனனை “செவியுறைதானே, பொங்குதலினிப்பு
 னாயோநாபப, ணவிதலகடனெனச் செவியுறுத்தறறே. என்றார் தொல்காப்
 பியனார்.—எனறிப்பொருணமிசையென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், இந்
 நானகுபொருணமேலுமன்றி மருட்பா வரப்பெறுதெனக் கொள்க. எனனை
 “புறநிலைவாயுறை செவியறிவுறுஉவெனத, திறநிலைமுனறுநதிண்ணிதிறறெரி
 யின், வெணபாவியலினு மாசிரியவியலினும், பண்புறமுடியும் பாவின்வெனப்”
 என்றார் தொல்காப்பியனார். பண்பாபுறநிலை யென்றும், ஒண்பாச்செவியறி
 வென்றுஞ் சிறப்பித்தவதனால்—புறநிலைவாழத்தும், வாயுறைவாழத்தும், செ
 வியறிவுறுஉம்இவ்வாறன்றி வெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயுமவரப்பெறு
 ம். கலியும், வஞ்சியுமாய், வரப்பெறு வெனக்கொள்க.—எனனை “கலநிலைவ
 கையும் வஞ்சியும்பெறு, வாயுறைவாழத்தே யவையடக்கியலே, செவியறிவு
 றுஉமெனறவையுமன்னே” என்றாராகலின். பாங்குடைக்கைக்கிளையென்றுசி
 றப்பித்தவதனால், கைக்கிளையெல்லாப்பாவானும் வரப்பெறும், மருட்பாவே
 யாய்வருகவெனனும் யாப்புறவிலலையெனதும், கைக்கிளையெண்பாமுதலாக
 வாசிரியமீருகவரும்வழி ஆசிரியவடி யிரண்டேயாய அவற்றுள் ஈற்றயலடி

முச்சீராயவருமென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்துவருவனசு
மனிலைமருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பாவென்றும், வழங்க
பபபிம். ஊனமில்லாவெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்றுவண்ணம்
விரவந்துவெள்ளை வண்ண மெல்லாவண்ணத்தன்னுஞ் சிறப்புடைத்தாய், மங்
கலமரபிறராய, அவவாறேவேறுததனையும், அடியும், சீரும், விரவாமையால்,
எல்லாப்பாவினுளளும் வெண்பாசிறப்புடைத்தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்
பது அறிவித்தற்குவேண்டப்பட்டது வேதவாயமேனமகனும் வேதன்மட
மகனும், நீதிபுறசோநது நிகழ்ந்தநெடுங்குலம்போல், ஆதிசால்பாவுமரசர்வி
யனபாவும், ஒதியவாறோதமருட்பாவாயோங்கிறே" பண்ணுநதிறமும்போற்
பாவுமினமுமாய், வண்ணவிகற்பவகைமையாற, பண்ணின் திறம்விளரிக்கில்ல
போற்செபபலகவல், இசைமருட்கு மில்லையினம." இவற்றைவிரித்துரைத்து
கொள்க.

தென்றலிடையுநதிருநுதல்வேர்வரும்பன்முறையென்

றென்றியபாவும்பல்யானையுமென்பவொண்போதமைநத

பொனநிகழோதிபுறநிலைகைக்கிளைவாயுறைவாழத

தென்றிவற்றிறகுஞ்செவியறிவிறகுமில்லக்கியமே.

இவவுரைச்சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பாநானகிற்குங்காட்டிய
இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (௨௫)

வெண்பாவளம்படவீரடியொன்றுடனேரிசையும்

கணபானல்போனமயிலநதமினமூன்றுங்கடைதருக்கி

நணபாதரவொன்றசைதரவேயடியோடுகுறள

பண்பாபுறநிலைசெய்யுளியலென்பபாவலரோ.

இரண்டாவது - செய்யுளியல்

முறறிற்று.

மூன்றாவது

ஒழிபியல்.

சீருந்தளையுஞ்சிதையிற்சிறியஇஉஅளபோ

டாருமறிவரலகுபெறுமையைகாரநைவேல்

ஒருங்குறிலியலொற்றளபாய்விடினோரலகாம்

வாரும்வடமுந்திகமுமுகிழ்முலேவாணுதலே.

(என்பது காரிகை.)

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்யுளிய
லுள்ளும், சொல்லாதொழிந்தவைகளை யுணரத்தினமையால், ஒழிபியலென்னு
ம்பெயர்த்து. இவ்வியலுள்-இக்காரிகை யென்னுதலிற்றோவெனின். ஒருசாரொ
ழுத்துகட் கெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று. சீருந்தளையுஞ்சிதையிற்சிறி
யஇஉஅளபோடாருமறிவரலகுபெறுமை. எ-து. சீருந்தளையுங்கெடவந்தவி
டததுக் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், உயிரளபெடையும், அலகுகாரி

யம்பெரு. எ-று. ஒற்றளபாய்விடினோரலகாமென்றுரைத்தமையால், ஈண்டு யிரளபெடைகொள்ளப்பட்டது. ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஒற்றியல்பினவாய்நிற்கும், உயிரளபெடைகள் நெட்டெழுத்தியலினவாய்நிற்கும், அலகிடுமிடத்தெனக்கொள்க. எனவே எதிராதுமறுத்தலென்னும் இலக்கணத்தாற் சீருநதனையுநதிருநதநிறபுழிச்சிறியஇஉஅளபோ டாருமறிவரலகுபெறுமென்பதாயிற்று. இன்னும், ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவையலகுகாரியம்பெறுமன்பாது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், குற்றெழுத்தினபயத்தனாம. உயிரளபெடை யலகுகாரியம்பெறுமாறு தங்காரிகையுட் போகச்சொல்லுதும். வ-றுசிறுநன்றியின்றிவாககியாளுசெயதக்காளுளைப, பெறுநன்றிபினனும்பெரிதென, நுறுநன்றி, தானவாயச்செயவதுநதானமனறென்பவே, வானவாழுள்ளததவா” இதனுள், இனறிவாக்கியாமென்புழி, குற்றியலிகரமவந்துவெண்பாவினுளவருசியுரிசசீராயிற்று. வெண்பாவினுள் வருசியுரிசசீர் விரவுமென்னும, ஒத்திலலாமையால், வெண்பாவழியநிற்குமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகளையச்சீர்சிதையாதாம். “குழலினிதியாழினிதென்பதமமக்கள், மழலைச்சொற்கேளாதவா. — அருளல்லதியாதெனிற கொலலாமைகோறல், பொருளல்லதவலுன்றினல்” இவற்றுள், குழலினிதியாழினிதென்புழி, ஆசிரியத்தனையும், அருளல்லதியாடுநில, எனபுழிக்கலித்தனையுநதட்டு வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போளுகனிபுகிறபுலலாதயற்றனையென்னும், இலக்கணத்தோடும், வெள்ளையுட் பிறத்தனவாராவல்லன, வெல்லாத்தனையுமயங்கியும்வழங்கும். எனனுமிலக்கணத்தோடும், மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகளையச் சீருநதனையும் சிதையாவாம். இனிக்குற்றிய லுகரத்திறகுச்சொல்லுமாறு. “கொன்றுகோடுநீடுகுருதிபாயவும், சென்றுகோடுநீடு செழுமலை பொருவன, வென்றுகோடுநீடுவிறலவேழம, என்றுமூடுநீடுபிடியுளபோலும். அதனால், இண்டிடையிரவிவணெறிவரின், வண்டுணகோதையுயிரவாமுலளே.” இவ்விருசீரடிவஞ்சிபபாவினுட் குற்றுகரமவந்து ஐந்தசைச்சீரும, ஆறசைச்சீருமாயின, இவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்திலலாமையிற் குற்றுகரத்தைஇவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகளையச் சீருநதனையுஞ்சிதையாவாம். இனி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. “பலலுககுத்தோற்ற பனிமுல்லைபைங்கிளிகள், சொல்லுக்குத்தோற்றநின்னநதோன்றினவால், நெல்லுக்கு, நூரோஒறு நென்பாணுடங்கிடைக்குமென்முலைக்கும், மாரோமாலன்றளநதமண்” இதனுள் நூரோஒறுநென்புழிப பண்டமாற்றினகண் அளபெடையறுகரணம்வந்து வெண்பாவினுள் நாலசைச்சீராயிற்று. அவ்வாறுவருகவென்னும் ஒத்தில்லாமையால் இவ்வாறலகிட்டு உதாரணவாய்பாட்டால், ஓசையூட்டுமபொழுது ஓசையுண்ணுது செப்பலோசைபிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போலக்கொண்டு அலகிடச்சீரும்த்தனையுஞ் சிதையாவாம். வெ “இடைதுடங்கவீர்ங்கோதைபின்ருழுவாட்கண், புடைபெயரப்போழ்வாயதிறந்து, கடைகடையில், உப்போஒவெனவுரைத்து மீள்வாளொளிமுறுவற், கொப்போநீர்வேலியுலகு”

இதனுள் உப்போஒவென் புழிபபண்டமாற்றினகண் அளபெடை யறுகரணம்
வநது கலித்தளைதட்டு வெணபாவழியநிற்குமாதலின் ஈணியிரளபெடையை,
இவ்விலககணத்தால அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தேபோலக்கொண்டு அ
லகிடத்தளைசிதையாதாம. இனிக் குற்றியலிகர குற்றியலுகரஙகள், குற்றெழு
த்தேபோலநின் றலகுபெறுமாறு. வெ ிவநதுநீசேரினுயிவாழும்வாராக்கால,
முந்தியாயபெயத வளைகழலும்,முந்தியாங், கோளானே கண்டநங் கோல்குறி
யாமின்னுமோர் நாளானேநாமபுணருமாறு” இதனுள்-வநதுநீயெனபுழிக்குற
றியலுகரமும், முந்தியாலெனபுழிகுற்றியலிகரமும், வந்து சீருநதளையுந்தி
நதிநிறபுழிக்குற்றெழுத்தினபயததவாய் அலகுபெற்றவாறு “கண்டுகொள்க. எ
னனை” “தளை சீர்வண்ணந தாங்கெடவரினே, குறுகியலிகரமுங் குற்றியலுகர
மு, மளபெடையாலியுமலகியலபிலவே” எனபதியாபபருங்கலம். ஐகாரநைவே
லோருங்குறிலியல-எ-து- ஒன்றாமாததினையெனறோதப்பட்டஐகாரக்குறுக
கமகுற்றெழுத்தேபோலக்கொண்டு அலகிடபெறும-எ-று. ஒருமெனபதிடைச்
சொல-எனனை” “குறுமையெழுத்தினியலபேயைகாரநெடுமையினீங்கியககால்”
ஏன்றாராகலின். வ-று. வெ ிஅனனையையானோவதவமாலணியிழாய், புனனை
யையானோவனபுலநது. நடைக்குதினாயேறிநறுநதாவழுதி, அடைபபை
யாயகோருவெனலும், அடைபபையான, சுள்ளற்சிறுகோல கொடுத்தான ற
னைபபெறினும், கொள்ளாதியாங்காண்டலை. கெண்டையெவென்றகிளொ
ளியுண்களுள், பண்டையளலளபடி” எனனும் இவற்றுள்-ஐகாரக்குறுககம,
குற்றெழுத்தேபோலக் குறிலோடும், நெடிலோடுங்கூடிநின்று நிரையசையா
யினவாறும், தனியேநின்று நேரசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க. ஒற்றளபா
யவிடினோரலகாம-எ-து-ஒற்றுக்கள அளபெழுநதவிடத்துநேரசையாம-எ-று.
எனனை” “ஆயதமுமொற்று மளபெழநிறபுழி,வேறலகையதுமவிதியினவாகும்”
என்றாகாககைபாடினியார். அளபெழாதவிடத்துஒற்றுக்கள அலகுபெறுதென்
புதாம் எனனை” “தனிலையொற்றிவைதாமலகியலா, வளபெடையல்லாககாலை
யான. ஈரொற்றியினுமொற்றியினு, மோரொற்றியலவெனமனாபுலவா. என
றாராகலின்.கார்க்கடல-காரச்சேதம்-கதாச்செநநெல-கடாயக்கன்று-என, ஈ
ரொற்றுடனிலையாயநிறபினுங் குற்றெழுத்தின் பயததவாயலகுபெறுதெனபது
உம், ஒற்றளபிபுழினும், மறறோருமுத்தினோடுங்கூடி நிரையசையாகாதெனப
துஉம், பெறப்பட்டது. வ-று” “கண்ணடனெனககண்டுங்கேட்டிம்—வெ.
கண்ண்கருவினைகார்முலலைகூரொயிற்று,பொன்னபொறிசுணங்குபோழ்வாயிலவம
பு, மின்னனுழைமருங்குன மேதகுசாயலாள், என்னபிறமகளாமாறு. எஃஃஃ
கிலங்கியகையராயினனுயிர், வெஃஃஃகுவார்க்கிலலைவீடு” இவற்றுள்-ஒற்றும்,ஆ
யதமும், அளபெழுநதுலகுபெற்றவாறுகண்டுகொள்க. வாரும்வடமுந்திக
முழுகிழமுலைவாணுதலே-எ-து-மகடேமுன்னிலை.

விட்டிசைத்தலலான்முதற்கட்டனிக்குறினேரசையென்
றெட்டப்படாததற்குண்ணுதாரணமோசைகுன்ற
நெட்டளபாய்விடினோநேர்நிரையொடுநேரசையாம
இட்டத்திணைக்குறில்சேரினிலககியமோசிதைவே.

இ-கை. ஒருசார் அசைகட்கெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று-விட்டி-
சைத்தல்லான்முதற்கட்டனிக்குறி நேரசையென்றெட்டப்படாது-எ-து-மே-
ற்பொதுவகையாற்றனிக்குறினேரசையென்றாராயினும், விட்டிசைத்துநின்றவ-
ழியல்லது மொழிமுதற்கணின்ற தனிக்குறறெழுத்து நேரசையாமென் றுடம்-
படப் பெறுது-எ-று. எனவேவிட்டிசையாதவழிமொழிமுதற்கட்டனிக்குறிலகு-
றிலோடு நெடிலோடுங்கூடிநிராயசையாமென்பதாயிற்று. அதற்குணனுதா-
ரணம்- எ-து-வெ-“உண்ணுனொளீநிறுனோங்குபுகழ்செய்யான், துன்னருங்கே-
ளீர் துயர்களையான், கொன்னே, வழங்கானபொருளகாத்திருப்பானேல் அ-
ஈ, இழந்தானென்றெண்ணப்படும்” இதனுள்-அஆ-என்புழியருளினகட் குறிப-
பாய மொழிமுதற்கணின்ற குறறெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவா-
றும், அல்லாதவழி குறிலோடு நெடிலோடுங்கூடி நிராயசையாயினவாறுங்க-
ண்டுகொள்க. வெ-“வெறிகமழ்தண்புறவினவீங்கியுகளு, மறிமுலையுண்ணுமை-
வேண்டிப், பறிமுனகை, அஉமறியாவறிவிலிடைமகனே, நொஅலையினினாட-
டைநீ-அஅவனும் இஇவனும் உஉவனுங்கூடியக்கால, எஎவனைவெல்லாரிகல,
இவற்றின்கட்டனிக்குறின் முதற்கணவிட்டிசைத்துநேரசையாயினவாறு கண்-
டுகொள்க. இவற்றுள்- அஉமறியாவென்பது தற்சுட்டுக்குறிப்புச்சொல், நொ-
ரன்பது செய்வெனச்சத்திறுதிதொக்கு முதனிலைகுறுகியஏவற்குறிப்புச்சொ-
ல். அஇஉஎ என்பன சுட்டுவினாவாகிய குறிப்புச்சொல். ஒட்டப்படாவென்று
மிகுத்துச்சொல்லியவதனான், மொழிக்குமுன்றிடத்தும், விட்டிசைத்துவந்த
குற்றெழுத்து நேரசையாமென்பதுஉம், விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு ஏவல்
தற்சுட்டு வினா சுட்டுஎன்னுமைநதன்கண்ணு மென்பதுஉம், குறறெழுத்துவிட்-
டிசைத்துநின்றவிடத்து மறறோரெழுத்தினோடுங்கூடி நிராயசையாகாதென்-
பதுஉம்பெறப்பட்டது. என்னை-“அஇஉஎஓ இவைகுறிய மறறையவேழ்நெட்-
டெழுத்தா நேரப்படும்.” இதனுண்மொழிக்குமுன்றிடத்தும் விட்டிசைத்துவந்த
குறறெழுத்துநேரசையாயினவாறுகண்டுகொள்க. இவைதற்சுட்டுஏவல்
தவழிக்காண்க.” எனனை-“ஏவல்குறிப்பே தற்சுட்டலவழி, யாவையுநதனிக்-
குறினமுதலசையாகா” என்றாமயேச்சுரார். ஓசைகுன்றெட்டளபாயவிடினே-
ரோ. எ-து. நெட்டெழுத்தளபெழுநது வருமெனினஃது இரண்டுநேரசை-
பாக வைக்கப்படும். எ-று. ஓசைகுன்றவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனா-
ல், முன்றுமாததிரையின மிகவுச்சரிப்பினு நோநேராக வைக்கப்படுமெனக்
கொள்க. நிரையொடுநேரசையாமிட்டத்தினுறகுறிலசேரின். எ-து. குறறெழு-
த்தினோடு புணர்நதநெட்டெழுத்து அளபெழுநதா லவ்விரண்டனையுங்கூட்டி
நிராயசையும் நேரசையுமாக வைக்கப்படும். எ-று. இலக்கியமேர்சிதைவே-
எ-து. “ஏளர்சிதையவழாஅலெழாஅநின், சேயரிசிறதியகண்” இப்பாட்டு நே-
ர்நேராதற்கும்நிராநேராதற்கும இலக்கியமாமென்க. ஏளா-என நேர்நேரா-
யிற்று. அழாஅல், எழாஅ, என்னிராநேராயிற்று. இட்டத்தினுலென்று மிகு-
த்துச்சொல்லியவதனால், பின்னின்றகுறிலோடும், நெடிலோடுங்கூடி அளபெ-
டைநிராயசையாகாதெனக்கொள்க. என்னை-“தனிநிலையளபெடை நோநே-
ரியறறே, யிறுதிநிலையளபெடைநிராநேரியறறே. என்றார்நதத்தனார்.

மாஞ்சீர்கலியுட்புகாகலிப்பாவின்விளங்கனிவந்
தாஞ்சீரடையாவகவலகத்துமல்லாதவெல்லாந்
தாஞ்சீர்மயங்குந்தளையுமதேவெள்ளைத்தன்மைகுன்றிப்
*போஞ்சீர்கனிபுகிறபுல்லாதயற்றளைபூங்கொடியே.

இ-கை. சீருந்தளையுஞ் செயயுளகத்து நிறபதோரமுறைமையுணர்த்து-ற
று: மாஞ்சீர்கலியுட்புகா-எ-து- தேமாபுளிமாவென்னும், நேரீற்றியற்சீரிரண
மும், கலிப்பாவின்னுட்புகப்பெறு-எ-று. கலிப்பாவின்விளங்கனிவநதாஞ்சீரடை
யா-எ-து. கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, எனனும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்
சீரிரணமும், கலிப்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-று. அகவலத்ததும. எ-து? ஆசிரிய
ப்பாவினுளளும், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி யென்னு மிரண்டுசீரும் புகப்
பெறு-எ-று. அல்லாதவெல்லாநதாஞ்சீர்மயங்கும்-எ-து-இவை யொழிந்தசீர்
களெல்லாம் பாவினுளளும், பாவினத் துள்ளும்வநது மயங்கப்பெறும்-எ-று.
தளையுமதே-எ-து-எல்லாத்தளையும, எல்லாப்பாவினுளளும், எல்லாப் பாவின
த் துள்ளும்வநது மயங்கப்பெறும்-எ-று. வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போஞ்
சீர்கனிபுகில-எ-து. எல்லாச்சீரும் எல்லாப் பாவினுளளும், பாவினத்துளளு
ம், வநதுமயங்கப்பெறு மென்றாராயினும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பா
விற்புகப்பெறு புகிறசெப்பலோசையழிந்தது வேறுபட்டு ஓசையையுணர்த்து
கெடும்-எ-று. புல்லாதயற்றளை - எ - து - எல்லாததளையும, எல்லாப்பாவி
னுளளும், பாவினத்துளளும், வநதுமயங்கப்பெறுமென்றாராயினும், வெண்
பாவிலியுறசீர்வெண்டளையும, வெண்சீர்வெண்டளையுமல்லது வேறுததளை
விரவாது - எ - று. பூங்கொடியே - எ - து. மகடேமுன்னிலை. வ-று! “குட
நிலைத்தண்புறவில் - செனறவாறே” என்னுநதரவு கொச்சககலிப்பாவில்
நேரீற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது நிரையீற்றா
சிரிய வுரிச்சீரும், வெண்பாவுரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும்
வந்தது, வெண்டளையும, ஆசிரியத்தளையும, கலித்தளையும, வஞ்சித்தளையு ம
யங்கிவநதவாறுகண்டுகொள்க. ஆ-|| “நெடுவரைச்சாரற்குறுங்கோட்டுப்பலவி
ன், விண்டுவாரதீஞ்சுளைவீங்குகவுட்கடுவன உண்டுசிலம்பேறியோங்கியவிருங்
கழைப், படிசம்பியிறறுமெனப், மடியாக்கொலைவிலென்னையாமலையே” இவ்
வாசிரியத்துள் தனச்சீரும், வெண்சீரும், நேர்நடுவாகியவஞ்சியுரிச்சீரும்வநது
வெண்டளையும தனறளையும, கலித்தளையும, வஞ்சித்தளையும, மயங்கிவநதவா
றுகண்டுகொள்க. “மணடிணிந்தநிலனும், நிலனேநதியவிசம்பும, விசம்புதை
வரும்வளியும், வளத்தலைஇயதீயும், தீமுரணியநீரும்.— புனகாற்புணாமருதின்
போதரும்பிய புனறறாமரை — தேனருட்டிங்கரும்பின், பூந்தாட்புனறறாம
ரை—வாரகாற்செங்கமுநீர்.—இக்குறளடிவஞ்சிப்பாககளுள், வெண்சீரும், த
ன்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வநதுவெண்டளையும, தன்றளையும, கலித்தளை
யும், ஆசிரியத்தளையுமயங்கிவநதவாறுகண்டுகொள்க (முழங்குதினைக்கொற
கைவேரதன்) எனனும்வெண்டிறையுளவஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்
சீரும்வஞ்சித்தளையும, ஆசிரியத்தளையும, வெண்டளையும, கலித்தளையும, மய
ங்கிவநதவாறுகண்டுகொள்க. “வளர்கொடியனமணம விரிவனமலலிகையொ

மெளவல், நளர்கொடியனநறு வினாயனநகுமலரனவகுளம், குளர்கொடிய
னகுழைமாத்விசுவிகையனனோங்கம், ஒளர்கொடியனவுயாதளிரினொடொ
முசுணரனவோடை” இக்கலிவிருத்தத்துள, நிராநடுவாகியவஞ்சியுரிச்சீரும்,
நேரீறறியறசீரும், வஞ்சித்தனையும், ஆசிரியததனையும், மயங்கிவநதவாறு கண
டுகொளக. நேரீறறியறசீர் ஒததாழிசைககலியுள்வாராதவாறும், நிராநடுவா
கிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிபபாவுளளும், ஆசிரியததுளளும், வாராதவாறும், வெ
ண்பாவினுளளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தன விரவாஸமய
ம், மேறகாட்டிய செயுளகததும, பிறவறறுள்ளுங்கணடுகொள்க. நேரீறறிய
றசீர் வெண்கலியுளளும், கொச்சகத்துளளும் வருதலும், நிராநடுவாகிய
வஞ்சியுரிச்சீர்கொச்சகத்துளளருகிவருதலும், செயயுளோததுளளே சொல
லபபட்டன. வெ- “குலாவணங்குவிவெலையினா கோனகண்டனகோழி, நிலா
வணங்குவெணமணனமேனின்று, புலாவணங்கல, கொளளமுடகாககின்ற
கோவினமையோ நீ பிறா, உள்ளமபுககாப்பதுரை” இவ்வெண்பாவினுள வஞ
சியுரிச்சீர்வநதன வாலோவெனின், திருவளளுவபபயன நாலடிநாணுறு முத
லாகிய கீழககணககுளளும், முததொளளாயிரமுதலாகிய சானமுராசெயயு
ளளளும், வஞ்சியுரிச்சீர்வநதிலாமையானும், வெண்பாவினுள வஞ்சியுரிச்சீர்
வருகவென்னு மோததிலலாமையானும், வேற்றுத்தன வெண்பாவினுள் வநதி
லாமையானும், இததொடககததனகுற்றமல்லது குணமாகா வெணபது காக்
கைபாடினியார் முதலாகியதொலலாசிரியா துணிவு, அதுவே இநதுவடை
யார்க்குமுடனபாடி. என்னை. “இயறசீர்நேரீறறுததன்றனையடைதல, கலிக்கி
யல்பிலவேகாணுங்காலை, வஞ்சியுளளும் வரததகாவாயினு, மொரோவிடத் தா
குமென்ப. என்றா பலகாயனார் நிராநடுவிலலாவஞ்சியுரிச்சீர், கலியினோடக
வலிறகடிவரையிலவே. என்றாரகலின்.

இயற்றனைவெள்ளடிவஞ்சியின்பாதமகவலுள்ளான்
மயககப்படாவல்லவஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல
கயறகணல்லாயகலிபபாதமுநண்ணுங்கலியினுள்ளான்
முயககப்படுமுதற்காலிருபாவுமுறைமையினே.

இ-கை. அடிமயகக மாமாறுணாதது-றறு. இயற்றனைவெள்ளடி வஞ்சி
யினபாத மகவலுள மயககப்படாவல்ல-எ-து. இயறசீர் வெண்டனையானவ
நத வெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வநது மயங்கபபெ
றும்-எ-று. என்னை. “இயறசீர்வெள்ளடியாசிரியமருங்கி-வினாசுரிமரபி நி
ற்கவும்பெறுமே” என்றார்தொலகாப்பியனார். “வஞ்சிவிரவ லாசிரியமுரித்தே,
வெண்பாவிரவினுங்கடிவரையின்றே” என்றாபல்காயனார். வ-று. ஆரூரமபிய
ளையுட்குறும்பலசுனைய, உலைககலன்னபாறையேறிக், கொடுவிலெலையினர் பக
ழிமாயக்கும, கவலைததெனபவவர்தேர்செனறவாரே, அதுமறறவலனகொள
ளாது, நொதுமற்கலுமுமீவ்வமுங்கலுாரே” இதனுள-எறுமபியளையுட்குறும்ப
ல்குனைய-எ-து. இயற்றனைவெள்ளடி-இதனை எறுமபியளையுட்குறும்பல்குனைய
குறுநதொடியாஞ்செலசுரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கணடுகொ
ள்க. ஆ. “இருங்கடலுடுதத, பெருங்கணமாநிலத், துடைநிலைநடுவணதிடைபி
றாக்கின்றித, தாமேயாண்டவேமங்காவலர், இடுதினாமணலினும் பலசேசுடுபி

முண்டலி ஸாடு விணாதி திடைபிற ஸ்ச்சிந்தி

ஒழிபியல்.

ணக், காடுபதியாகப்போகித்தத்தம், நாடுபிறாகொளச் சென்றுமாய்ந்தோரோ அதனால், நீயுகேணமதியதைவியா, துடம்பொடுபின்றவுயிருமில்லை, மடங்கலுண்மை மாயமோவன்றே, களளிவேய்ந்தமுள்ளியமபுறங்காட்டு, வெள்ளி லபேர்தியவியலுளாங்கண, உப்பிலாவவிப புழுககல்கைக்கொண்டு பிறாகரு நோக்கா, திழிபிறப்பினு னீயப்பெற்று, நிலங்கலனாக விலங்குபலியிசையும், இன்னுவைகல்வாராழினனே, செயநீமுன்னியவினையே, முநநீவரைப்பக முழுதுடனறுநதே” இதனுள் உப்பிலாவவிப புழுக்கல கைக்கொண்டு பிறா க்கு நோக்கா எ-ம்-இழிபிற பினு னீயப்பெற்று-எ-ம-வஞ்சியடிவிரவிவரத வாறுகண்டுகொள்க. மயக்கப்படுமென்னுதுமயக்கப்படா வல்லவென்றிருக்க ல விலக்கிச்சொல்லியவதனால் வெணசீரவிரவிய இயற்றனை வெள்ளடியும், க லியடியும், ஆசிரியத்துள்ளருகி வரப்பெறு மெனக்கொள்க. வ-று. ஆ அங் கண்மதியமரவின்வாயப்பட்டுடெனப், பூசல்வாயாபபுலம்புமனைக்கலங்கி, ஏதி ன்மாக்களுநோவார்தோழி, யென்றுநோவாரிலலை, தண்கடற்சோப்பனுண்ட வென்னலக்கே” இதனுள்-அங்கணமகாமரவின்வாயப்பட்டுடென-எ-து-வெண் சீரவிரவியவியற்றனைவெள; அங்கணமதியமரவின்வாயப்பட்டுடெ னப், பொங்கியபூசல்பெரி; சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்டுகொ ள்க. ஆ “குருகுவேண்டாளிகொடுபுயத்துண்டென, மாவழங்குபெருங்காட்டு மழகளிறுகாணாது, மருளபிடிசிரிதருஞ்சாரல், அருளானுகுதலாயிழைக்கொடி தே” இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனைமாவழங்கு பெருங்காட்டு மழக ளிறுகாணாது, தீவழங்குசுழல்விழிக்கட்சீயருசென்றுமலுமே. எனவுச்சரித் துக்கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க வஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல்கலிப்பாத்தமு நண்ணும்-எ-து. வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசிரியவடியும், கலியடியும், விரவிவரப பெறும். எ-று. எஞ்சாவகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரிய வடி பயின்றுவரும், கலியடியும், வெள்ளடியும், அருகியனறி வாராவெனக் டுகொள்க. கயற்கணலலாய்-எ-து-மகலீஉமுன்னிலை. பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சி நெடும்பாட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவரதன, கலியடியும் வெள்ள டியும் அருகிவைவனக்கொள்கு நேரிழைமகளிருண்கணகவரும், எனறித்தொ டக்கத்தன, ஆசிரியவடி வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பினமலாமிலைநது) எ-து-வஞ்சியடி இதனை வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பின மலர்மிலைநது கய்னாட்டககடைசியாதங் காசலர்தோண்மணநதனரோ. எனவுச்சரித்துக்கலி யடியாமாறுகண்டுகொள்க (கோழியெறிநதகொடுங்காறகனங்குழாய்) எ-து- வெள்ளடி, இதனைகோழியெறிநத கொடுங்காறகனங்குழையாழிசூழ்வையக்க ணி. எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்டுகொள்க. கலியினுள்முயக்கப்ப டுமுதற்காலிருபாவும். எ-து-கலிப்பாவினுள், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடி யும் புக்குமயங்கப்பெறும்-எ-று. முறைமையினே-எ-து - முறைமையோடுங் கூட்டிவழங்கப்படும்-எ-று. என்னை ஆசிரியப்பாவினயறபாவடிமயங்கும் ஆசி ரியம் வெண்பாகலிக்கண்ணும், ஆசிரியம், வெண்பாக்கலிவிரவும் வஞ்சிககண் வெண்பாவின், ஒண்பாவடிவிரவாவற்று” இதனைவிரித்துரைத்துக்கொள்க. தா மர்கடும்புனலென்னு மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும் ஆசி ரியப்பாவும் மயங்கினவாறுகண்டுகொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை. (ச)

அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடியும்
வருதற்குரித்தென்பர்வான்றமிழ்நாவலர்மறறொருசார்
கருதிற்கடையேகடையினைபின்கடைக்கூழையுமென்
றிரணத்தொடைககுமொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே.

இ-கை ஒருசாரடிக்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்
த-றறு - அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடியும் வருதற்குரித்தென்ப
ரவான்றமிழ்நாவலர்-எ-து- ஒருசாரகலிப்பாவினுள்ளும், ஆசிரியப்பாவினுள்ளு
ம், ஐஞ்சீரடியு மருகிவரப்பெறுமெனறுசொல்லுவர்புலவர் - எ-று. வ-று. க
| “அணிவிளாசிறுபொறியவிராதுத்திமாநாகத்தெருத்தேறித், துணியிரும்பணிமு
ந்நீர் தொட்டுழந துமலைதனையே” இக்கலிப்பாவினமுதலடிஐஞ்சீரடிவந்தவா
றுகண்கொள்க. ஆ| “உமணாச்சோநதுகழிந்தமருங்கி னகன்றலை, ஊர்பாழ
த்தன்னவோமையம்பெருங்காட் டின்னுவென்றீராயின், இனியவோபெரும
தமியேற்குமனையே” இவ்வாசிரியத்தளமுதலடிஐஞ்சீர்வந்தவாறுகண்கொ
ள்க. | சிறியகட்பெறினையென்னுமினைக்குறள் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும்ஐஞ்சீர
டிவந்ததெனக்கொள்க. இவ்வாறே| “வெண்டனைவிரவியுமாசிரியமவிரவியு, மை
ஞ்சீரடியுமுளவெனமொழிப” என்றார் தொல்காப்பியனார். வெண்பாவினுள ஐ
ஞ்சீரடி வரப்பெறுதெனக்கொள்க. | “ஐஞ்சீர்தித்தலு மணடிலமாகலும், வெண்
பாயாப்பிற குரியவல்ல” என்று நத்தத்தனா அடிநூலிலெடுத்ததோதினா, மற
றொருசார் கருதிற்கடையே கடையினைபின கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொ
டைககு மொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே-எ-து- ஒருசாராசிரியர் முரண்டொ
டையைக்கடைமுரணும், கடையினை முரணும், பின்முரணும், கடைக்கூழை
முரணும், இடைப்புணர்முரணுமெனறுவேண்டிவர்-எ-று. | இரணத்தொடை
யெனினும், பகைத்தொடையெனினும், முரண்டொடையெனினும், ஒக்கும்
என்னை | “மொழியினும் பொருளினு முரணத்தொடுப்பி, னிரணத்தொடையென
றெய்தும்பெயரோ. மறுதலையுரைப்பினும் பகைத்தொடையாரும் என்றாரகலி
ன். அவறறுள கடைமுரணாவது அடிதோறு மிறுதிச் சீர்க்கணமறுதலைப்ப
டத்தொடுப்பது, கடையினைமுரணாவது-கடையிருசீர்க்கண்ணும்மறுதலைப்பட
த்தொடுப்பது, பின்முரணாவது-இரண்டாஞ்சீரககண்ணும், நான்காஞ்சீர்க்க
ண்ணும், மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, கடைக்கூழை முரணாவது-முதற்சீர்க்கணி
ன்றியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, இடைப்பு
ணர்முரணாவது நடுவிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது. வ-று. ஆ| க
யன்மலைப்பன னகண்ணினைகரிதே, தடமுலைதிவருந தனிவடம்வெளிதே, நூ
லினுண்ணிடைசிறிதே, ஆடமைத்தோளிக்கலகுலோபெரிதே” இஃது அடிதோ
றுமிறுதிச்சீர்க்கணமறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்கடைமுரண். ஆ| “மீன
| நேர்ந்தருந்தியகருங்கால்வெண்குருகு, தேனாஞ்ஞாழல்விரிசின்குழுஉம, தண்
ணநதுறைவன் றவிரப்பவந்தவிரான், தேரோகாணலங் காண்டும், பீரோவ
ண்ணமுஞ்சிறுதுதற்பெரிதே” இது அடிதோறுங்கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறு
தலைப்படத்தொடுத்தமையால் கடையினைமுரண். ஆ| “சாரலோங்கியதடநதா
ட்டாழை, கொய்மலர்குவிரதுதண்ணிழல்விரிநது, தமிழேமிருந்தனமாகின்று

யுதன, நலனுடைப்பணிமொழி நனகுபலபயிற்றி, வீங்குதொடிப்பனைத்தோ
ணெகிழத், துறந்தோனலலனம்மேனியோதிதே” இது அடிதோறுங் கடைச்சீ
ரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்பினமுரண். ஆ! “கா
வியங்கருங்கட் செவவாய்ப்பைநதொடி, பூவிரிசுரிமென்கூந்தலும்; வேயபுரை
தோளு மணங்குமா லெமக்கே” இதுமுதற்சீரொழிந்த முனறுசீரும் மறுத
லைப்படத் தொடுத்தமையால கடைக்கூழைமுரண். ஆ! “போதுவிரிசுறிஞ்சி
நெடுந்தணமாலவனாக, கோதையிறமுழந்த வோங்கலவெள்ளருவி, காந்தளஞ
செங்குலைப்பசுங்குதாளி, வேரலவிரிமலர் முகையொயிவினாஇய, பெருமூலைச்
சீறா ரிழிதருநலங்கவாந, தினனுவாயினினியோராமாட்டே” இஃதுஇனையிருசீ
ரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாலிடைப்புணாமுரண்.—இவ்வாறுசொன்
னார் கையனாமுதலாகியவாசிரியனொனக்கொள்க. இனிஇரணத்தொடைக்குமெ
ன்றவுமமையால ஒழிந்தமோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடையென்னுந்
தொடைநான்கிறகுமீவவாறே யொட்டிகொள்க. அவைகூடிவழங்குமாறு.
கடைமோனை, கடையிணைமோனை, பின்மோனை, கடைக்கூழைமோனை, இடை
ப்புணாமோனை-எ-ம்-கடையியைபு, கடையிணையியைபு, பின்னியைபு, கடைக்
கூழையியைபு, இடைப்புணரியைபு-எ-ம் - கடையெதுகை, கடையிணையெது
கை, பின்னெதுகை, கடைக்கூழையெதுகை, இடைப்புணரெதுகை-எ-ம்-க
டையளபெடை, கடையிணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கூழையள
பெடை, இடைப்புணரளபெடை-எ-ம்-கண்டுகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியமயா
ப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டுகொள்க. (௫)

வருக்கநெடினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்
றொருக்கப்பெயரானுரைக்கப்படுமுயிராசிடையிட்
டிருக்குமொருசாரிரண்டடிமுன்னுமெழுத்துமொன்றி
நிரக்குமெதுகையென்னுலுஞ்சிறப்பிலநேரிழையே.

இ-ஓக. ஒருசாரொதுகைக்கும்மோனைக்குமெயதியதோரிலக்கண முணாத
து-ற்று வருக்கநெடினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்றொருக்கப் பெய
ரானுரைக்கப்படும்-எ-து- வருக்கவெழுத்தும், நெடிவெழுத்தும், இனவெழு
த்தும், எதுகையும், மோனையுமாயவந்தால் அவற்றைவருக்கவெதுகை, நெடி
வெதுகை, இனவெதுகை, எ-ம் வருக்கமோனை, நெடினமோனை, இனமோ
னை, எ-ம். பெயரிட்டுவழங்கப்படும்-எ-று. (வ-று, வெ. “நீடிணாக்கொம்பாக்
குயிலாலத்தாதுதிப, பாடுமவண்டஞ்சியகலம்பருவத்துத, தோடார்தொடிநெ
கிழ்த்தாருள்ளாராபடலொல்லாப, பாடமைசேககையுட்கண” இது-டகரமெய்
வருக்கவெதுகை. “அறத்தாறிதுவென—னிட” இதுறகரமெய்வருக்கவெது
கை. “ஆவாவென்றே ஒருசாரார” எனபதிரண்டமெழுத்தொன்றாதாயினும்
இரண்டாமெழுத்தினமேலேறிய நெடிவொப்புமைநோக்கி நெடிவெதுகையெ
ன்று வழங்கப்படும். இனி இனவெதுகை மூன்றுவகைப்படும், வல்லினவெ
துகையும், மெல்லினவெதுகையும், இடையினவெதுகையுமென, வ-று. வெ.
“தக்கூர்த்தகவில ஒன்பதவரவ, சொசத்தாறகாணப்படும்” இதுவல்லினவெ
துகை. வெ. “அன்பினுமாவமுடைமையதுன்னு நணபென்னுநாடாச்சிறப்பு’

இது-மெல்லினவெதுகை. வெ||“எல்லாவிளக்கும்விளக்கல்ல சான்றோக்குப், பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு” இதுஇடையினவெதுகை. வருக்கமோனைமுதலாகியமுனறும்வருமாறு, ஆ||“பகலேபல்பூங்கானற்கிள்ளையோப்பியும், பாசிலைக்குளவியொடுக்தாளமவினாஇப், பினனுப்பினியவிழ்நத நன்னெடுங்கூநதல, போங்கப்பெய்து தேம்படத்திருகிப், புணையோதுசெய்குறிநசைஇப், பூநதார்மாபபுனத்துட்டோனறிப், பெருவரையடுக்கத்தொருவேலேநதிப், பேயுமறியாமாவழங்குபெருங்காட்டுப், பைங்கணுமுனைப்படுபகைவெரீஇப், பொங்குசினநதணியாப் பூ. தலொருத்தல, போகாதுவழங்குமாரிருணடுநாள, ‘பேள்வததன்னடாயிருண’நதி, இப்பொழுதுவருகுவையாயின், நற்றார்மார்பதீண்டலெங்கதுபபே” இதுபகர்மெயவருக்கமோனை||“ஆர்கலியுலகத்து - ஒழுக்கமுடைமை.” இதுமுதலெழுத்தொன்றாதாயினும், முதலெழுத்தின் மேலேறிய நெடிலொப்புமைநோக்கி நெடின்மோனையெனறுவழங்கப்படும். இனி இனமோனைமூன்று வகைப்படும். வல்லினமோனையும், மெல்லினமோனையும், இடையினமோனையுமென. வ-று. ஆ||“கயலேருண்கணகலுழநாளும், சுடாபுனாதிருதுதலபசலைபாயத, திருநதிழையமைத்தோளருமபடருழப்பப், போகலவாழியையபூதத, கொழுங்கொடி யணிமலாதயங்கப, பெருந்தணவாடைவருஉம்பொழுதே” இஃதெல்லாவடியமுதற்கண்ணே வல்லெழுத்துவநதமையான வல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும், இடையினமோனையும் வநதவழிக்கண்கொள்க. எனனை||“வருககதெழிலினம்வரையாராண்டே, நெடியபிறவுமினததினுமாகும்” என்றா பிறருமெனக்கொள்க. ஒருக்கப்பெயராணென்று சிறப்பித்தவதனால் ஒருசாராசிரியாதலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கடையாகெதுகை, என்றும், தலைபாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடையாகுமோனை, என்றும், வேணடுவொனக்கொள்க. எனனை||“சீர்முழுதொன்றிறறலையாகெதுகை, யோரொழுததொன்றினிடைகடைபிறவே.” என்றாராகலின் இச்சூத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாறே விரித துரைத்துக்கொள்க. வ-று.||“சிலைநிங்கு-போழ்து” எ-து-தலையாகெதுகை||“அகரமுதல-யுலகு” எ-து-இடையாகெதுகை||“தககார்-காணப்படும்” எ-து-கடையாகெதுகை. வெ||“பற்றுக்கபற்றற்றுணபற்றினையப்பறறைப், பற்றுக்கபற்றுவிடறகு” எ-து-தலையாகுமோனை||“மாவும்புளளும்” எ-து-இடையாகுமோனை||“பகலேபல்பூங்கானல” எ-து-கடையாகுமோனை உயிராசிடையிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றுமெழுத்துமொன்றி, நிரக்கு மெதுகையென்று லுஞ்சிறப்பில-எ-து- உயிரொதுகை, ஆசெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை மூன்றுமெழுத்தொன்றெதுகையென்றொருசாரொதுகையு முளவாயினும் பெரியதோர்சிறப்பிலவெனக்கொள்க. நேரிழையே-எ-து-மகடேஉமுன்னிலை. வ-று. ஆ||“துளியொடுமயங்கியதுங்கிருணடுநாள, அணிகினர்தாரோயருஞ்சரநீநதி, வடியமையெஃகும் வலனவய்னேநதித், தனியேவருதி நீயெனின், மையிருங்கூநதலுயதலோவரிதே” இஃதிரண்டாமெழுத்தொன்றாதாயினும், இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய வுயிரொனறிவநதகமயால் உயிரொதுகை. இனி ஆசெதுகை. ய ர லழ வொற்றுநான்கும் ஆசாயவருமெனக்கொள்க- எனனை||“யரலழவென்னுமீரண்டொற்றும், வரனமுறைபிறழாதுவநஇடையுயிராபயின்ஃ, காசிகையெதுகையென்றதைதல்வே

ஒழிபியல்.

ண்டும் “என்றாராகலின்— வ-று. விரு. “காய்மாண்டதெங்கின் பழம்மீழக்க முகினைறறிப், பூமாண்டதீந்தேன் ரெடைகீறிவருக்கைபோழ்நது, தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள் சிறதும், ஏமாங்கதமென் றிசையாற்றிசைபோயதுண்டே” இதுயகரவொறறிடை வந்தஆசெதுகை. “மாக்கொடியானையுமெளவற்பநதரும், கார்க்கொடி முல்லையுங் கலநதுமலலிகைப், பூக்கொடிப்பொதும்புருங்கானஞாழலும், தூக்கடிகமழநதுதான றுறக்கமொத்ததே” இதுரகர வொறறிடைவநத ஆசெதுகை. வெ. “ஆவேறுருவினவாயினுமாபயநத, பால்வேறுருவினவல்லவாம், பால்போல், ஒருதன்மைத்தாகுமறநெறியாபோல, உருவுபலகொளலீங்கு” இதுலகரவொற்றிடைவநத ஆசெதுகை. வெ. “அநதரததுளளேயகங்கைபுறங்கையா, மநதரமேபோலுமனைவாழ்க்கை அநதரத்து, வாழ்கினறேமென்று மகிழ்நமினவாழ்நாளும், போகின்றபூளையேபோன்று” இதுழகரவொறறிடைவநதஆசெதுகை. “ஆகல்விலகதது” இது ஆகிடையிட்டுவநத வலலினவெதுகை. பிறவுமவநதவழிக்கணடுகொள்க. இடையிடெதுகைவருமாறு. “தோடாரொல்வளை நெகிழ்நாளும், நெயதலுணகண்பைதலுழலக, வாடாவவ்வரிபுதைஇப பசலையும், வைகறோறும்பையபபெருகி, நீடாரிவொன் நீண்மனங்கொண்டாரா, கேளார்கொல்லோ காதலாதோழி-வாடாபபெளவ வறனமுகநதெழிலி, பருவமபொய்யாது வலநேர்புவளைஇ, ஓடாமலையன் வேலிற, கடிதுமின்னுமிக்காமழைக்குரலே” இஃது அடிதோறும் இடையிட்டுவநதமையால இடையிட்டெதுகை. இதுதொலகாபபியனாகாடடியபாட்டி. எனனை. “தாஅவண்ண, மிடையிட்டிவநதவெதுகைததாகும. என்றாராகலின். இரண்டடியெதுகைவருமாறு. “துவைக்குநதுளி முநநீக் கொற்கைமகளிர், அவைபபதம்பல்லிற் கழகொவவாழுத்தம், மணங்கமழதா ரசசுதன மணகாக் குமவேலின், அணங்குமமுதமுமன்னலாபாடல்” இதுமுன இரண்டடியு மோரெதுகையாய்ப் பின் இரண்டடியுமற்றோரெதுகையாய வநதமையால இரண்டடியெதுகை எனனை. “இரண்ட யெதுகை திரண்டொருங்கியனறபின், முரண்டுவெதுகையிரண்டிலவரையா.” என்றாராகலின். மோனைக்கு மவவாறேயொட்டிக்கொள்க. வ-று. விரு. “ஆகங்கண்டக ராலறறவாடவர், ஆகங்கண்டகத்தாலற்றவன்பினா, பாகங்கொணடுபயோதாஞ்சோத்தினா, பாகங்கொணடுபயோதீரநண்ணினா” இதுமுன இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப், பின் இரண்டடியு மற்றொரு மோனையாய் வநதமையால் இரண்டடிமோனை. வெ. “பவழமும்பொன்னுங்குவையமுத்தின், திகழரும்பீனறனபுனனை.” “பொய்மையும் வாய்மையிடத்தபுனாதீர்நத, நன்மைபயக்குமெனின்” இவை-முன்னுமெழுத்தொன்றெதுகை. நிரக்குமெதுகையென்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்லொற்றெதுகையென்றும், விட்டிசைமோனையென்றும், வேண்டிவாருமுளரொனக்கொள்க. வ-று. வெ. “பறறிப்பலகாலும்பான்மறியுண்ணுமை, நொஅலையனின்னாட்டைநீ.” இதுவல்லொற்றித்தாற்போல, விட்டிசைத்தகுற்றெழுத்தினுபுணர்ந்தமையால் விட்டிசை வல்லொற் றெதுகை. வென்பா. “அஅவனும் இஇவனும் உஉவனுமகடியக்கால், எளவனைவெல்லாரிகல்” இதுமுதலெழுத் திரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்து வநதமையால் விட்டிசைமோனை. இவை யெல்லாந் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. இன்னு மொருக்கப்பெயரா

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

னுணாக்கப்படு மென்று சிறப்பித்தவதனால், பாவினங்களெல்லாத தொடையா
 னும் வருமென்றாராயினும் பெரும்பானமையுந தலையாகுமோனையிற்றிரிநதும்.
 தலையாகெதுகையிறற்றிரிநதும் வாராவெனபதுஉம். செநதொடையொழிததெ
 ல்லாத்தொடைக்கும், இனவெழுத்து வரத்தொடுப்பதுஉம், வழியெதுணைவர
 த்தொடுப்பதுஉம், வழிமுரணவரத்தொடுப்பதுஉம், சிறப்புடைத்தெனக்கொ
 ளக. இனவெழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகிய தொடையுநதொடைவிகற்பமு
 போலாமைவேறுபடத்தொடுப்பதுமருட்செநதொடை எனக்கொள்க. இனவெ
 ழுத்தாமாகு, தானமொத்தகுறிலும் நெடிநுந தம்முள்ளினமாம். அகை-அக்ர
 ஆகார ஐகாரஒளகாரங்க டம்முள்ளினமாம். இகர ஈகார எகர ஏகாரங்களதமமு
 ளினமாம். உகர ஊகார ஓகர ஔகாரங்கள் தமமுள்ளினமாம். இவையேறிய வு
 யிரமெயக்கும இவ்வாறே கொள்க. ஒற்றினுள்-சகர தகரங்கள் தமமுள்ளின
 மாம். ருகர நகர ள் தம்முள்ளினமாம். மகர வகரங்கள் தம்முள்ளினமாம்.
 இவற்றை அதுவெ று வழங்குவாருமுளா. எனனை. வெ. 1. “அகரமோடாகார
 மைகாரமெள்வாம, இகரமோ டிகார மெ, உகரமோ, ஔகாரமொஓ ருநம
 வதச்சகரம், ஆகாதவல்லவது. ன்ருராகலின. அவற்றுடசிலவருமாறு. வெ,
 “ஈததுவககுமினப மறியாகொ முடைமை, வைத்திழக்குமவனகணவா” அ
 மிழதினுமாற்ற வினிதேதமமக்கள், சிறுகையளாவியகூழ.” இவை யினவெ
 ழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகியதொடையும், தொடைவிகற்பமும் போலா
 மை வேறுபடத் தொடுத்ததமையான மருட்செநதொடை. பிறவுமனன. இனி
 வழியெதுகை வருமாறு. க-றை “மண்டலம் பண்ணிண்ட துண்டோ வரகுண
 ன் ரெண்டியினவாயக - கண்டலந தண்டிறைக் கண்டதொன்றுணடுகனமக
 ர - குண்டலங்கெண்டையிரண்டொடு தொண்டையுங் கொண்டோடுதிவகள்,
 மண்டலம்வண்டலம்பக்கொண்டருழ வருகின்றதே” கொங்குதங்குமுதலாயி
 னவருகொள்க. அதுபிராசமென்னும் வடமொழியைவழியெதுகையெனபது
 தமிழ்வழக்கு. இனிவழிமுரணவருமாறு. விரு “செய்யவாயப்பசும்பொன்னுலை
 ச்சிறடிப்பரவையல்குல, ஐயநுணமருங்குநோவவடிகொண்டகுவவுக்கொங்
 கை, வெய்யவாயத்தண்ணெனீலமவிரிநதெனவிலங்கிநீண்ட, மையவாமழைக்
 கட்கூநதனமகளிராவருகவென்றான” க-றை “ஒருமாலவனாநினறிருசுடரோ
 ட்டிமுநநீரககிடநத, பெருமானிலனுஞ்சிறுவிலைத்தாவுணடுபேதையாகண, பொ
 ருமாதவித்தொங் கலெங்கோன் புரவலன்பூமபொதியிற், கருமாவழிவெண்பற
 செவ்வாயப்பசும்பொறகனங்குழைக்கே” மோனையெதுகையிற்றிரிநதுபாவுமி
 னமும்வாராமை மேற்காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க.

சுருங்கிற்றுமூன்றடியேனைத்தரவிருமூன்றடியே

தரங்கககும்வண்ணகக்குந்தரவாவதுதாழிசைப்பா

சுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கமிரட்டிசுரும்பிமிரும

தரங்கககுழலாயசுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே

இ-கை. தரவுதாழிசைகட்கு அடிவரையறையாமாறுணர்த்து-ற்று. சுரு
 ங்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு - எ-து. அமடே - ரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப
 பாவும, வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும, ஒழித தஷலாதகலிப்பாவிற்

குத் தரவுமுன்றடியே சிறுமை. பெருமைபாடுவோனது பொருண்முடிவுகுறி
பபே வரையறையில்லை. எ-று. இருமுனறடியே தரங்கக்குமவண்ணகக்குநத
ரவாவது. எ-து. அமபோதரங்கவொததாழிசைக் கலிப்பாவிறதும், வண்ணக
வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிறதும், பெருக்கசுருக்கமில்லை, ஆறடியேதரவாவ
து. எ-று. சுருங்கிறறுமுனறடியேனைததரவென்றாராயினும், வெள்ளை ககிரண்
டடியென்னுங்காரிகையுள், கலிப்பாவிற்கு நானகடிசிறுமைசொன்னமையால்
தரவுகொச்சககலிப்பாவிறகு நானகடியே, சிறுமைவருவதெனக்கொள்க. தா
ழிசைப்பாசுருங்கிறறிரண்டடியோக்கமிரட்டி எ - து. பொதுவகையாறறுழி
சைசொல்லிப் போந்தாராயினும், தாழிசைகட்கிரண்டடி சிறுமை, நானகடிபெ
ருமை, இடைமுன்றடியானுமவருவது. எ-று. சுருமபிமிருந்தரங்கக்குழலாய—
எ-து. மகடேமுன்னிலை சுருங்குந்தரவின்றறுழிசையே— எ-து— தரவடியிறறு
ழிசையடி சுருங்கிவருவது—எ-று இவற்றிற்கிலக்கியமேற காட்டியவற்றுள்
ளும், பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க. (எ)

பொருளோடடிமுதனிறபதுகூனதுவேபொருந்தி

இருள்சேர்விலாவஞ்சியீற்றினுநிற்குமினியொழிந்த

மருடர்விகாரம்வகையுளிரவாழததுவசைவனப்புப [யே

பொருள்கோள்குறிப்பிசையொப்புங்குறிகொள்பொலங்கொடி

இ-கை- மேறசொல்லப்பட பாககடகெல்லா மெய்தயதோரிலக்கண
முணர்த்து-றறு. பொருளோடடிமுதனிறபதுகூன. எ-து. அடிமுதற்கட்பாவி
னது பொருளைத்தழுவித் தனியேநிறபது கூனெனப்படும. எ-று. அதுவே
பொருந்தியிருள்சேர்விலா வஞ்சியீற்றினுநிற்கும. எ-து. அக்கூன வஞ்சிப்பா
வினதடியின இறுத்தகண்ணும் நிறகப்பெறும. எ-று. நற்றினுமெனறவுமமை
யால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவின்னுங் கூனவரப்பெறுமெனக்கொள்க. இருள்சே
ர்விலாவஞ்சியென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின நடுவுமஇறுதியும், அ
சைகூனாயவருவதுசிறப்புடைத்து, சீர்கூனாயவரினும், உகரவிறுதியாகிய நே
ரீற்றியற சீராயல்லது வாராவெனக்கொள்க. அசைச்சீர் சொல்லாப்பாவினுள்
ளும் அருதியல்லது கூனாயவாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரிய
ம், கலியென்னுமிவற்றினிடையுமிறுதியுங்கூனவரப்பெறுதெனக்கொள்க. என
னை. ‘அடிமுதற்பொருளைத்தானினிதுகொண்டு, முடியநிறபதுகூனெனமொழி
ப’ ‘வஞ்சியினிறுதியுமாசுமதுவே, யசைகூனாகு மெனமனாபுலவா.’ என்றாப
ல்காயனா. கூனைத்தனிச்சொல்லெனறுவழங்குவாருமுளர். எனனை. ‘அடிமு
தற்பொருள்பெறவருவதுதனிச்சொல், திறுதியுமவஞ்சியுளியலுமெனப’ என
றாராகலின். கொச்சகக்கலியுள் ஓரடிமுழுதுங் கூனாயவரப்பெறும், அவை சி
றப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று. வெ. ‘உதுக்காண, சுரந்தானாவணைகச்சுவா
னமாபபூதன, பரந்தானாப்பலபுகழைப்பாடி. இரந்தாரமாட், டினமையகலவ
துபோலவிருணீங்க, மின்னுமளிதோமழை’ இவ்வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண
உதுககாணெனக் கூனவந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ ‘அவரோ. கேடிலவிழுப
பொருடருமார்பாசிலை, வாடாவளளியங்காடிற்றதோரோ, யானே, தோடாொல
வளை நெடுமேவெங்குப, பாடமைசேக்கையுடபடாகூந்திசினே, அன்னளளியளெ

ன்னுதுமாமழை, இன்னும்பெய்யமுழங்கி, மின்னுநதோழியென்னின்னுயிரகுறி
த்தே. என இவ்வாசிரியப்பாவின் அடிமுதற்கண் அவோ-எ-ம்-யானே-எ-ம். கூ
ன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. க. “உலகினுள், பெருந்தகையார்பெருந்தகைமை
பிறழாவேபிறழினும், இருந்தகையவிறுவனாமேலெரிபோலச்சடாவிடுமே, சிறு
தகையாசிறுதகைமைசிறப்பெனினும்பிறழ்வின்றி, உறுதகைமையுலகினுக்கோ
ரொப்பாகித்தோன்றாவே” இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உலகினுள்ளு
க் கூன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. வ. “உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொ
ளவும், பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும், முற்குவழியொழுக்குமெனப், அதனா
ல், நன்றி நாகுதினமை, பற்றறயாவையும் பரிவறத்துறந்தே.— இவ்வஞ்சிப்
பாவினுள் அடிமுதற்கண் உலகேயெனச் சீர் கூனுவந்தவாறும, “மாவழங்
கலின் மயக்குதறனவழி” என இவ்வஞ்சியடியி னிறுதிக்கண் வழியென, அ
சைகூனா வந்தவாறும, “கலங்கழாலித்துறைக்கலக்குதறன” என இவ்வஞ்
சியடியின் பிறறுறையென, அசைகூனுவந்தவாறுங்கண்டுகொள்க. “தே
ரோடத துளகெழுமினதெருவு.” டவ்வஞ்சியடியின் திறுதிக்கட்டெருவு எ
ன வுதரவிருதியாகிய இயற்கோ கூனாயினவாறுகண்டுகொள்க. காமாகடும
புன லென்னுங், கொச்சகக்கலியுட்சிறுகுடியீரோசிறுகுடியீரோ. எனவோரடி
யால், கூனவந்தவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன. இனியொழிந்த மருடர்விகாரம
வகையுளிவாழ்த்து வசைவனப்புப் பொருள கோள் குறிப்பிசையொப்புங்குறி
க்கொள-எ-து மேலெழுத்தசைசோபந்தமடிதொடைபாவினவகூறுவனென்ற
திகாரம்பாரித்தகாரிகையுள் ஒதப்படாத யாப்புறுப்பாய்மயக்கநதீரவகுக்கப்ப
ட்ட விகாரமும், வகையுளியும், வாழ்த்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளு
ம், பொருளகோளும், குறிப்பிசையும், செய்யுளொப்புமையு மாமாறு உபதே
ச முறைமையானுணாக.—எ-று. பொலங்கொடியே-எ-து - மகடேமுனனிலை.
அவற்றுள்-விகாரம் அறுவகைப்படும், வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலு
ம், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென. என்னை. “அநநாற்சொல்லு
நதொடுக்குங்காலை, வலிக்கும்வழிவலித்தலு மெலிக்கும்வழிமெலித்தலும், வ
ரிக்குமவழிவிரித்தலுந், தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும், நீட்டும்வழிநீட்டலு
ங், குறுக்கும்வழி குறுக்கலும், நாட்டலவலியவெனமனார்புலவர்” என்றார்தொ
லகாப்பியனார். வ-று. “குறுத்தாட்டூதஞ்சுமந்த, வறக்கதிராழியெமமண்ண
லைத்தொழினே.” இதனுள் குறுந்தாளெனறபாலதனைக் குறுத்தாளென வலிக்
கும்வழிவலித்தவாறும, “தண்டையினக்கினி கடிவோள்பண்டையளல்லண்
மாநோக்கினளே” இதனுள், தட்டையெனற் பாலதனைத் தண்டையெனமெ
லிக்கும்வழிமெலித்தவாறும. வெ. “வெண்மணலெக்கர்விரிதிரைதந்தநீர், கண்
னாடிமண்டிலத்தன்தாவி, ஒத்திழியும், தண்ணநதுறைவர்தகவிலரோ தற்சேர்ந்
தார், வண்ணங்கடைப்பிடியாதார்” இதனுளதண்டிறைவ னென்பாலதனைத்,
தண்ணநதுறைவனெனவிரிக்கும்வழி விரித்தவாறும. வெ. “பூத்தாட்புறவிற் பு
னைமதிலகைவிடார், காத்தலிற்காவலனோனையார், பார்த்துரார், வேண்டார்வ
ணக்கிவிறனமதிருனகோடல, வேண்டிமாம் வேண்டார்மகன்” இதனுள்-வே
ண்டாதாவணக்கி யெனற்பாலதனை வேண்டார்வணக்கி யெனத் தொகுத்
தும்வழிதொகுத்தவாறும, வெ. “பாசிழையாகம் பசப்பித்தான்பைந்தொடி,

மாசேனென்றுமனங்கொளிஇ, மாசேனன், சேயிதடகண்ணி தருதலாறசே
ர்த்தியென், னோய்தீரெஞ்சினமேல்வைத்து" இதனுள் பச்சிழையெனறபால
தனைப் பாசிழையென நீட்டும்வழிநீட்டியவாறும், வெஃ "யானையெருத்தத்தி
ருநது விலங்கிலேவேறறேனென, திருத்தாரனறெனறேனறியேன்" இதனுள்
தீயேனெனறபாலதனைத் தீயேனெனக்குறுக்கும வழிகுறுக்கினவாறுங்கண்டு
கொள்க. —பிறவுமன்ன. மருடாவிகாரமென்றுசிறப்பித்தவதனால், வரலாற
றுமுறைமையோடுங் கூடிப்பொருந்திவாராநின்றன வல்லது துவைக்குப்பா
லில்லை யெனற்பாலது துவைக்குப்பாலில்லையெனறறபோலப் புணர்க்கப்ப
டாதென்க. இன்னுமருடாவிகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், தலைகுறையும்,
இடைக்குறையும், கடைக்குறையும், வருவனவுமுள்.—அவையும வரலாற்று
முறைமையோடுங்கூடி வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.—வ-று. "மனையிதழபு
ராயு மஞ்செஞ்சீறடி" இதனுள் தாமனையெனற்பாலதனை மனையெனத்தலைகு
றைத்து வழங்கினவாறும், "வேதினவெரிநீஞ்சிமுதுபோத்து." இதனுள் ஓ
நதியெனற்பாலதனை ஓதியென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும், "அகலரு
விசம்பினுல்போல், வால்தினமலாநதனபுனகொடிமுசுண்டை" இதனுள் ஆர
லெனற்பாலதனையாலென இடைகுறைத்துவழங்கினவாறும். "நீலுண்டிகிலி
கைகடுப்ப" இதனுள் நீலமுண்டிகிலிகைகடுப்ப எனற்பாலதனை நீலுண்டிகிலி
கைகடுப்பவெனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங்கண்டுகொள்க. பிறவும
ன்ன. அநநாறசொல்லுநதொடிககுங்காலை யெனறவழிநான்குசொல்லாவன-
இயறசொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல், எனவிலை, எனனை. "இய
றசொற்றிரிசொற திசைச்சொல்வடசொலென், ந னத்தேசெய்யுளி னீட்டச்
சொல்லே" என்றாராகலின். அவற்றுள் இயறசொல் லாவன, சொறு, கூழ, பால,
பாளிதம், எனபன. எனனை. "இயறசொற்றுனைய பம்புகாலை, செநதமிழ்நி
லத்து வழக்கொடுசிவணித், தம்பொருளவழாமையிசைக்குஞ்சொல்லே" என்றா
ராகலின். அவைநடக்கும எல்லையாவையோவெனின-வையையாறறினவடக்கு
ம, மருதயாறறினறெற்கும், கருவூரின்கிழக்கும், மருவூரின்மேற்குமாகியநான
கெலலைக்குட்பட்ட சோனாடென்க. எனனை. "மனறவாணன மலாதிருவருளாற,
றென்றமிழ்மகிமைசிவணியசெய்த, வடியவாகூட்டமு மாதிசைநகமும், படியி
ன்மாபபெருமைபரவுறுசோழனும், சைவமாதவருநதழைத்தினிதிருக்கு, மை
யறுசோழவளநாடெனப்" என்றாராகலின். திரிசொல்லாவன-அடுக்கல், பிறங்க
ல், ஒழங்கல், விலங்கல், விண்பி, குவடுஎனவிலை, மலையெனனும் ஒருபொரு
ளகுறித்தவேறுசொல். உநதியெனபது - ஆறறிடைக் குறையும், கொப்பூ,
மூம், தேருருளும், யாழகத்தோருறுப்பும், எனுமிலை வேறுபொருள்குறித்த
ஒருசொல் எனனை. "ஒருபொருள்குறித்த வேறுசொல்லாகியும், வேறுபொரு
ள்குறித்த வொருசொல்லாகியு, மிருபாறறெனபதிரிசொறதிளவி" என்றாராகலி
ன். திசைச்சொல்லாவன, மயிலைமஞ்சையென்றும, கிளியைக் கிள்ளையென்று
மதாயைத்தள்ளையென்றும், நாயைஞமலியென்றும, வழங்குவனவாம். என்
னை. "செநதமிழ்சேர்ந்த பனனிருநிலத்தினும், தங்குறிப்பினவேதிசைச்சொற்
திளவி" என்றாராகலின். செநதமிழ்நிலத்தைச்சேர்ந்த பனனிருகொடுநதமிழ்
நிலமாவன, வெஃ "சென்பாண்டிக்குட்டங் குடங்கற்காவேண்பூழி, பனறியருவா

வதனவடக்கு, நனருய, சீதமலாபுனநாடுசெநதமிழ்சோ, ஏதமிலபனனிருநா
டடெண். இதைவிரித்துரைத்துக்கொள்க. வடசொல்லாவன, குங்குமம், மூலம்
சங்கு, சந்தனம், எனபனவாம எனனை ‘வடசொற்கிளவி வடவெழுத்தொ
ரீஇ, எழுத்தொடுபுணர்ந்தசொல்லாகுமமே—சிறைநதனவரினு மியைநதனவ
ரையா” என்றாடு அலகாப்பியனா. வகையளி-எ-து-முன்னுமபின்னும், அசை
முகலாகியஉறுப்புகள் நிறுபுமியறிந்து குற்றப்படாமல வண்ணமறுத்தலென
க கொள்க. எனனை-வெ-அருளுககு நீரரசைசீரடிககட, பொருளுககுதா
தோசையேநோகதி, மருணீககிக, கூம்பவங் கூம்பா தலரவுங் கொணடிய
றறல, வாயநதவகையளியினமாணபு” என்றாராகலின். வ-று. வெ- “கடியா
ரபூங்காளை கடாயினுனறிண்டோ, சிறியாராதஞ்சிறறில் சிறைத்து” இதனை-
கடிவார-எ-ம-பூங்காளை-எ-ம-கடாயினுன-எ-ம-அலகிடின. ஆசிரியத்தனை
யும், கலித்தனையுநதட்டு, வெள்ளைத்தனமை குன்றுமாதலால்- கடியாரபூவெ
ன்று புனிமாங்காயாகவும், கோதையென்றுதேமாவாகவும், கடாயினுனென்
று, கருவிளமாகவும், அலகிட்டுக்கொள்க. வெ “மலாமிசையேகிணுன மாண
டிசொந்தார, நிலமிசைநீயிவாழ்வார” இதனைநிலமிசை-எ-ம-நீயி-எ-ம-வாழ
வார-எ-ம-அலகிடின ஆசிரியத்தனைதட்டு, வெண்பாவினிற்றுத்தககன் அசை
சீராகறபாலது இயறசீராய, நிகரில் வெள்ளைக்கோரசைசீருமொளிசே
ரபிறப்புமொணகாசுமிறற சீருடைச்சிறத்தியே முடிவாமென்னும், இலக்க
ணத்தோடு மாறுபடுமாதலின நிலமிசை எனக்கருவிளமாகவும், நீயிவாழ் எ
னக்கூவிளமாகவும், வார-என நாளென்னும், நேரசைசீராகவும், அலகிட்டு
க்கொள்க. வெ “பாநநாககுமாடுநாககும பண்பிதாங் கொண்டவாககும, ஊ
டுநாககுங் கூடுநாககுமொத்தலால், நீயிநீர், நலவய லூர் நறுஞ்சாந்தணியக
லம், புல்லலினுடலினிது” இதனுள்-பிகர நகரங்களை பிரிந்திசைத்தனவாயினும்,
இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக அலகிடச்சீருநதனையுரு சிறையாவாம்.
அல்லாவிடின, நாலசைசீராய வண்ணமழிறதுஞ்சையுணனு கெடும, பிறவு
மன்ன. வாழ்த்துஇருவகைப்பபும் மெய்வாழ்த்தும், இருபுறவாழ்த்துமென,
வ-று. வெ - “காரநறுநீலங் கடிக்கயத்துவைகலும், நீரினிலைநிற்பயன்கொ
லோ, கூறுணைவேல, வண்டிருக்கநககதார வாமானவழுதியார, கொண்டிரு
க்கப்பெற்றகுணம்” இதுமெய்வாழ்த்து. வெ. “பண்புமொருகாற்றனபைந
தொடியைக்கோடபட்டு, வெங்கடமவிலலேற்றிககொண்டுழநதான’ தென்க
ளந்தைப, பூமாணடிருமகளுக கினனும்புலம்புமால், வாமானறோ வையை
யாராகோ.” இஃதிருபுறவாழ்த்து. வசையுமஇருவகைப்பபும், மெய்வசையும,
இருபுறவசையுமென. வ-று. வெ: “தந்தையிலைச்சுமடனருயதொழிலிதானபா
ரப்பான, எந்தைக்கிதெங்ஙனமபட்டதுகொல, முந்தை, அவியுணவினூதெரி
யினுவதாங்கொல்லோ, கவிகண்ணனூதம்பிறப்ப” இது மெய்வசை. வெ.
“படையொடுபோகாது நின்றெறிந்தானென்றும், கொடையொடு நல்லாகட
டாழநதான, படையொடு, பாடிவழங்குந்தெருவெல்லாநதானசென்று, கோடி
வழங்குமகன்” இஃதிருபுறவசை. இனிவனப்பு எட்டுவகைப்பபும் அமமை, அ
ழகு, தொனமை, தோல், விருந்து, இயைபு’ புலன், இழைபு என. எனனை
‘அமமையழகுதொனமைதோலவிருந், இயைப்புபுலனிழைபெனவனப்பெட்டே”

ஒழியியல்

என்ற ராகலின். அவற்றுள்-அமமையாவது, சிலவாயமெல்லி பவாயசொறக ளால் ஒள்ளியவாயபொருணமேற் சிலவடியாற்சொல்லியது எனனை. “சின மென்மொழியாற்சீர்புனைந்தியாபபி, னம்மைதானேயடிநிமிர்வின்னே” என்ற ராகலின். வ-று. வெ. “அறிவினாருவதுண்டோபிறிதினோயதனனோபொற் போற்றுக்கடை” அழகெனபது, செயபுட்சொல்லாகியதிரிசொறகளானோசை யினியவாகபுணாக்கப்பட்டது. எனனை. “செயபுண்மொழியாற்சீர்புனைந்தியாப பி னவவகைதானே யழகெனப்படுமே” என்ற ராகலின். வ-று. ஆ. “துணியி னும்பெனவங்குறையவாங்கி, அணிகளாடுககனமுற்றியவெழிலி, காலொடுமய ங்கியகணையிருணநிநாள், யாங்குவந்தனையோவோங்கலவெறப, நெடுவரைமரு ங்கிற பாம்பெனவிழிதரும், கடுவாறகலுழிநீந்தி, வல்லியமவழங்குகலலதா நெறியே” தொன்மை-எ-து-பழையதாகி நிகழந்தபெற்றியுரைக்கப்படுவது. எ ன்னை. “தொன்மைதானே, யுரையொடுபுணாந்தபழமைமேற்றே” என்ற ராக லின். வ-று. “செறிதொடியுவகைகளாய செஞ்சுடாததெறுகதூசசெலவன்” எனபது உம், மாபாரசு. காரதம் போலவனவுங்கொளக. தோல-எ-து-இழு மென்னு மெல்லியவாயசொறகளால் விழுமியவாயக்கிடப்பனவும, எல்லாச் சொற்களானும், பலவடியாயக்கிடப்பனவுமென விருதிற்றதவாம. எனனை. “இழுமெனுமொழியாலவிழுமியதுதுவலினும், பரந்தமொழியாலடிநிமிர்ந்தொ முகினும், தோலெனமொழிப்தொன்னெறிப்பலவா” என்ற ராகலின். வ-று, “பாயிருள்பரப்பகங்குறையப்பாம்பின், ஆயிரமணிவிளக் கழலுஞ்சேககைத், துணிதருவெள்ளநதுயிலபுடைபெயாக்கும், ஒளியோனகாஞ்சியெளிதெனகக, றின், இமமையில்லை, மறுமையில்லை, நனமையில்லை, தீமையில்லை, செயவோ ரில்லை, செப்பொருளில்லை, அறிவோரியாரஃ ‘திதுவுழியிறுகென’ இதுமாக் கண்டேயனாகாஞ்சி -இஃதிழுமெனு மொழியால விழுமியதுதுவனறது, “தி ருமழைதலைஇய-சென்றவாறே” இதுபரந்தமொழியாலடி நிமிர்ந்தொழுகிய து. —விருது-எ-து-புதியவற்றினமேற்றது அஃதிப்பொழுதுள்ளாரைப்பாடுவ து. எனனை. “விருதுதானே, புதியதுபுனைந்தயாபபின்மேற்றே” என்ற ராக லின் அவைவந்தவழிககண்டுக்கொளக. இயைபு-எ-து-ருண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள வென்னும் பதினொருபுள்ளியுமீறாகவந்தபாட்டு. எனனை. “ஞகரமுத லா ளகரவீற்றுப, புள்ளியிறுதியியபெனமொழிப.” என்ற ராகலின். அவை யும் வந்தவழிக்கண்டுக்கொளக. —புலன்-எ-து- இயற்சொல்லாற்பொருடோன றச்சொல்லப்படுவது. எனனை. “தெரிந்தமொழியாற்செவவிதிறகிளந்த, நே ராதல்வேண்டாது குறித்ததுதோன்றி, புலனெனமொழிப்பலனுணர்ந்தோ ரே.” என்ற ராகலின். வ-று. “பாக்கடன்முகந்தபருவக்கொண்மூ,வாசசெ றிமுரசின முழங்கியொனனா, மலைமுற்றினறே வயங்குதுளிசிதறிச, சென்ற வடிருமுகங்காணககடுந்தோ, இன்றுசெலககடவுமதிபாகவுதுக்காண், மாவொ டுபுணாந்தமாஅல்போல, இரும்பிடியுழையதாகப், பெருங்காடுமடுத்தகாமாக ளிற்றே” —இழைபு-எ-து- வல்லொற்றியாதநதிண்டாது செயபுளியலுடையார் எழுத்த்தெண்ணி அடிவகுக்கப்பட்ட குறளடி முதலாகப் பதினேழநிலத தைந தடியு முறையானே யுடைத்தாய ஓங்கியசொற்களால்வருவது. எனனை. “ஒற் றெடுபுணாந்தவல்லெழுத்தடக்காது, குறளடிமுதலாவைந்தடிகாறு, மோங்கி

யமொழியா னுங்ஙனமொழிமி, னிழைபினிலக்கணமினுயந்ததாகும்." எனறா
 கலின். செய்யுளியலுடையா நாத்சீரடிதன்னையே, நானகெழுத்துமுதலா
 வாறெழுத்தின்காறும், உயர்ந்தமூன்றடியுங்குறளடியென்றும், ஏழெழுத்து
 முதலானபதெழுத்தின்காறும், உயர்ந்தமூன்றடியுஞ், சிந்தடியென்றும், ப
 ததெழுத்துமுதலாப பதினானகெழுத்தின்காறும், உயர்ந்த ஐந்தடியும், அ
 ளவடியென்றும், பதினைந்தெழுத்து முதலாபபதினெழுத்துத்தின்காறுமுடா
 நத மூன்றடியும், நெடிலடியென்றும், பதினெட்டெழுத்துமுதலா இருபதே
 முத்துன்காறு முயர்ந்த மூன்றடியுங்கழிநெடிலடியென்றும், இருபதெழுத்தி
 ன்மிக்காறசீரடிப்பா இல்லையென்றும், வேணடுவா. அவ்வெழுத்தெண்ணுகி
 னறுழிக்குறறியலிகரமும், குறறியலுகரமும், ஆடும், ஒற்றுமொழித்துநி
 ற உயிரும உயிரமெய்யுங்கூட்டியெண்ணப்படும. என்னை - வெஃ "குற்றிகர
 ங்குறறுகரமென்றிரண்டுமாய்தமும், ஒற்றுமெனவொருநான்கொழித்துக, கற்
 றோ, உயிருமுயிரமெய்யு மோதினாகொள்ளச, செய்யாதீரந்தசெய்யுளடிக்கு"
 "நாத்சீரகொண்ட தடியென்படமே" - நாலெழுத்துமுதலா வாறெழுத்தெல
 லை, யேறியநிலத்தகுறளடியென்ப, ஏழெழுத்தென்பசிறத்தடிக்களவே, யீரெழு
 த்தேற்றமவவழியான. - பததெழுத்தென்பநேரடிகளவே, யுற்றநாலெழுத்தே
 றறலங்கடையே - மூவைந்தெழுத்தே நெடிலடிக்களவே. யீரெழுத்துமிகுதலு
 மியலபெனமொழிப - மூவாறெழுத்தேகழிநெடிற்களவே, யீரெழுத்தேற்ற ம
 வவழியான" - வெ. ஈரிரண்டுமோமோமூமீரைநதுமூவைந்தும், பாரியன்றநாத்சீ
 ராபதினெட்டும், ஓரா, விளையுமபதினேழ நிலத்துககுறளசிற, தளவுகழிநெடி
 லோ டைந்து, எனறாகலின். ஆஃபோரதுபோரதுசாரதுசாரது, தோந
 துதோரது மூசிறொந்து, வண்டுசூழவிணடுவீங்கி, நீரவாபகொண்டுநீண்டநீல
 ம, ஊரவாயுதை வீசலூரவாய, மதியோவண்டோடொலகிமாலை, நனமணங்
 கமமுமபன்னெல்லார, அமையோமென்றோளா யிரிநெடுங்கண், இனையீரோ
 தியேந்திளவனமுலை, இறும்பமாமல ரிடைபெழுந்தமாவின், நறுந்தழைதுய
 லவருஉருசெறிந்தேந்தலகுல, அணிநடையசைய வரியமைசிலம்பின், மணி
 மருளவளாகுழலவளரிள மபிறைறுதல, ஒளிரிலவுயங்கிழைஇயருக்டைம்களொ
 டு, நளிர்முழவுமுழங்கிய வணிநிலவுமணிநகா இருந்தளவுமலரளவு - சரும்புல
 வுறறுந்தொடை, கலனளவு கலனளவு. கலனளவு கலனளவு, பெருமணம்பு
 ணாரந்தனையென்ப, அஃதொருமறைப்பினொழிசுவ தன்றே" இனிப்பொருள்
 கோளென்பது உம்மைத்தொகை. பொருளும், பொருள்கோளுமென, என்
 னை வெஃ "அருளல்லதியாதென்ற கொல்லாமைகோறல், பொருளல்லதவ்ஞன
 றினல்" இதனுள் - அருளும் அருளல்லதும், என உம்மைத்தொககாறபோலக்
 கொளக. அவற்றுள் - பொருளாவன, குறிஞ்சிகைக்கிளை முதலிய அகமும், அ
 கப்பறமும், வெட்சிபாடாண பாட்டு முதலிய புறமும், புறப்புறமுமாம். அ
 வை அவவிலக்கணங்கூறிய நூல்களிற் கண்டுகொள்க. இனிப்பொருள்கோள
 ஒன்பதுவகைப்படும. நிரனிறைமொழிமாற்றும், சுண்ணமொழிமாற்றும், அடி
 மறிமொழிமாற்றும், அடிமொழிமாற்றும், பூட்டுவிற்பொருள்கோளும், புன
 லயாற்றப் பொருள்கோளும், அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளும், தாபிசை
 பெப்பொருள்கோளும், கொண்கூட்டுப் பொருள்கோளுமென, இவற்றுள் - நிர

னிறை பிரண்டிவகைபபடும். பெயர்நிரனிறையும், வினைநிரனிறையும்என. அவற்றுள் - பொய்நிரனிறை வருமாறு. வெ. “கொடிசுவளை கொட்டை நுகுபுண்கண்மேனி, மதிபவளமுத்தமுகமவாயமுறுவல, பிடிபினை மஞ்ஞை நடைநோக்குச்சாயல, வடிவினளேவஞ்சிமகள்” இனிவினைநிரனிறைவருமாறு. “காதுசேர்தாழ்குழையாகனனிததுறைச்சோபப, போதுசேர்தாராமாப போச்செழிய, நீதியால, மண்ணமிதமங்கையாதோணமாறறூரையேறறூர்க்கு, துண்ணியவாயபொருள்” எ - ம - வெ. “அடலவேனமாநோக்கிநினைமுக - நதண்டே, உடலுமிநிநதோடுமுழமலரும்பார்க்கும், கடலுங்கனையிருளுமாம பலும்பாம்பும, தடமதியமாமெனதுதாம” இனிமுறைநிரனிறை, எதிர்நிரனிறை, மயக்கநிரனிறை, மிகையெண் நிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை எனறுவேண்டுவாருமுளா. அவற்றுள். அடிநிரனிறைவருமாறு - விரு. “கூறுவனைவினமதனையா - காக்கோவைக் கூனிலவைக்குஞ்சரத்தை யிருசிமுனறை, ஏறுலகினபுறவுருவ மாளத்தோளக ளிறவெறிபப விமையபபெணவெருவவே வக, காற்றொழிலானயனததாலவிரலாறகறறைக கதிராமுடியாறகர தலத்தாறகணையாறபினனும், ஊற்றழியவுதைததுரிததுநெரிததுசகுடி யுரித்தெரித்தா வவனெமமை யுடையகோவே” சுண்ணமொழிமாறறு - வெ. “சுரையாழவ மமிமிதபபவனை யனை, யானைக்குநீதது முயறகுநிலையெனப, கானகநாடன சுனை” இதனுள் - சுரையெனபதனோடு மிதபபவெனபது பொருள்கொள்ளவும். அமயியெனபதனோடு ஆழவெனபது பொருள்கொள்ளவும், யானையெனபதனோடு நிலையெனபது பொருள்கொள்ளவும், முயலெனபதனோடு நீததெனபது பொருள்கொள்ளவும், வந்தமையாறசுண்ணமொழிமாறறு. இனி அடிமறிமொழிமாறறு. “சூரலபமபிப நீவரலாதே” எனனுமஆசிரியமவேண்டிற்றோரடியானமுதலாகச்சொன்னாலும ஓசையும் பொருளும பிழையாது வந்தமையா லடிமறிமொழிமாறறு. — இனி அடிமொழிமாறறு - வெ. “ஆலததுமேலசுவளைகுளத்துள வாலினெடிய சூரங்கு” — எனபதனுள் ஆலததுமேலசூரங்கு குளத்துள சுவளையென்று இரண்டடியிலமொழிமாறறிப பொருள்கொண்டமையால், அடிமொழிமாறறு. இனிப்பூட்டு விற்பொருள்கோள் - வெ. “திநநதிடுமினநீயவைபிறகாண்டுமாதா, இறந்துபடிதபெரிதாமேதம, உறந்தையாகோன - தண்ணாரமாபிறறமிழாபெருமானைக, கண்ணாரககாணககதவு” இதனுள் திறநதிடுமின எனபதனோடு கதவு - எ-து. நோககுடைத்தாயபபொருள்கொண்டமையாறபூட்டுவிற்பொருள்கோள் — இனிபுனலயாறறுபபொருள்கோள் - வெ. “அலைப்பான்பிறிதுயிரையாக்கலுங்குறறம, விலைப்பீலிறகொணனேமிசைதலங்குறறம, சொலறபாலவல்லாதசொல்லலுங்குறறம், கொலைப்பாலுங்குறறமேயாம்” இஃதடிதோறும்பொருளறுவந்தமையாறபுனலயாறறுபபொருள்கோள். இனியனைமறிபாபபுபொருள்கோள் - விரு. “தாழநதவுணாவின்ராயத்தாளுடைநதுதண்ணேறித்தளவாராதாமும், சூழநதவினையாக்கைசுடவிளிநதுநாறகதியிறசுழலவாராதாமும், ஊழநதபிணிரலியமுன செயதவினையென்றேமுனிவாராதாமும், வாழநதபொழுதினேவானெயதுநெறிமுன்னி முயலாதாரோ.” இதனுள்வாழநதபொழுதினே வானெயதுநெறிமுன்னிமுயலாதாரொன்னு மிறுதிச்சொல் இடையு முதலுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமை

யால அனேமறிபாபபுபொருள்கோள். — இனிததாபபிசைபபொருள்கோள். வெ. “உணனுமைபுள்ளதுயிரிலையுணுணை, அணுணுத்தனசெய்யாதளறு” இதனுள் ஊனையுணுணுமை யுள்ளதுயிரிலை. எ-ம - ஊனையுணுணவணுணுத்தல செய்யாதளறு-எ-ம்-நடுநின்ற ஊனென்னுஞ்சொலமுதலும் இறுதியுஞ்சென்று பொருள் கொண்டமையால தாபபிசைப பொருள்கோள் — இனிக்கொண்குகூட்டுப பொருள்கோள். — வெ. “தெங்கங்காயபோலத திரணிபருண்டபைங்கூந்தல, வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தனனமாமேனி, அஞ்சனத்தனனபசலைதணிவாமே, வங்கத்துச்செனஞாவரின” இதனுள்-அஞ்சனத்தனனபைங்கூந்தலெனவும், தெங்கங்காயபோலததிரணிபருண்டவெண்கோழி முட்டையுடைத்தனனபசலையெனவும், சொற ளைக்கொண்டு கூட்டிப்பொருள்கொண்டமையால, கொண்குகூட்டுப்பொருள்கோள். — வெ. “ஆரியமன்னாபறையினெழுந்தியம்பும், பாரிபறம்பினமேறறணனுமை, காரி, விற்றனமுள் ஞாவேங்கைகவி தாணுநதோளாள், நிறனுளனுருள்ளதலா” இதனுள்-தணனுமைநாணுநதோள்-எ-ம-நிறமவேங்கைகவி-எ-ம-அலா ஆரியமன்னாபறையினெழுந்தியம்பும்-எ-ம - சொற்களைக்கூட்டிப்பொருள்கொண்டமையால இதுவுங்கொண்குகூட்டுப்பொருள்கோள். பிறவுமன்ன. இனிககுறிப்பிசை-உ-து, எழுத்தலலோசையானவந்தமுற்கும், நனையும, இலதையும, அதுகணமுமுதலாகவுடையன செய்யளகத்துவந்தால அவற்றைச்செய்யுணுடை யழியாமல அசையும, சீரும், அடியும், தொடையும, பிழையாமல அலகிடுவழங்கப்படுமெனக்கொள்க. வ-று-வெ. “மனறலங்கொன்றைமலாமிலைநதுஃருவஃ கென்றுதிரியுமிடைமகனே, சென்று, மரியாட்டை யுணுணுமல வண்கைபால்வலலே, அறியாயோவணுணுகுமாறு” ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனாபாடிய ஊசிமுரியுட்கண்டு கொள்க-எனனை. “எழுத்தலலிசையையசைகொடுசீதனை, நிறைக்கவுமபடுமெனநோந்திரினோ” எனஞராகலின. இனி ஒப்பு-எ-து-மேறசீரும், தனையும, அடியும், வரையறுக்கப்பட்டபாவும், பாவினமுஞ்சொன்னபெற்றியிறநிறிநது, மிககுங்குறைநதும வந்தாலவறையொருபுடையொப்புமைநோக்கி, ஒழிந்தசெய்யுட்களினபாறபடுததுவழங்கப்படும-எ-று.வ-று. “கோழியுங்கூவினகுக்கிலஞரல்காட்டிம, தாழியுணிலத்தடங்கணீர் போதுமினோ ஆழிசூழ வையத்தெமமண்ணலடியேத்திக, கூழைநனையககுடைநதுவ குளிர்புனல, ஊழியுமன்னவாமென்றேலோரொம்பாவாய” மேலநாறசீரானகடியாய வருவதுகலிவிருத்தமென்று வரையறுத்துச்சொன்னா. இஃதநதடியான வந்ததாயினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கிக் கலிவிருத்தத்தின பாறபடுதது வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. இதனைத்தரவு கொச்சகமெனினு மிழுக்காது. “சுற்றநீர்குழகிடங்கிற பொற்றாமரைபூம்படபபைத, தெண்ணீர்நல்வயலூரனகேணமை யலலிருங்கூந்தறகலராணுவே” மேலவஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சிறுமை யெனறெடுத்தோதினா. இஃதிரண்டடிச் சிறுமையானவந்ததாயினும், ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி வஞ்சிப்பாவின பாறபடுததே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. பிறவுமபுராணகவிஞரார்பாடப்பட்ட இலக்கியங்களையும், இவ்விலக்கணத்தா னொருபுடையொப்புமைநோக்கி ஒன்றன்பாறபடுதது வழங்கப்படுமெனக்கொள்க ஒப்புமென்றவும்தமையாலவண்ணமும புனைநதுராயும், அடியினநிடபபனவும் ஓர

டியானடபபனவும, பாட்டும், உரையும், தூலும், மந்திரமும், அங்கதமும், பிசியும், முதுசொல்லும். வாழ்த்துமாமாறும உணராதுகொளக.— அவற்றுள்-வண்ணம், தூறுதிறத்தனவாம. அவைசொல்லுமாறு, தூங்கிசைவண்ணம், ஏந்திசைவண்ணம், அடுக்கிசைவண்ணம், பிரிந்திசைவண்ணம், மயங்கிசைவண்ணமென்னுமிவவைநதினையுமுதலவைத்து, அகவல்வண்ணம், ஒழுகிசைவண்ணம், வலிசைவண்ணம், மெலலிசைவண்ணமென்னு மிரநான்கினையும் இடைவைத்துக், குறிலவண்ணம், நெடிலவண்ணம், வலிசைவண்ணம், மெலலிசைவண்ணம், இடையிசைவண்ணம், என்னுமிவவைநதினையுங் கடைவைத்துக்கூட்டியுற்றதூறுவண்ணமும் பிறகும். எனனை-க-தைத் தூங்கேந்திககல பிரிதனமயங்கிசைவைத்துப்பின்னும், பாங்கேயகவலொழுகல் வலிமெலிப்பாறப்பித்திட, டாங்கேகுறிலெடிலவலலின மெலலினமோடிடையத, தாங்காதுறழ் தாததாம வண்ணதூறுநதலைப்படுமே” என்றாராகலின. அவற்றின விரியாவன. குறிலகவற்றுங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவற்றுங்கிசைவண்ணம், வலியகவற்றுங்கிசைவண்ணம், மெலியகவற்றுங்கிசைவண்ணம், இடையகவற்றுங்கிசைவண்ணம். எ-மகுறிலொழுகற்றுங்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுகற்றுங்கிசைவண்ணம், வலியொழுகற்றுங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுகற்றுங்கிசைவண்ணம், இடையொழுகற்றுங்கிசைவண்ணம்-எ-ம குறிலவலலிசைத்தூங்கிசை வண்ணம், நெடிலவலலிசைத்தூங்கிசைவண்ணம், வலிவலலிசைத்தூங்கிசைவண்ணம், மெலிவலலிசைத்தூங்கிசைவண்ணம், இடைவலலிசைத்தூங்கிசைவண்ணம்-எ-ம-குறினமெலலிசைத்தூங்கிசைவண்ணம், நெடினமெலலிசைத்தூங்கிசைவண்ணம், வலிமெலலிசைத்தூங்கிசைவண்ணம், மெலிமெலலிசைத்தூங்கிசைவண்ணம், இடைமெலலிசைத்தூங்கிசைவண்ணம், எ-ம. தூங்கிசைவண்ணம் (உய) குறிலகவலெந்திசைவண்ணம், நெடிலகவலெந்திசைவண்ணம், வலியகவலெந்திசைவண்ணம், மெலியகவலெந்திசைவண்ணம், இடையகவலெந்திசைவண்ணம், எ-ம-குறிலொழுகலெந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுகலெந்திசைவண்ணம். வலியொழுகலெந்திசைவண்ணம், மெலியொழுகலெந்திசைவண்ணம், இடையொழுகலெந்திசைவண்ணம், எ-ம-குறிலவலலிசை யேந்திசைவண்ணம். நெடிலவலலிசையேந்திசைவண்ணம், வலிவலலிசையேந்திசைவண்ணம், மெலிவலலிசையேந்திசைவண்ணம், இடைவலலிசையேந்திசைவண்ணம், எ-ம-குறின மெலலிசையேந்திசைவண்ணம், நெடினமெலலிசையேந்திசைவண்ணம், வலிமெலலிசையேந்திசைவண்ணம், மெலிமெலலிசையேந்திசைவண்ணம், இடைமெலலிசையேந்திசைவண்ணம், எ-ம-குறிலகவலடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலகவலடுக்கிசைவண்ணம், வலியகவலடுக்கிசைவண்ணம், மெலியகவலடுக்கிசைவண்ணம், இடையகவலடுக்கிசைவண்ணம், எ-ம-குறிலொழுகலடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுகலடுக்கிசைவண்ணம், வலியொழுகலடுக்கிசைவண்ணம், மெலியொழுகலடுக்கிசைவண்ணம், இடையொழுகலடுக்கிசைவண்ணம்-எ-ம-குறிலவலலிசையடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலவலலிசையடுக்கிசைவண்ணம், வலிவலலிசையடுக்கிசைவண்ணம், மெலிவலலிசையடுக்கிசைவண்ணம், இடைவலலிசையடுக்கிசைவண்ணம், எ-ம-குறினமெலலிசையடுக்கிசைவண்ணம், நெடினமெலலிசையடுக்கிசைவண்ணம்

பப்பருவ்கலக்காரிகை.

ண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசையடுக்கிசை
 வண்ணம் இடைமெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம்-எ-ம - அடுக்கிசைவண்ணம்
 (உய)குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலகவற்பிரிந்திசை வண்ணம், வலி
 யகவற்பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியகவற்பிரிந்திசை வண்ணம், இடையகவற் பி
 ரிந்திசை வண்ணம், எ-ம்-குறிலொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுகற்
 பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியொழுகற்
 பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுகற்பிரிந்திசை வண்ணம், எ-ம்-குறில்வல்
 லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல்
 லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லி
 சைப்பிரிந்திசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், நெடி
 ண்மெல்லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்,
 மெலிமெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ண
 ம், எ-ம்-பிரிந்திசைவண்ணம்(உய)குறிலகவன்மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவ
 ண்மயங்கிசைவண்ணம், வலியகவன்மயங்கிசைவண்ணம், மெலியகவன்மயங்கி
 சைவண்ணம், இடையகவன்மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறிலொழுகன் மயங்
 கிசைவண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம், வலியொழுகன்மயங்
 கிசைவண்ணம், மெலியொழுகன்மயங்கிசைவண்ணம், இடை ழுகன்மய
 ங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறிலவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலவல்லி
 சை மயங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை
 மயங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெல
 லிசைமயங்கிசைவண்ணம், நெடிண்மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிமெ
 ல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடை
 மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-மயங்கிசைவண்ணம், (உய)ஆ வண்
 ணம். நூறு. இவ்வாறுயிரிததுரைத்தாரவிரயனா. இனி, ஆசிரியர்தொலகாபபி
 யனாவண்ணம் இருபதென்பர். என்னை? “வண்ணநதானே நாலெதென்ப”
 அவைதாம், “பாஅவண்ணந தா அவண்ணம், வல்லிசைவண்ண மெல்லிசைவ
 ண்ண, மியைபுவண்ணமளபெடைவண்ண, நெடிஞ்சீர்வண்ணங் குறுஞ்சீர்வ
 ண்ணஞ், சித்திரவண்ண நலிபுவண்ண, மகப்பாட்டுவண்ணம் புறப்பாட்டுவ
 ண்ண, மொழுகுவண்ண மொருஉவண்ண, மெண்ணுவண்ண மல்க்பபுவண்
 ணந, தூங்கல்வண்ண மேநதலவண்ண, முருட்டுவண்ண முடுகுவண்ணமென்,
 ருங்கவைபென்பவறிந்திசினோ” என்றாராகலின். அவற்றுள், “பாஅவண்
 ணஞ், சொறசீர்த்தாகி, நூற்பாற்பயிவநோக்கிற்றென்ப” வ-று. “அவற்றுள். கு
 ற்றெழுத்தென்ப” எ-ம். “தாஅவண்ண, மிடையிட்டிவந்த வெதுகைத்தாகு
 ம்” வ-று. “உள்ளார்—காழறந்தோரோ” எ-ம். “வல்லிசைவண்ணம் வல்லெ
 ழுத்துமிகுமே” வ-று. “முட்டாட்டாமரைத்-துஞ்சி” எ-ம். “மெல்லிசைவண்
 ணமெல்லெழுத்துமிகுமே. வ-று. “பொன்னின்னபுண்ணைதுண்டாது” எ-ம்.
 “இயைபுவண்ணமிடையெழுத்துமிகுமே.” வ-று. “வால்வெள்ளருவிவராமிசை
 யிழியவும், கோள்வல்லுமுலைவிடரினியம்பவும், வாளுகிருளியம் வராமிசை
 யுழலவும், வேலொளிவிளக்கினவரவரின், பீரொடுதோளிவாழ்கிற்பெயரோ”
 எ-ம். அளபெடைவண்ணமுளபெடையிலும். வ-று. “கண்ணடன்னெனக்கண்

மிக்கேட்டும்" எ-ம். "நெடுஞ்சீர்வண்ணம் நெட்டெழுத்துப்பயிலும்" வ-று.
 "மாவாராதே, மாவாராதே" எ-ம். "குறுஞ்சீர்வண்ணங்குறறெழுத்துப்பயிலும்"
 வ-று. "உதுபுயலெழிவி தொகுபெயல்பொழிய, சிறுகொடியவரைபொதித
 னையலிழ, குறுகியபருவமிதவெனமறுகுபு, செறிதொடிதனது புலனறிபொ
 முதே" எ-ம். "சிறுதிரவண்ணங்குரியவுநெடியவு, மொத்துநேர்நதடுக்கியவி
 யற்கைத்தென்ப" வ-று. "சூரலபம்பிய—நீவரலுதே" எ-ம். "நலிபுவண்ணமா
 யநம்பயிலும்" வ-று. "அஃகாமை செலவத்திற் கியாதெனினவெஃகாமை, வே
 ண்மீம் பிறனகைப பொருள்" எ-ம். "அகப்பாட்டுவண்ணமுடியாதனபோன்று
 முடிந்ததனமேறறே" வ-று. "பனமீனுணங்கறபடுபுள்ளோப்பியும், புண்ணுண
 டாது நம்மொடுதொகுத்தும், பனனாள்வநதுபணிமொழிப்பிற்றியு, மணதத
 றகொவ்வான்றனநதுபுறமாறி, யினையனாகியீங்குறத்துறந்தோன், பொயத
 லாயத்துப்பொலன்றொடிமகளிர், கோடியார் ண்மணலேறி, யோடுகலனகா
 ணுந்துறைவன்றோழி" எ-ம். "புறப்பாட்டுவண்ணமுடிந்ததுபோன்றுமுடியா
 தாகும்" வ-று. "இன்னுவைகலவாராமுன்னே—முழுதுடனறுறந்தே" எ-ம்.
 "ஒழுக்குவண்ண மோசையினொழுகும்" வ-று. "அமமவாழிதோழிகாதல ரின்
 னேபரிக்கு—வாடையொடு, புனகணமாலையனபினறுநலிய, வுயயலளிவ
 ளென்றுணரசுசால்லிச், செலலுநாபபெரினே சேயவலல, வின்னினியிரந்தம
 னனவர், பொன்னணிநெடுந்தேர் பூண்டமாவே" எ-ம். "ஒருஉவண்ணமொர் இ
 ததொடுகுகும்" வ-று. "சிறியகட்பெறினே—உயிராதவப்பலவே" எ-ம். "எண்
 னுவண்ணமெண்ணுப்பயிலும்" வ-று. "நன்னென்றைநாகணறும்புணத்தி,
 துன்னருங்கடுநதிறற்கங்கனகட்டி, பொன்னணிவலவிற் போன்றுறையென்று
 றகு" எ-ம். "அகைப்புண்ணமறுததறுததொழுகும்" வ-று. "வாராராயினு
 ம்வரினுமவர்நமக், சிபாராகியரோதோழி-எ-ம். (அகைததல்அறுத்தல்) துறகல
 வண்ணம்வஞ்சிப்பயிலும்" வ-று. "யானுடத்தானுணரத்தயானுணராலிட்டதற்
 பின், ருனுடயானுணர்த்தத்தானுணரானறேனுடு" எ-ம். "நதல்வண்ணரு, சொ
 ல்லியதுசொல்லிற்சொல்லியதுசிறகுகும்" வ-று. "வைகலும்—வைத்துணரா
 தார்," "உருடீவண்ணமராகநதொடுக்கும்" வ-று. "உருகெழுமுருகியமுரு
 மெனவதுதொறு, மருகெழுசிறகொடுமணவருமணிமயில" எ-ம். "முடுகுவண்
 ணமுடியிறந்தொழுகும்" வ-று. "நெறியறிசெறிசுறிபுரிதிரி-எ-ம். வருமெனக்
 கொள்க" இனிப்புணைநதுரையிரண்டிவகைப்படும. பெரியதனைச்சுருக்கிச்சொ
 ல்லுதலும் சிறியதனைப்பெருக்கிச் சொல்லுதலுமென. என்னை "உரைக்கப்ப
 டும்பொருட்கொத்தனவெல்லாம், புகழ்ச்சியின்மிக்க புணைநதுரையாகும் என்
 ருநாகலின். வ-று. வெ "அடையார்பூங்கோதைக்கலகுலுநதோன்றும், புடை
 யார்வனமுடியுநதோன்றும், இடையாதும், கண்டிகொள்ளாதாயினுங்காரி
 கைநீர்மையாட், குண்டாகவேண்டுறுசுபு" இதுபெரியதனைச்சுருக்கிற்று.
 "அவாப்போலகன்றதனல்குணமேறசான்றோர், உசாப்போலவுண்டேமருங்கு
 ல, உசாவினைப், பேதைக்குரைப்பான்பிழப்பிறபெருகினவே, கோதைக்கொ
 ழ்புணனாளுக்குயம்" இதுசிறியதனைப்பெருக்கிற்று. "பொன்மலிகச்சிபூமலிகுட
 ல், மாரியீகைமுணிமாடம்என்னுந்தொடக்கத்தனவுமது. இனி அடியின்றிநட
 பபன, பாடமுறையும், தூலும், மந்திரமும், சந்தோபிசிதமும், முதுசொல்லு

ம, அங்கதமும், வீழ்த்து மென்னுமிவைஓடியானும், பலவடியானும், வரப
பெறும். எனனை "செயிர்தீர்செய்யுடெரியுங்காலை, யடியினீட்டத தழகுபெற்றி
யலும். ஓடியானுமொரோவிடத்தியலும், அவதாம், பாட்டுநூலேமநதிரம்
பிசியே, முதசொல்லங்கதம் வாழ்த்தொடுபிறவு, மரீகுநவென்ப வறிரதிசி
னோரோ எனரூராகலின் இனினூலாவது, மூவகைத்தாயமூவரினடை பெற்றுநா
ல்வகைப்பயததாய், எமூவகையாசிரியமதவிகற்பததாய்ப், பத்துவகைகுற்ற
நதிரநது பத்துவகைக்குணத்ததாய்ப் பதினமூன்றுவகையானுபெற்று, மூ
ப்பத்திரண்டு தநதிரவு, தியோடும் புணாநததெனக்கொள்க. அவற்றுள்-மூவ்
கையாவன, தநதிரம், சூத்திரம், விருத்தியெனவிலை. முதனூலவழிநூலசா
ர்புநூலெனினுமமையும மூவரினடைபெறுதலென்பது, அவைமூன்றுநடாது
மாசிரியர்மூவொனக் கொள்க நாலவகைப்பயனாவன, அறம், பொருள், இன
பம், வீடெனவிலை. எமூவகையாசிரியா மதவிகற்பமாவன, உடன்படல், ம
றுத்தல், பிறாதம்மதமேற்கொணுகளைதல், தாஅனாட்டிததனாதுநிறுத்தல், இ
ருவாமாறுகோடு லதுணிதல், பிறர்நூற்குறறங்காட்டல், பிறிதொடுப
டா அன்றன்மதந ல, எனனுமிவை. பத்துவகைக்குறறமாவன-குணறக்
கூறல், மிகைபட , கூறியதுகூறல், மாறுகொளக்கூற லமூஉச்சொ
றபுணாத்தல், மயங்கவைத்தல், வெற்றெனத்தொடுததல், மறவொன்றுவிரித
தல், சென்றுதேயநதிறுதல், நின்றபயனினமை, எனவிலை. பத்துவகைக்கு
ணமாவன-கூருங்கசசொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்றோக்கினிமை, நன
மொழிபுணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின்வைப்பு, உ
லகமகையாமை விழுமியதுபயததல், விளங்குதாரணதததாகுதல் எனவிலை.
பதினமூன்றுவகையுரையாவன, சூத்திரநதோற்றல், சொல்வகுததலசொற
பொருளுணாததல், வினாதல், விடுத்தல், விசேடங்காட்டல், உதாரணங்காட்ட
ல், ஆசிரியவசனங்காட்டல், அதிகாரவரவுகாட்டல், தொகுத்துமுடிததல், விரி
த்துக்காட்டல், துணிவுகூறல், பயனொடுபுணாத்தல், எனவிலை. மூப்பத்திரண்
டுதநதிரவுத்தியாவன-றுதலிப்புகுதல், ஒத்துமுறைவைப்பு, தொகுத்துச்சுட்
டல், வகுத்துக்காட்டல், முடித்துக்காட்டல், முடிவிடங்கூறல், தானெடுத்த
மொழிதல், பிறன்கோட்கூறல், சொற்பொருளவிரித்தல், தொடர்சொற்பு
ணாததல், இரட்டுறமொழிதல், ஏதுவினமுடுத்தல், ஒப்பினமுடித்தல், மாட்
டெறிநதொழுகல், இறந்ததுவிலக்கல், எதிரதுபோற்றல், முனமொழிநதுகோ
டல், பின்னதுநிறுத்தல், விகற்பத்தின்முடித்தல், முடிந்ததுமுடித்தல், உரைத்
துமென்றல், உரைத்தாமென்றல், ஒருதலைதுணிதல், எடுத்துக்காட்டல், எடுத
தமொழியினெய்தவைத்தல், இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல், எஞ்சியசொல
லினெய்தக்கூறல், பிறநூன்முடிந்ததுதானுடன்படுதல். தன்குறிவழக்க மிக
வெடுத்தனாத்தல், சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல், ஒன்றினமுடித
தறன்னினமுடித்தல், உய்த்துணரவைப்பு, எனவிலை, இவ்வாறுசொனனார்
பாடலானொன்னுமாசிரியொனக்கொள்க. தநதிரவுத்தி முப்பத்திரண்டினும் ப
லவென்பாருமுளர்.

எழுத்துப்பதின்மூன்றிரண்டசைச்சீர்முப்பதேழ்தளையந்
திழுக்கிலடிதொடைநாற்பதின்மூன்றைந்துபாவினமூன்
றெழுக்கியவண்ணங்கணுறென்பதொன்பொருள்கோளிருமூ
வழக்கிலவிகாரமவனப்பெட்டியாப்புள்வகுத்தனவே

இ - கை. இந்நூலுள்வகுத்தபொருளெல்லாந்தொகுத்துணர்த்து-ற்று.
எழுத்துப்பதின்மூன்றாவன-குறறெழுத்து, நெட்டெழுத்து, உய்யெழுத்து,
குறறியலிகரம், குறறியலுகரம், ஐகாரக்குறுக்கம், ஆய்தம், மெய்யெழுத்து,
வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிரமெய, அளபெடை, எனவிலை.
இரண்டசையாவன-நேரசை, நிரையசை, ஓவ சீர்முப்பதாவன-நா
சைச்சீர்நான்கும், மூவசைச்சீரெட்டும், நாலசைச்சீரெட்டும், ஓரசைச்சீ
ரிரண்டுமெனவிலை. ஏழதீ-பாவன-நேரொன்றுசிரியத்தளை, நிரையொன்று
சிரியத்தளை, இயறசீர்வெண்டளை, வெண்சீர்வெண்டளை, ஒன்றிய வஞ்சித்த
ளை, ஒன்றுவஞ்சித்தளை, கலித்தளையெனவிலை. ஐந்தடியாவன-குறளடி-சிறந
டி, அளவடி, நெடிவடி. கழிநெடிவடியெனவிலை. தொடைநாற்பததுமூன்ற
வன-அடிமோனை, அடியெதுகை, அடிமுரண் அடியியைபு, அடியளபெடை,
அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடையெனக்கிடந்தொ
டையும், இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து கொடைவிகற்பமு மென
விலை. ஐந்துபாவாவன-வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்
பா வெனவிலை. இனமூன்றாவன-தாழிசை, துறை, விருத்தமெனவிலை. ஒ
ழுக்கியவண்ணம்நூறாவன-குறிலகவறறுங்கிசைவண்ணமுதலாகமேற்காட்டி
ப்பேரந்தன. ஒன்பதொன்பொருள்கோளாவன-நிரனிறை, சுண்ணமொழிமா
ற்றுமுதலியன. இருமூவழுக்கில விகாரமாவன வலிக்கும்வழிவலித்தன்முத
லியன. வனப்பெட்டாவன-அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே-எ-து-
யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற சொல்லப்பட்டன-எ-து. ஏகாரமீற்றசை.
ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால், திணைவழுவும், பால்வழுவும், மா
புவழுவும், வினாவழுவும், விடைவழுவும், காலவழுவும், இடவழுவென்று
சொல்லப்பட்ட ஏழுவழுவும் படாமற்புணர்க்கப்படுமெனக்கொள்க. வழக்கி
லவிகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், எழுத்துக்குறறம், சொற்குற்றம். பொ
ருட்குறறம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குறறம், ஆனந்தக்குறறமென்னும்,
ஆறுகுற்றமும்படாமற்புணர்க்கப்படுஞ் செய்யுட்கொள்கொள்க. அவற்று
ள-எழுத்துக்குற்ற முதலி ஐந்தும், அவ்வவ்விலக்கணநூல்களா லறிந்து
கொள்க. ஆனந்தக்குறறமாவன. எழுத்துமுதலியதிரிதல். என்னை "எழுத்து
நிலைதிரிந்த வெழுத்தானந்தமும், சொன்னிலைதிரிந்தசொல்லானந்தமும், பொ
ருணிலைதிரிந்தபொருளானந்தமும், யாப்புநிலைதிரிந்த யாப்பானந்தமும், நடை
பெறுபுலவர்நாட்டினரவையே" என்றாராகலின். அவற்றுள்-எழுத்தானந்தம்
வருமாறு. வெ-ஆழியிழைப்பப்பகல்போயிரவெல்லாம், தோழிதுணையாத்து
யாதீரும், வாழி, நறுமாலைதாராயதிரையவோடுவென்னும், செறுமாலைசென்ற
டைந்தபோது. இதனை-திரையவோடுவென்று இயற்பெயரைச்சார்ந்தன
யெழுந்தமைபால எழுத்தானந்தம். என்னை. "இயற்பெயர்ச்சார்த்தி யெழுத்த
ள்பெழினே, யியற்பாடில்லா வெழுத்தானந்தம்" என்றாராகலின். சொல்லா

னநதம்வருமாறு. வெ. “என்னிறபொலிந்ததிவண்முகமென்றெண்ணித், தன்
 னிற்குறைபடுபபான்றண்மதியம், மின்னி, விரிநதிலங்குவெண்குடைச்சங்கோ
 லவிசயன், எரிந்திலங்குவேலிஎன்மும்” இதனுள்-தலைமகன்மேல் எரிந்ததெ
 னனுஞ் சொற்புணர்ந்தமைபால சொல்லானநதம். என்னை “இயற்பெயாமரு
 றகின்மங்கலமழியத், தொழிற்சொற்புணாப்பினதுசொல்லானநதம்” என்றாரா
 கலின். பிறவும்வந்தவழிக்கண்டுகொள்க, வெ. “இரதிரனேபோலுமிளஞ்சூர்த
 தனசாத்தற்கு, மந்தரமேபோன்றிலங்குமல்லாகம், மந்தரத்தில், தாழருவி
 போன்றுளது தாமாலையம்மாலை, ஏழலகுநாறுமிணா” இதனுள்- சாத்தனெ
 னனுங் கீழ்மகனை-அரசரை உவமித்தாறபோல உவமித்தமையால் இறப்ப உய
 ர்நதவானந்தவுவமை. வெ- “வள்ளெயிறுப்பேழ்வாயருமலிக்குமான்குழாம்,
 எள்ளியிரிந்தாறபோலெவ்வழியும், வள்ளற்கு, மாலாககடலன்னமண்பரநதவா
 ட்டானே, மேலாருமேலார்வினானது” —இதனுட்புலியினோடுவமிக்கப்படுகின்
 றதலைமகனாகியவீரனோடு நாயை உவமித்தமையால் இறப்பவிழிந்தவானநதவு
 வ ம. என்னை “இறப்பவிழிந்தது மிறப்பவுயானதது, மறத்தகைவழிஇயவா
 னந்தவுவமை” என்றாராகலின். அலங்காரக்குற்றமாவது-வெ, “வெண்டிங்க
 ள்போன்றிலங்கு வெண்சங்குசங்கனைய, “வெண்டிலங்குதாழைவளர்தோடு, வி
 ண்டெங்கும், கள்ளாவிநாறுகருங்கழிசூழ்கானகத்தெம், உள்ளாவிவாட்டி
 முரு.” இதனுள், வெண்டிங்களபேரலுஞ்சங்கு, சங்குபோலுந்தாழைப்பூவெ
 ன்று உவமைக்குவமைசொன்னமையால் அடுத்தவரலுவமையென்னும் அல
 ங்காரக்குற்றம். என்னை. “உவமைக்குவமையிலெனமொழிப” என்றாராக
 லின். இனி எல்லாக்குற்றமுநதீர்ந்ததெய்யுள்வருமாறு. ஆ “தாமரைபுரையுங்
 மர்சேவடி, பவளததன்னமேனிததிகழொளி, குன்றியேய்க்குமுடுக்கைக்கு
 றின, நெஞ்சபகவெறிநதசெஞ்சுடர்நெடுவேற், சேவலங்கொடியோன்காப்
 வேமவைகலெய்தினருலுலகே.”

(க)

மூன்றாவது-ஒழிபியல்-முற்றிற்று.

சீரோடுட்டிசைமாஞ்சீரியற்றனைசேர்ந்தருகி
 வாரடாகொங்கைவருக்கஞ்சருங்கிறறுவானபொருளும்
 சீரியனங்கேநதடுக்குச்சிறந்தவெழுத்துமன்றே
 யாருமொழிபியற்பாட்டின்முதனினைப்பாகுமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும், உரையும்முற்றிற்று,
 இந்நூலிற்சொல்லாத கட்டளைககலிப்பாவுக்கிலக்கணம்.

சூ. “மாச்சீர்முன்வரு நாற்சீரடியே, நோமுத னினாமுத னிரனிறையானே,
 பதினோரெழுத்தும் பன்னீரெழுத்து, மியைநதநாயடியாயநடந்தஃதிரட்டித்,
 தொததுநான்கிறுவது கட்டளைக்கலிப்பா” வ-று ‘சொல்லினீரிவராசைப்பட்
 டாரொன்று-சொன்னசொற்பொருள்வேறுகொண்டையேயோ, புல்லுவாரொவ்
 விதத்தினுமெனறுளம்-பூரித்தேயிருநதேனமடமங்கைமீர், செல்லுலாம்பொழி
 றகுவநகருறை- திருவிறகோலரினுமருளாமையால், அல்லதேதுதிகம்பரொன்
 பொரு-ளறையின்வன்கணராவொனமட்டுமே” —இதுநேரசமுதலாவந்தசெ
 ய்யுள். “மதிக்குநேர்முகமாதகுயிலிந்த, வநதுசிறதுபகைசெய்யவேமனம்,
 கொதிக்குநீருலயாகும்வீழ்மெழுங்-கோட்டி கொளரு மதனப்பயகையே,துதி
 க்கும்பாறுகியர்ப்பர்த்துச்செவவாய்துடி- துடிக்குங்கைவனைசோரும்பினனியி
 ருந, ததிக்கும்பார்க்குங்கண்டாய்திருச்செநதில்வாழ - சந்தனசலகந்தசவீர
 மியே” இது விராயசைமதலாவநகசெய்யுள்.